

M
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

DISPVATIO INAUGVRALIS
DE
J V R E
RECADENTIAE

Vom Rückfalls-Recht.

QVAM
PRAESIDE
DOMINO
GEORGIO HEINR. Brückner

J. V. D. PROF. PVBL. ET JVDICII ELECTORALIS MOGVNT.
PROVINCIALIS ASSESSORE GRAVISSIMO, AFFINI
SVO HONORATISS.

PRO OBTINENDIS SVMMIS IN VTROQVE JVRE
HONORIBVS

IN
AVDITORIO JCTORVM COLLEGII MAJORIS

PVBLICAE ERVDITORVM DISQVITIONI
DIE IX. DECEMBR. M DC LXXXIX.

HORIS ANTE ET POST MERIDIEM SOLITIS

SUBMITTET

AVGVSTVS HEROLDT

HALL. SAX.

VITEMBERGAE, RECUSA M DCCL.

13

DISPUTATIO UNIVERSALIS
DE

IVRE RESCADENTIAE

Summae Resc.

PRÆSIDIO
DOMINO

GEORGIO HEINR. SCHNEIDER

J. V. D. PROF. PUBL. ET JUDIC. ELECTORALIS MONT.
PROVINCIALIS ABBATIS GRAVEMIN. ALBIN.
S. O. HONOR. SS.
PRO OBTINENDIS SUMMIS AN. XTROIE. ANTE
HONORABILIBUS

AVDITORIO ELECTORUM COLLEGIUM MAJORIS

AVDITIOE ERADITIONUM DIRECTORIS
DIE IX. DECEMBR. MDCCCLXXIX
HORIS ANTE ET POST MEDITIUM COLLEGIIS

AVGVSTVS HEROLDVS

ALTEMBERGAE, RESCASA IN DCCCLXXIX

I. N. J. A.

DISSERTATIONIS ACADEMICAE

DE

JVRE RECADENTIAE

PROOEMIUM.

quandoquidem Juris Cultori nihil magis convenit, quam ea, quæ in praxi utilia, potissimum excolere, subtilibus magis quam utilibus sepositis; Ideo & ego, specimen studiorum meorum Academicorum, ad periclitandum ingenii mei vires, impræsentiæ editurus, præ cæteris selegi uberrimam, hæcenus quod sciam a nemine separatim tractatam de JVRE RECADENTIAE materiam, quam, durande studiorum meorum cursu, in plurimis, imprimis vero Juris Feudalis causis hæc-

AD

X

hæc-

hactenus deprehendi conspicuam. Juxta consuetam Imperatoris Justiniani methodum, in Institutionibus Juris usurpatam, utpote notio-rem ac planiorem, tractationem meam potissimum dirigam, iis, quæ ex Jure Feudali & aliunde adduci merentur, speciali tractationi, ultimo loco expediendæ, reservatis. Non quidem est animus omnes ac singulas Recadentias earumque jura levi hac Dissertatione ex assè persequi; id enim requireret integrum opus, foretque extra mihi propositam metam: Sed ea tantum Recadentiarum Jura, quæ insignioria & in praxi magis utilia videntur, Disquisitioni huic Academicæ subijciam: Antequam vero rem ipsam aggrediar, ea, quæ nominis ratio exposcit succincta delineatione in sequenti capite expromam, insimul annexa qualicunque definitione ac divisione; Sic igitur

CAPVT I.

DE
RECADENTIAE ETYMOLOGIA, HOMONYMIA
AC SYNONYMIA, NEC NON DEFINITIONE
AC DIVISIONE.

§. I.

RECADENTIAE vocabulum a me non
primum excogitatum, sed a Feudi-
stis dudum usurpatum est, vide in-
ter alios Rosenthal *de Feud. c. 5. concl.*
62. denotatque RECADENTIA
nihil aliud, quam receptionem rei
vel juris antea competentis; est e-
nim vox conflata ex particula prae-

Recadentiae
Etymolo-
gia.

positiva RE, connotante resolutionem actus cui adjici-
tur. *l. 1. §. eleganter. 33. ff. Depositi & verbo CADERE l. 9.*
pr ff. usufructuarius quemadmodum caveat. Vbi in mate-
ria servitutum usufructus ad dominium proprietatis Re-
cadere dicitur: & in *l. 9. §. fin. de aqua & aqu. pluvi. ar-*
con., ubi jus solum ad dominum Recidere dicitur in qua
speciali significatione nihil aliud est, quam rem in par-
tes velut scissam & divisam *consolidare* ac redintegrare.

§. 2. RECADENTIAE vox diversimode pot-
est concipi; vel *late*, pro qualicunqve reversione & re-

Homony-
mia,

A

cepi-

ceptione rei vel juris antea sibi competentis, utut talis-
 modi reversio per accidens ac citra reservatum inibi jus
 contingat, sic v. g. si fundus a Mevio Titio venditus &
 traditus nullo reservato jure Proximiferos & Retractus de-
 nuo a Mevio ematur, non absone, nimis tamen laxe
Recadentiam ibi fieri dixeris, de qua vero significatione
 valde abusiva hic nullus tractandi nobis locus est: *stricte*
 tamen, ac magis proprie *Recadentia* tunc fieri dicitur,
 ubi res vel jus a Mevio in Titium translatum ideo ad
 Mevium revertitur, quod vel id reviviscendo redinte-
 gretur, vel Mevius non pure & absolute rem a se abdi-
 caverit, ac in alium transtulerit, sed velut indiem, con-
 ditionate & sub reservatione juris alicujus vel expressi vel
 taciti in alium traduxerit, quo die elapso, conditione de-
 ficiente, vel jure resolutio, denuo eam ad reservantis pos-
 sessionem reverti necesse sit. v. g. Si alicui vendam do-
 mum vel fundum sub conditione resolutive & pacto com-
 missorio: puta si intra certum tempus emtor non sol-
 verit pretium, quod res debeat esse inempta; & dehinc
 ista conditio existat, revertitur mediante resolutione res
 ad pristinum possessorem ex proprie & stricte sic dicto jure
Recadentia; & sic non ineleganter quaeritur; quid ju-
 ris hoc in passu? quisque tempore hoc intermedio, an
 emtor, an venditor, perceptos lucreretur fructus, ferat
 impensas & periculum? Porro, quae post *Recadentiam*
 feudorum, per mortem Vasalli ejusque familiae contingen-
 tem, hinc inde praestanda sint, jucundae ac perutilis
 tractationis est, vide in antecessum Rosenthal *d. cap. 5.*
concl. 64. 67. Et de hujus generis *Recadentiarum* juribus
 hic tantum tractandi nobis locus erit.

Definitio.

§. 3. Ut ergo clarius & pressius nostram explicemus
 mentem, *recadentia* nobis hic nihil aliud est; quam re-
 versio

tegratione; Cum enim in pleno dominio duæ q̄s. partes
 integrales, ipsa nimirum REI PROPRIETAS & Jus
 COMMODI ex illa recipiendi, considerata sint §. *fin.* *J.*
de usufr. l. 9. §. 6. 7. pr. l. 13. & §. 1. l. 28. l. 36. ff. *de acquir.*
R. D. l. 19. 28. 29. *de usufr.* l. 25. *de V. S.* quæ certo modo sæp-
 pius separantur, ita ut unus possideat nudam proprieta-
 tam ab usufructu separatam, ut patet ex §. 1. *de ult. J.*
l. 72. ff. *de usufr.* l. 8. l. 19. *de usu & usufr.* leg. pr. l. *videa-*
mus 19. *de usuris & fruct.* ibi: *neque unde proprietatis usufr-*
fructus nullus intelligi potest. l. 10. §. *Dominus proprietatis.*
1. ff. de usu & habitat. l. *proprietat. dominium* 4. C. *de pro-*
bation: dicaturque in hac significatione: Pura proprie-
 tas l. 4. *si pure* ff. *de usu & usufr. legat.* Sola proprietas l. 36.
 §. 1. *de usufr.* Proprietas ab usufructu separata pr. l. 78.
cum in fundo. de J. dot. Proprietas deducto seu detracto
 usufructu per. l. 6. & §. 3. *de usufr.* l. 1. *quoties* §. 4. l. 3. §.
unde Celsus 1. l. 5. ff. *de usufr. accresc.* l. 19. & pr. l. 26. ff.
de usufr. legat. Jus proprietatis l. 21. §. 3. ff. *de excep. rei jud.*
 vernacula lingua: die eigenthümliche Berechtigtheit Magnif.
 DN. STRVV. *Ex. ad x.* XI. tb. 55. verfangene und verhaftete
 Güther Wehner. & Besold. voce Verfangenschaft vid.
 Nobiliss. D. Bardili in disput. *de nuda proprietate* Tubingæ
 habita Anno 1678. th. Alter vero ulumfructum tantum
 sive commoditatem utendi fruendi, e. g. vasallus, Em-
 phyteuta, usufructuarius &c. ut patet e tota materia u-
 susfructus, emphyteuseos & Feudi; Hinc redintegratio
 pleni domini fit per *Recadentiam*, qua ususfructus ha-
 ctenus separatus ad proprietatem revertitur, ita, ut juxta
 §. 4. *J.* & l. 72. *de usufr.* it. l. 33. ff. *d. R. V.* Hermanice
 der *Eigen Herr*, dem das *Erb-Recht* gebühret; Weh-
 ner voce *Eigen Herr*, solidam acquirat proprietatem cum
 usufructu conjunctam; ut dicitur in l. 26. pr. *in fine de usufr.*
legat.

legat. pr. l. 78. de jur. dot. l. 35. de bon. libertorum. fiatque iterum pleno jure dominus, ut vocatur in *l. 19. de annis leg. jun. §. 3. de usufr.* adeoque tunc termino juris technologico satis commode CONSOLIDATIO fieri asseritur. §. 3. 1. de usufr.

§. 6. Recadentia dividi potest in *Necessariam*; quæ ipso jure contingit, & plerumque perpetuam operatur redintegrationem jusque vendi plane extinguit, *l. 17. ff. quibus mod. usufr. amitt. & voluntariam*, quæ factio hominis v. g. cessione, refutatione &c. sese exerit. Vel respectu durationis Recadentia dividi potest in *Temporariam* & *Perpetuam*. perpetua fit morte naturali, præscriptione, refutatione, immutatione totali. Temporaria lapsu temporis conventionalis, vel defectu conditionis, v. g. si feudum paternum, ob feloniam Vasalli, habentis descendentes & Agnatos, in Dominum directo seu per consequentiam commissam, ad eum revertitur; tunc *Recadentia feudi* post delinquentis Vasalli ejusque filii mortem iterum expirat & ad Agnatos defertur 2. F. 24. §. fin. 2. F. 31. 37. 39. & 45. 2. F. 49. §. fin. Dn. Struv. S. J. F. cap. 15. §. 14. H. Pistor 2. quest. 15. n. pen. & quest. 16. 2. 24. Carpz. p. 3. C. 27. D. 6. 8. & 16. Vulte j; 1. F. 11. num. 147.

CAPVT II.

DE

RECADENTIAE CAUSIS.

§. I.

Causas Recadentiarum singulas in hoc capite enarrare prolixæ tractationis foret; ideoque animustantum est per modum protheoriæ exempli gratia quasdam proponere, speciali tractationi solidiore expositione singu-

Potiores
causæ effi-
cantes Recadentiarum;

A 3

gu-

gularum materiarum reservata. *Causa* ergo efficiens principalis Recadentiarum remota est jus Civile; eo enim jure Recadentia introducta, approbata & confirmata est, v. g. in §. 1. in fin. J. l. 3. §. 2. l. 56. ff. l. 14. C. de usufruct. §. E. 13. In quibus porro casibus, per annulationem priorum actuum, quin & Reviviscentiam & restitutionem pristinorum jurium, Recadentiæ a jure introductæ & approbatæ sint, pluribus demonstrabit mox suscipienda tractatio de subjecto juris Recadentiarum, quin & infra specialis expositio singularum Recadentiæ materiarum, *Causa propinqua* solet esse conventio partium vel expressa vel tacita, quæ legem dat contractibus; ubi scilicet illius vi revocant contrahentes id, quod expressa conventionis placuit e. g. ex pacto commissorio, retrovenditionis rem antea quasi conditionate venditam. Tacitum & præsumtum pactum est e. g. in actione pauliana, in condictione causa data causa non secuta, in Ædilitio Edicto quoad actionem Redhibitoriam, ex L. 2. C. de rescindenda venditione, & in plurimis aliis casibus. Porro speciales cause in materia servitutum solent esse. (I.) MORS NATURALIS non proprietarii l. 3. §. 1. C. de usufr. Joh. del Castillo de usufr. cap. 61. n. 14. sed usufructarii §. 3. J. pr. 16. pen. & §. fin. C. de usufr. Adæquata quippe causa ususfructus est personalitas perpetuo inutilis esset §. 1. J. l. 3. §. 2. ff. de usufr. del. Castillo d. c. 61. per totum. Carpz. p. 3. C. 13. D. 16. (II.) PRÆSCRIPTIO, v. g. proprietarii, qui ususfructum præscribere potest, ut patet ex §. 3. J. ibi. non utendo per tempus pr. l. 16. C. de usufruct. & Dd. COMMVNITER ad verba d. §. 3. non utendo per tempus. (III.) CESSIO RENUNCIATIO, AUT REFUTATIO Paulus 3. sent. 6. §. in jure cessione Vlpian: in Fragm. tit. 19. §. in jure cedi 10. §. finitur. 3. J. de usufr. ibique Dd. Del. Castillo cap. 69. per tot.

(VI.) Quandoque TOTALIS REI INTERITVS, SEV MUTATIO. §. *finitur* 3. *J. de usufr. l. 5. §. 3. & 3. quibus mod. usufr. admitt.* (ratio est in *pr. J. & l. 2. ff. de usufr.*) in tantum, ut nec jus usufructus & superficiarium post reedificationem reviviscat. *d. §. 3. J. de usufr. pr. l. 36. ff. eod. l. 10. §. 7. quib. mod. usus amitt.* ibique Bachov. ad Wesenb. Scotan. *disp. 26. Frantz. comm. ad ff. n. 7.* Hinc curia Regiminis Ducatus Saxo-Leucopetrens: sub Directorio Dn. Parentis Senatui zur Dahme Weissenfl. 28. Aug. 1666 respondit: Ob wohl H. die Wohnung und Nießl. Gebrauch des abgebranten Gengischen Hauses verordnet; dieweil aber bekantten Rechts, daß der Feuer-Schaden, als ein casus fortuitus, dem usufrario an seiner habitation, so wohl als dem proprietario an der substanz des Hauses, schade, und daher dergleichen Bewohnungs-Recht, oder der verschaffte Nießl. Gebrauch eines Hauses durch dessen Einäscherung oder gänglichen Untergang sich ändern, so gar, daß auch derselbige Gebrauch auf dem anderweit erbaueten Hause vom usufrario nicht begehret werden mag. So kan auch dem Eigenthums-Herrn der verhandenen Brandstädte nicht angemuthet werden, des vorigen interesse habitations halber die Haus Städte auf seine Kosten wieder zu erbauen, oder solches dem Vsuvario zu verstaten. Quæ modo dicta sunt, aliter se habere in reedificatione feudi, solum vel aream afficientis, docet D. Struv. *de aedificiis privatis tb. 70. p. m. 45.*

(V.) INSIGNIS REI DETERIORATIO CVLPOSA §. 1. *J. de usufr. ibi. non utendo per modum. l. 9. §. fin. ff. de damn. infect.* Del. Castillo. *cap. 21. per tot. & cap. 24. n. 10. segg.* eaque vel totalis vel partialis; ubi notandum, quod parte tantum deteriorata vel corrupta, pro ea saltem parte locum habeat Recadentia. *Carpz. p. 2. C. 38. d. 24.*

(VI)

(VI.) LAPSUS TEMPORIS CONVENTIONALIS l. 5. §. 6. ff. si usufr. petatur ibi: tempore usufr. a missus. pr. l. 3. ff. quibus mod. usufr. amitt. l. uxori 35. ff. de usufr. legat. ibi: legatio in quinquennium usufructu, eo peracto, usufructus esse desit. l. 5. pr. l. 12. C. de usufr. l. fin ff. siager wechtigal. 1. F. 2. 11. F. 105. Porro Recadentiam operatur alienatio feudi citra consensum Domini directi. 2. F. 44. §. callidis, plurimæ Feloniarum species, multæque infra in specialibus materiis significandæ causæ.

Exemplum
causæ
impulsivæ
Recad.

§. 2. CAUSA specialis *αροναραστυν* sive IMPULSIVA Recadentiæ habetur in fin. §. 1. f. de usufr. his verbis: *Ne tamen in universum inutiles essent proprietates, semper abscedente usufructu, placuit certis modis extingui usufructum & ad proprietatem reverti, & in l. 3. §. 2. l. 6. de usufr. it. l. si usufr. 8. ff. de usufr. leg. ibi: nulla utilitas erit unde proprietatis, semper abscedente usufructu &c.* Hinc favor Recadentiæ a Dd. colligitur. vid. Andr. Knichen de vestit. pact. p. 1. C. 1. n. 232. & cap. n. 63. & 64. Interpretatio igitur quæstionum voluntatis & contractuum semper pro Recadentiæ rei ad primordiale suam naturam & statum faciendæ est. vid. Carpz. p. 2. C. 39. D. 8. n. 6.

Subjecta
Recaden-
tiarum.

§. 3. Subjecta Recadentiæ sunt personæ, v. g. quæ rei alicujus nudam proprietatem habent, & vocantur in specie Proprietarii l. 12. §. 5. l. 13. §. 6. l. 15. §. 7. l. 17. §. 1. 2. l. 20. l. 70. §. 5. ff. de usufr. &c. Domini vel absolute l. 7. §. 1. ff. de usufr. 1. F. 1. §. 1. in fine &c. velcum adjuncto; Domini proprietatis. §. 36. f. de R. D. §. 3. f. l. 13. pr. & §. 7. l. 15. §. 6. ff. de usufr. Domini fundi. §. 1. f. de usu & habit. l. 1. in fin. C. de Jure emphy; l. 1. §. 4. ff. de arb. cad. Domini feudi. 2. F. 2. pr. & 58. Prædii. l. un. §. 4. ff. de remiss. & Domini nudæ proprietatis. §. 4. f. & l. 72. ff. de usufruct. Domini directi & Vasalli respectu dotalicii post mortem illu-
stris

stris vel nobilis viduæ ad dominum vel agnatos revertentis. Domini rei emphyteuticariæ, sive emphyteuseos, *l. 1. in fin. C. de jur. emphy.* vulgo Erbzinsherrn. Domini soli sive fundi *l. 1. §. 1. ff. de superficies.* Germ. Grundherren Monasteria & Domini honorum Precariæ seu precariorum der Precaren und Bth. Güther. Domini bonorum locatorum vulgo der Paf. Güther. Domini bonorum hominum propriorum, der Leibeigenen, Laten, Lassen, Leibeigenen Leuthen. Domini Beneficiorum Ecclesiasticorum sive Præbendarum, Canonicatum & Vicariatuum. Collatores sive juris Patronatus domini vel possessores; certo modo Domini juris protectionis, Schug- und Schirms-Herrn. Oppignorantes sub pacto antichretico. Vxores respectu dotis recadentis. Vendentes sub pacto commissorio, retrovenditionis &c. Creditores agentes actione Pauliniana, revocantes ea; quæ in suam fraudem a debitoribus fuere alienata. Rem litigiosam, sive vitio litigii affectam alienatam revocantes. Omnes, ad quos juxta *capitis præced. §. 2.* dictam qualitatem res vel jus aliquod recidere potest, de quibus in subsequentibus prolixior tractandi occasio erit: Sufficiat aliquot exempla majoris elucidationis gratia impræsentiarum enumerasse.

§. 3. Objecta potiora juris Recadentiæ e modo dictis facile collegeris; eo ergo referas omnia utilia jura a nuda proprietate hætenus separata, ut est *Vsufuctus* non quidem *causalis*, sive proprietatis jure competens, *l. 4. 26. ff. de usufr. l. 126. §. 1. de V. O.* sed *formalis* a proprietate se junctus, separatamque ab eadem habens formam; Jus scilicet in corpore personale, quo res aliena sola ejus substantia, nobis servit, prout describitur *pr.*

Objecta
Recadentiarum.

B

3. 5

J. & l. 1. ff. de usufr. & vocatur alias jus fruendi pr. l. 2. l. 17. ff. quib. mod. usufr. amitt. Germ. Vollständige Frucht-
 Messung, Nieß-Brauch, Lebzucht; Jus usus, der bloße
 Gebrauch eines Dinges, ad individuale nempe emolu-
 mentum usuarii, eorumve, qui per fictionem juris una
 eademque persona cum eo sunt §. 1. & 2. *J. de usu & ha-
 bit.* comparatum Jus superficiei, sive superficies, l. 32. *ff. de
 jure dot. l. 39. ff. de legat. secund. l. 2. de superfic.* Germ. Grund-
 und Nieß-Niecht. Jus habitationis §. 5. *J. de usu & habit.*
 quin & Aedificium habendi in alieno solo l. 2. *ff. de su-
 persic.* Jus emphyteuticum seu emphyteusis, it. jusem-
 phyteucarium *rot. tit. C. de jure emphyteus & D. si ager
 veltig. seu emphyteus. petatur.* Jus Apannagii post mor-
 tem aut delictum apannagiatu ejusque filiorum. Res
 venditæ sub pacto commissorio, retractus, retrovendi-
 tionis. Dos, soluto matrimonio. Res alienatæ in frau-
 dem Creditorum. Litigiolæ, seu vitio litigii affectæ plu-
 rimæque aliæ res & jura infra exponenda. Maxime vero
 conspicua Recadentia in Jure Vasalli s. utili dominio (quod
 vulgo das Nieder- oder Unter-Eigenthum; it. das Nieß-
 habere Eigenthum dicitur.) Huc etiam merito refe-
 runtur Salinæ Hallenses patriæ, civibus quidam absque
 servitiis & juramento fidelitatis, sub fide tamen in feudum
 Masculinum quoad utile dominium concessæ; Sunt enim
 revera feuda, prout patet ex Resp. Dominorum Scab.
 Hallens. & aliis præjudiciis quæ habentur in Tract. Hon.
 Dn. Parent. *de jure represent. Cap. V. conclus. 4.* prout
 judicatum Anno 1627. his verbis; *Die weil aber die 7. Pfan-
 nen Teutsch durch Absterben der Et. familien sich an die
 Herrschafft erlediget, so hat sich die Magdeburgl. Cam-
 mer quoad directum & utile dominium derselben num-
 mehro*

meho als eines eröffneten Lehns billig anzumassen;
 Hinc etiam dominus feudi bona Salinaria absentis ultimi
 feudi possessoris, de cujus vita dubitatur, jure Recaden-
 tiæ, præstita cautione, als ein Ihm vermutlich heint-
 gefallenes Lehn, consolidare potest, prout factum Anno
 1572. & 1580. 1589. & judicatum Anno 1638. daß der Fürstl.
 Cammer die Nutzung der 7. Pf. Teutsch, zumahlen
 auf angebothenen Caution, zu lassen sey / & quamvis
 Vasallus Salinarius in præjudicium liberorum, vi utilis
 dominii, etiam per testamentum valide disponere possit,
 prout resp. Dni. Scab. Hall. 1609. & 1614 vid. Richter *decif.*
25. n. 17. ejusmodi tamen dispositio absque domini con-
 sensu facta juri Recadentiæ non obest: Juri vero Recaden-
 tiæ ut & agnatis simul investiti etiam non præjudi-
 cat, nisi ratione consensus pacta familiæ extent. *M. P. D.*
cap. 8. §. 32. vers. Es weren denn bey einer Familie gewisse
 pacta de consentiendo vel disponendo getroffen. Præfer-
 tim, si Feudum Salinare non sit novum, sed antiquum.
M. P. D. cap. 44. §. 6. Onus tamen alimentacionis
 & dotacionis filiarum vel sororum subsidiarum, ut & do-
 talitii viduarum ultimi Vasalli quoad tertiam partem Sa-
 linarum, juri Recadentiæ in tantum adhæret, ut filia
 & sorores nuptiis secundis tertiam hanc dotacionis
 marito, vel alii Vasallo habili vendere possint: Si
 vero, priusquam maritentur, decesserint, abque ulla
 transmissione ad heredes, ad dominum feudi, vel ejus
 novum Vasallum investitum, in eventum non secuti
 matrimonii, salvo usufructu vitalitio, jure Recadentiæ
 pertinent. *M. Pol. D. d. cap. 8. §. 37.* Hinc Anno 1687.
 & 88. de jure respon. Dn. Scab. Hall. & Lips. ut & Dn.
 JCTI Lips. Marburg. Altdorf. & Rostock. quod Verfor-
 gungß.

gungß. *Schrift* non tributa jus feuti, sed usufructus formolis, cujus Recadentia non ad feudi successore domini singularem, sed ad demortui feudi domini novum Vasallum, cum spe consolidationis investitum spectet, his verbis; *daß* Fiscus nicht befugt, vom novo Vasallo und possessore feudi noviter investito die Versorgungs Pfannen, sub prætextu Recadentiæ & caducitatis zu vindiciren und revociren / sondern Beklagter novus Vasallus von der wieder ihn angestellten Klage zu absolviren und zu erledigen sey: Dominus tamen feudi invitus non tenetur onus hocce pactitium subsidiarium, *Ex die* demum Recadentiæ debitum, ante diem solvere; prout conclus. in causa filiæ decrepiti Vasalli W. B. Anno 1681. & filiæ V. Anno 1688. vid. Hon. Dn. Parent. *Consil. decis. 23.*

Firma Recadentis.

§. 4. *Forma Recadentiæ consistit in conjunctione consolidativa* ut loquitur Del. Castillo de usufr. cap. 75. 75. n. 5. Licet enim Consolidatio strictè in jure applicata videatur conjunctioni usufructus cum proprietate, uti patet e §. 3. *J. de usufr.* nihilominus, haud invito latininitatis genio, ulterius & laxius produci potest, ut, quociescunque dominium utile cum directo, aut qualecunque aliud jus minus plenum, ac ab alio tanquam perfectiori, suoque velut principio, pendens, cum eodem conjunctum donatio atque illuc reversum fuerit (quemadmodum de jure Emphyteutico, superficiero libellario, nonnunquam etiam Censitico &c. licet observare) itunc Consolidatio fieri omnino dici possit Vid. D. Kulpis in *Dissert. de Consolidatione* §. 16. & *seqq.* imprimis §. 19. *Ista vero Consolidatio fit vel facta hominis Recadentiam causativo, pacto videlicet, uti seres habet in Lege Commissoria, cessione, refutatione, tractu*

tractu conventionali, aliisve modis vel expresse vel tacite pactitiis; (sic tacitum pactum in materia Conditionis indebiti, item in re vendita, et tradita, non habita fide de pretio §. *vendita* 41. §. *de Rerum divis.* vel *jure*, a lege scilicet ob causam probabilem, talem Recadentiam determinantem; quod iterum fit vel *mediate*, interveniente scilicet Judicis sententia declaratoria, uti contingit post commissam in Feudis Feloniam. Vide D. Struv. *Synt. Jur. Feud. cap. 15. apb. 2. n. 3.* vel *immediate* & solius juris potestate (1.) *Morte fructuarii vel usuarii §. finitur* 5. §. *de usufr.* Del Castillo *cap. 60. n. 8.* (2.) *non utendo* decennio inter presentes & vicennio inter absentes *d. §. 5. & 3. ff. si usufr. pet.* l. 16. §. *sed nos* 1. *C. de usufr.* (3.) *per resuscitationem & reviviscen- tiam pristini* quasi mortui & sepulchri *juris*. Vbi enim jus non tollitur radicitus & quoad sui substantiam, ibi ex causa supervenienti & sufficienti reviviscere potest; Sic *Servitutes reales* interitu rei, cui debentur, extinguuntur quidem, sed illa restituta reviviscunt l. 14. *ff. quemad. ser- vit. amit.* vide licet si superficies debeantur, non vero si solo; Hæc in usufructu aliter observari supra hoc *Cap. 2. §. 1.* fuit ostensum. Porro eleganter l. 18. *ff. de servit. dis- positum*; quod servitutes, quæ aditione heredis stricto jure confusæ, adeoque extinctæ, fundo, cui inhærebant, præstito, denuo reviviscant; adeoque pati debeat legatarius eas iterum imponi hæredique præstari. Idem juris est, si maritus prædio dotali fundum servientem ac- quisivit, eumque postea alienet, aut etiam prædium viri, mulieris prædio, quod in dotem dedit, serviat, dosque postea restituenda sit l. 7. *in pr. & §. 1. ff. de fundo dotali*: His enim in casibus ex æquitate & jure singulari servien- tes amissæ iterum quasi reviviscunt, quod toties fere fit,

quoties is, cujus persona per successionem aut alienationem inter vivos temporale jus saltem habuit, id restituit. Franz. *ad tit. ff. quemadm. servit. amitt. n. 14. & 18.* Pignora eadem quæ servitutes hic jura habent; Nam & pignoris jus domo exusta (forte hortus factus) in area ita conservatur, ut domo reædificata redintegretur, *l. 29. §. 2. ff. de pign. l. 16. §. 2. ff. eod. l. 21. ff. de pign. act.* licet enim hortus non sit eadem res quæ domus, quia vero area tanquam major pars domus supermanet, pro eadem haberi potest. Franz. *ad Tit. ff. quib. mod. pign. solv. n. 141. seqq.* Vinn. *ad §. 19. f. de legat.* Confer. D. Struv. *de adif. priv. t. b. 71.* Ulterius *Jus hereditarium* repudiatione extinctum per in integram restitutionem adversus repudiatam hereditatem reviviscere potest, *l. 24. §. 2. ff. de min. l. fin. C. de repud. hered.* modo omnia adhuc sint in integro. Nam rebus hereditariis distractis, restitutio cessat, *d. l. 24. §. 2. ff. de minor.* scilicet quoad extraneum, secus quoad suum heredem, quia ejus causa est favorabilior. Sic explicant *d. l. fin. C. de repud. hered.* Perez. *ad tit. C. si ut omiff. hered. n. 2.* Bachov. *in ff. cap. 4. in fin.* Facta autem hac restitutione, substitutiones, quæ per aditionem hereditatis expirarunt, reviviscunt, & obligationes, aditione confusæ, restituntur. Brunneiman. *ad l. 1. & 2. C. d. t. si ut omiff. hered.* Tandem *Jus possessionis*, per dejectionem amissum, continuo reviviscit, si deicienti res ablata in continuo eripitur, *l. 3. §. 9. l. 17. ff. de vi & vi arm.* Nam intermedio tempore illa revera abest, sed propter celestrem recuperationem abesse non intelligitur. Vide Disput. Inaugur. Bergeri sub Præsidio D. Petri Mulleri Jenæ habitam *de Reviviscencia Jurium extinctorum Cap. 2. §. 14. 15. & 16.* Porro Recadentiam producit (4) *Fictio juris*,
 ubi

ubi id, quod revera non est, a jure ad eum effectum eoque fingitur, donec id, quod stricto jure & ex rei veritate haberi alias non posset, obtineatur; vel, ut clarius Dn. Renheim. de Princ. Jurisprud. disp. 17. tb. 10. describit: *Fictio est commentum legislatoris, quoad legem, qua mutari nequit, sustinendam, quod, pro conditione temporis & presentia obstaculi, verum non fuit.* Sic fictione juris captus (a) postliminio ab hostibus reversus habetur, ac si nunquam penes hostes fuisset, i. e. fingitur semper in civitate fuisse l. 12. §. 6. l. 10. ff. de captiv. & postlim. & redempt. ab host. l. 9. C. eod. §. sed si ab hostib. J. quib. mod. jus patr. potest. solv. Adeoque omnia jura antea competentia vi Recadentia ei & in eam restituuntur. Idem obtinet (b) in rebus immobilibus ab hostibus recuperatis; Proinde si ager occupatus ab hostibus, postea ab his receptus fuerit, fictione juris postliminii redit ad priorem dominum l. 20. §. 1. ff. eod. & postliminii fictio retinet omnia jura in suspensio; quam ob causam dicitur suspensi juris constitutio l. pen. ff. de suis & legit. hered. Hujusque juris effectus est, ut pendente captivitate civium Romanorum jura non tam abruptantur, quam in suspensio retineantur. l. 32. §. 15. qui apud host. ff. de hered. instit. adde Grot. de Jur. B. & P. Lib. III. c. 9. Sic (c) per Fictionem juris legitimatio per subsequens matrimonium operatur Recadentiam filii illegitime geniti in patriam peregrinitatem, ut qui antea non talis a tempore nativitatis, dehinc contracto matrimonio nihilominus retro censeatur legitimus. Porro (d) in Actione Pauliana Creditor, in cujus fraudem alienatio facta, jus revocandi ideo habere censetur, quod quasi dominus in re fraudulentè alienata adeoque justissime Recadentia locum habere perfectionem juris credatur. Vid. Lanterb. ad

ad tit. D. que in fraudem cred. facta sunt ut restit. Impri-
 mis, si alienatio in fraudem creditorum facta sit titulo
 lucrativo; enimvero optime tunc locum habet Practicis
 decantatissima aurea Lex 32. ff. de Reb. Cred. cujus genui-
 nus sensus eo redit; si res mea vel mihi debita ad te perpe-
 nerit titulo lucrativo, nec causa sit, quare apud te perma-
 nere debeat, eam conditione certi repeti posse Et quidem ex
 aequitate; adde omnino Brunn. ad b. l. Recadentia perfir-
 mationem juris etiam (e) in Querela inofficiosi testamenti con-
 tingit, ubi pater non sana mentis fuisse colorando fingi-
 tur, & rescisso testamento hæreditas ab hæredes suos re-
 cidit. pr. l. l. 2. §. 1. l. 13. in fine ff. de inoff. test. de Fi-
 ctione juris plura videri possunt penes Anton. Dadinum
 Aleserram in Tract. de Fict. juris Paris. anno 1695. edit. Alt-
 hus. 1. dicaol. c. 17. an. 13. usque 19. Joh. Müller Exerc. jur.
 de Fict. jur. per totum ubi illam per tria juris objecta, per-
 sonas, res & actiones contemplatus est. Vterius jus
 producit Recadentiam (5.) Restitutione illius, quod stricto
 jure sublatum & extinctum erat, sic elegans exemplum
 conspicitur in materia SCti Vellejani; ubi, si mulier ex-
 promittendo alienam in se suscepit obligationem, Præ-
 tor, rescissa hac actione, creditori adversus priorem de-
 bitorem, ejusque hæredes & fidejussores, pristinam actio-
 nem restituit, l. 8. §. 7. Et seqq. l. 13. §. f. l. 24. §. 2. ff. ad
 SCtum Vellejan. quæ exinde vocatur restitutoria l. 8. §. 9. Et
 13. l. 13. §. f. d. t. vel rescissoria l. 16. C. cod. adde D. Struv.
 Synt. jur. Civ. Ex. 21. tb. 8. Amplissimus campus Reca-
 dentiarum nobis aperitur in hac materia restitutiones in
 întegrum, ubi multa, stricto jure alioquin valida, ex
 æquitate rescissa, in pristinum statum reponuntur. De
 hinc Jus operatur Recadentiam (6) declarando actum ipso
 ure

Jure nullum; sic dolus dans causam contractui bonae fidei eum; sec. veram Cirramontanorum sententiam, reddidit nullum, cum initium contractus dolosum nequeat consistere cum pleniore & uberantiore ista fide, quam tales requirunt contractus *l. 7. pr. ff. de dolo malo. l. 10. §. 1. de minorib. §. C. de rescind. vendit.* Competit igitur tali, dolo decepto, remedium nullitatis. Idem conspicitur etiam in pignis pupilli immobilibus sine decreto magistratus & aliis requisitis in *l. 6. §. 12. C. de pred. & alien. rer. minor.* solennitatibus alienatis. Vel (7) dando potestatem & facultatem rem ab altero haecenus mala fide & inique possessam & petendam, ad quod caput multa in tractatione nostra de Recadentia referre licebit. Sic rem ab alio comparans sciens, vel ante completam usucapionem resciscens esse rerum, istam vindicanti domino restituere obstrictus est. Ad modum porro consolidationis recensita spectat, quod consolidatum ipso jure efficiatur ejusdem juris, qualitatis & conditionis cum re, cui consolidatur & unitur, sicut Molinaeus ad *Consuetud. Paris. T. 1. §. 43. qu. 11. num. 176. seq.* prolixè docuit, collatisque illustravit exemplis. Kulpis *d. 2. §. 34.*

§. 5. Singulos Recadentiarum fines exponere, prolixè deductionis esset, ij enim satis ex infra deducendis liquescunt: Unum per anticipationem exempli loco adduxisse sufficit, prout in saepe memorata notabili materia usufructus intenditur, estque in *§. 1. 7. de usufruct. ne scilicet in universum inuicem esse proprietates semper abscedente usufructu, §. 4. 50. ff. de d.*

CAPVT. III. DE RECADENTIAE EFFECTIBVS.

Effectus iridem singulos Recadentiarum deducere in hoc capite merito superfedeo; Hi etenim specialem

Effectus
Recadentia.

& uberrimam tractationem, mox expediendam, suppedi-
 ditabunt; ut vero aliquod exemplum præcogniti loco si-
 stam, iterum diverto ad notissimam ususfructus materi-
 am, insignis ibi effectus §. *fin. 7. de usufr. h. s. verbis: Cum*
autem finitus fuerit totus ususfructus, revertitur ad proprie-
tatem, & ex eotempore jure proprietatis dominus incipit ha-
bere plenam in Re potestatem, sive liberum quoad proprie-
ratem disponendi arbitrium, juxta l. in re 21. C. mandat.
 adeoque redintegratur per Recadentiam DOMINUM, fitque
 SOLIDUM, PERFECTUM ET INTEGRUM l. 8. §. 1. ff. de l. heredi-
 causa. l. 1. C. de bon. matern. PLENUM l. 4. pr. ff. de alim. & cib.
 legat. l. 19. pr. ff. de ann. legat. sive PLENA PROPRIETAS l. 36.
 §. 1. l. 56. pr. ff. de usufr. l. 2. pr. ff. quib. mod. usufr. amitt. l. 10.
 ff. de usufr. legat. SOLIDA l. 26. p. in fine eod. vel JUS PLENUM
 l. 17. §. fin. de R. V. l. 1. pr. ff. de libert. univers. PLENISSIMUM
 l. 1. pr. Comm. de Manumiss. SOLIDUM l. 9. in fin. ff. de aqua &
 aqu. pluv. art. l. 12. de assign. libert. FUNDVS PLENVS d. l. 26. pr.
 de usufr. legat. SOLIDVS l. 3. ff. de serv. legat. PLENO JURE FUN-
 DVS l. 126. §. 1. ff. de V. O. & qui hanc plenam in Re per Recadentiam
 nactus est potestatem, dicitur iterum DOMINVS
 PLENO JURE l. 11. C. de action. empe. PLENISSIMVS l. unic. C.
 de nud. jur. quir. toll. remque PLENO & INTEGRO jure se-
 cundum dominium & usum possidere, velt förmlich
 mit Nuzen und Grentzum, l. 19. ff. de ann. legat. l. 17. ff.
 quib. mod. usufr. amitt. l. 3. §. illud. 1. in fine C. de secund. nup-
 rii. art. b. hoc usus. C. de SS Eccles. Nov. 120. cap. 9. in fine. Ex
 quo effectu Recadentia porro fluit, resolutio, extinctio &
 interitus utilis domini sive ususfructus; ubi notandum,
 quod finiri dicitur utilitas per amissionem secundum suam
 naturam, morte scilicet naturali & existentia temporis
 præstituti: amitti vero; cum per naturam quidem durari
 possit, ex accidenti vero amittatur. Porro notandum,
 quod

quod per Recadentiam non tantum principale follatur jus utilitatis; sed etiam omnia ea, quæ durante separatione rei, ut servitutes, hypotheca & alia quævis onera, vel adjectæ qualitates interea a Vasallo, Emphyteuta, usufructuario &c. concessa vel imposita fuere; resolutio enim jure dantis resolvitur & jus accipientis, l. 31. de Pignor. add. l. n. §. 1. quemad. serv. amir. l. 105. de Cond. & dem. 2. F. 8. in fin. pr. D. STRUV. Synt. Jur. Civ. Ex: 13. th. 61. Kulpis d. l. §. 36. Per Recadentiam igitur feudi ipso jure non tantum extinguitur jus Vasalli, non per modum transmissionis, sed meræ privationis; negationis & annihilationis, tam quoad utile ejus dominium, quam quoad naturalem possessionem, a domino non nisi limitatam & sub conditione resolutiva in Vasallum, usque ad ejus generationis extinctionem concessam & ex vi attractiva in actu permanenti adeo semper retentam, ut nova ejus acquisitio non requiratur. Car. Molinæ: ad Consil. Paris. tit. 1. §. 30. n. 171. 173. & 176. Sed etiam servitutes & onera, feudo Domini consensu imposita expirant 2. F. 8. vers. quid ergo. ibi: si Vasallus servitutem rei beneficiaria imponi patiatum; & ad dominum ex qualibet causa beneficium postea revertatur, Vasallo quidem, donec feudum tenet, potest obesse, Domino autem, etsi per longa tempora perseveraverit, servitus minime nocet sed feudum libere ad dominum revertitur. 2. F. 54. §. callidis. vid. Dd. cit. ab Hon. Dn. Parent. in Consil. 41. ubi Resp. Dn. JGtorum Francofurt. Mag. P. D. cap. 52. §. 6. Dn. Ziegler lib. 2. de jur. Majest. cap. 14. n. fin. ibique Resp. Dn. Wittensb. Similiter sub feudum vulgo *Uffter*: *Lehn*, quoniam ab utili Vasalli dominio dependet, post ejus Recadentiam regulariter expirat, l. F. 4. §. ult. Kohl. de sub feud. cap. 1. n. 2. ibique Wilh. Anton. in not. D. Struv. s. J. F. cap. 12. apb. 13. Maxime vero expirat expectativa feudi a Prælato in casum Recadentiæ

concessa, si Prælati ante existentiam Recadentiæ mortuus sit; ejus enim promissio non sortitur effectum, nisi eo tempore, quo res promittentis durat 2. F. 26. §. 2. Administratio vero Prælati cum ejus morte expirat, *cap. fin. caus. 12. quest. 1. & c. 2. X. de donat. l. F. 3.* ibique illustr. Dn. Rhenus eam si in concessione expectativæ, die gesamte Hand und Mittheilungsschaft a concedente mitertheilet in orden; Quia simultanea investitura, absque consensu possessoris data ipso jure nulla est, Schrader. p. 3. C. 2. n. 19. Carpz. p. 2. C. 45. d. 16. n. 7. 8. D. Struv. *Synt. J. F. cap. 7. apb. 6. D. Born. disput. de Expectat. cap. 10. §. 2. Har. Pift. 2. q. 44. n. 10.* Nihil quippe per Vasallum potuit disponi, nisi ad limites ejus juris, quod erat persæ & sua natura temporale & resolubile. Molinæ. d. 1. n. 17. Adeoque hæc Recadentia fit ex natura rei, & conditione primæ concessionis, sive ex necessitate causæ intrinsicæ Molinæ. d. 1. Hisce in antecessum delibatis sequitur.

SPECIALIOR TRACTATIO.

CAPVT IV.

DE RECADENTIIS EARVMQVE IVRIBVS
IUXTA STATVM PERSONARVM.

§. I.

Recadentia
Privilegio-
rum.

Amplissimus campus Recadentiarum nobis aperitur in materia privilegiorum, ubi notum, quod *Privilegia* alia sint *realia* & perpetua nullique Recadentiæ obnoxia, alia *personalia*, adeoque temporanea & elapso certo forte temporis spatio præstituto desitura: Ne vero actum agam, brevitatis gratia benevolum Lectorem quoad privilegiorum Recadentias remitto ad *Compendium Sebuzio Lauterb. ad ff. de Constit. Princip. ejusque Concl. Forens. Ex. 3. eb. 7. 15* seq.

seq. & Du. Mejerum in Comm. nitissimo haud ita pridem
 Tubingæ 1686. *ad Instit. edero tit. de Jure Natura & Gent.*
 p. 97. ubi exasse hæc materia, ita, ut vix aliquid desideraveris,
 tractata. Hic præ cæteris notandum, quod privilegia a concedente
 Principe non ita prohibitu, ut quorundam incauta & temeraria
 assertio est, revocari possint & recidant; sed tunc demum revertantur
 & extinguantur, si forte ex mera gratia & per modum *Precarii* ac
Beneplaciti sue int concessa; alias enim, si forte in compensationem
 meritorem, per modum præprimis conventionis, tituloque oneroso
 & præsumtive animo perpetuo relinquendi, quod e circumstantiis
 facile collegeris, sint data, tunc Recadentiam per revocationem
 fieri inique judicaveris. Adde circa hanc materiam *Grot. de J. B. & P. l. 2.*
cap. 14. n. 10. & seq. Bene tamen faciunt Principes, si, majoris
 evidentiæ gratia, ad evitandam injuriæ suspicionem, expresse
 clausulam *Precarii* & *beneplaciti* suis concessionibus inserant;
 ubi notatum dignum, quod a parte una *precarium*, a parte vero
 altera secundum praxin Imperii locatio conductio, adeoque a parte
 una pro lubitu resilienti facultas sit, ab altera vero obligatio ad
 servandam conventionem existat; quanquam alias & regulariter
Precarium, neque ad certum usum, neque ad certum tempus, neque
 pro certa mercede concedi possint, *l. 1. l. 2. §. 2. l. 18. ff. de precario,*
Secus, quam in commodato l. 5. §. 8. l. 17. §. 3. ff. commod.
 Attamen hodie, uti dictum, aliter atque aliter, & quidem juxta
 commune Jurorum dictiterium; pacte dant legem, practicitur;
 sic *Nüchel* sub *Præsidio Srauchii* *Disput. de Precario c. 4. §. 6.* sequentem refert formulam
 eines Bestand und Gnaden: *Jagens von S. L. F. H. r. h. g. zu*
Württemberg, und Grafen zu Mümpelgart, Herrn zu Heidenheim
rc. Wir P. P. Vormund
 C 3
 und

und *Administrator* bekennen öffentlich / und thun kund mit diesem Brieff männiglich / daß wir Unsern Vormunds-Lehenmann, und lieben Getreuen / Adamen von Uw, auf sein beschehen unterthänig Ansuchen und Bitten, auch gepflohener Handlung / gnädig vergund und bewilliget haben, in nachfolgenden Bezirk N. N. und nichts weiters, nächstgemeld. und conditionirter massen, nach Hasen, Füchse / Reh, auch roth und schwarz Wildprät zu richten / zu jagen / und zu bürsen / darægen soll er Adam von Uw, unserm Land-Boigt zu Tübingen zu jährlichen Bestand Geld. N. N. und zwar jedesmahl auf Michälis das halbe Theil / und das andere halbe Theil auf Lichtmess / und auf solche Zeit nachkommende das erstemahl an guter genehmer Gewehrung erstatten / und zu seinen sichern Händen liefern. Der Bestand soll 6. Jahre lang sich erstrecken / und er Beständner selbigen solche Zeit über zu halten obligiret, sein übergebender *Rebers* auch dahin expresse gerichtet seyn, darneben solle uns zu allen Zeiten frey und bevor stehen / solchen Bestand und Concession wies der zu casiren, die Jagten an uns zu ziehen / und allerdings aufzukündigen, &c. In übrigen soll er Beständner auch schuldig seyn, dieses ihme concedirten Bezircks Fürstl. Jura zu manutreniren, und beneben diese Concession über kurz oder lang vor keine Gerechtigkeit anzuziehen. Ideo etiam, si quis per multos annos ejusmodi Venationibus Precariis, solcher Gnaden-Jagten, usus sit, nec eæ revocata fuerint, non tamen per hoc in impetrantes, velejus heredes jus aliquod singulare confertur, sed potius, non facta revocatione, dicitur continuatio Gratiæ, quæ potius debito cum respectu acceptanda, quam contra intentionem concedentis, vel permittentis (non absque

que vitio ingratitudinis) interpretanda est. Vid. Speidel. Spec. Var. notab. voc. Gnaden. Jaaten. Idem *cap. V. §. 4.* has refert locationis literas: Wir ibrkünden hiermit und bekennen, daß wir auf unterthäniges Ansuchen, unserer Untertanen zu N. N. als N. N. das zu unsern und unserer hertzgeliebten Gemablin Erb. Lehn. Gut N. gehörige Wiesen Fleck, so auch theils zu Uhr. Acker gemacht und gebraucht wird, genannt von Walburgis instehenden 1668. Jahres an, hiß auf Wiederruffen, so einzig und allein bey uns, und unser hertzgeliebsten Gemablin Ebd. Erben und Nachkommen oder dem Hause N. keines weges aber bey ihnen, ihren Erben und Nachkommen, stehen soll, und B. scheid. Weise dergestalt eingerhan, daß sie dasselbe (ausgeschlosssen das Gehölze, und daselbst wachsenden Rischopffen, welches beydes zu unserm Guthe N. gebraucht wird) an Wiesen/ Uhr. Acker und Ländereyen ihren besten nach pfeglichen nutzen, und darvon jährlichen 60. fl. an Gelde, jedesmahl auf den Tage Walpurgis zum Pacht. Gelde in mehr gemeldtes unser Gut N. gegen Quittung anzulegen, und damit nechstkünftige Walpurgis den Anfang machen sollen. Adde D. Lyncker, in *Disp. de Beneficito sect. 1. lib. 4. pag. 11.*

§. 2. Supra *cap. 2. §. sub. num. (4.) p. 13.* nentio injecta de Recedentia fictionem juris postliminii; illius vi omnia in patria sunt inpendenti manentque in suspenso, is qui captus ab hostibus & dein reversus omnia jura tam activa quam passiva recuperat, eaque in eum restituuntur, fingiturque, ac si nunquam apud hostes fuisset; adeoque jure Recedentiae Pater captus recuperat jus Patriae potestatis; Filius familias reversus recidit in patriam potestatem §. 5. 7. quib. mod. jus patr. potest. solv. inde etiam est, quod

Recedentia
ejure post-
liminii

quæ

quæ filius medio tempore quæsit, pater reversus, tanquam sibi quæsitâ occupare possit, jure peculii, etiam defuncto pridem filio *l. pen. ff. de suis & leg. her.* hinc etiam, quod patre reverso denegetur actio creditori, a quo filius, dum pater apud hostes est, mutuam pecuniam accepit, quasi contra SCtum Macedonianum credita sit *l. 1. §. 1. de SCto Maced.* Denique inde est, quod Ulp. respondit, non posse ei, cujus pater in potestate hostium est, tutorem dari *l. 6. §. ult. ff. de tutel.* qui recte utique daretur, si filii interim pro iis, qui sui juris, sunt, haberentur. Secutæ autem postliminio reversus jura recipit, ita & in ipsam jura restituuntur. *l. 6. §. cetera de captiv. & postl. Vinn. in Comm. ad 7. de §. 5.* Si vero decefferit vel pater vel filius captivus apud hostes, econtrario fingitur *ex lege Cornelia*, ac si statim ab initio in prælio liber obiisset, ac nunquam apud hostes fuisset, singulari humanitatis ratione, ne antea bene acta & disposita, v. g. testamenta & alia propter supervenientiam servitutis irrita habeantur *cit. §. 5. add. Dni. a Fuchs nitidissimam Paraphrasin ad dictum §. 5.* Haud ineléganter nunc quæritur; an, ad obtinendos supra recensitos effectus, hodiernum opus hac fictione juris postliminii? an vero, sine hac fictione capti a Turcis, Saracenis aliisque Barbaris gentibus denuo reversi simpliciter res & jura sua per Recadentiam recuperent? Putat D. Schilter *in Exercit. ad ff. 2. th. 2.* hodie non opus esse fictione juris postliminii quoad Christianos captos & recuperatos a Barbaris; cum tales captivi a nostris immerito habeantur pro servis proprie sic dictis: indeque, ut mihi videtur, consequens foret, si talis captivus apud Turcas, in præsentia idoneorum testium, forte Christianorum, de bonis suis in patria sitis testamentum idonee ordinaret, in eoque præter alia forte etiam de tutela liberorum suorum dispo-

recadentiam
in exercit. ad ff. 2. th. 2.

sponeret, illius dispositionem ad nos perlatam merito servandam & executioni mandandam esse, quod secus se habet quoad captivos de Jure Romano. Bene enim Covarruvias Tom. 1. ad c. Peccatum de R. J. in 6. p. 2. §. 11. de Capt. n. 6. p. 5. 10. contra communem opinionem, (cui opinioni adstipulatur Ludwel de Ult. Vol. c. 2. p. 54. Strauch. diff. ad jus just. t. 17.) Ego sane, inquit; video maximam esse discriminis causam inter bella Romanorum, & ea, quae Christiani adversus Infideles, qui nos undique impetunt, gerimus. Quorum quidem Infidelium aggressiones non possunt aliqua ex parte esse licitae: nec iidem defensores: cum provincias Christiani nominis tyrannice & perfide ac crudeliter occupaverint. Quamobrem, nisi aliud lege humana statutum in specie sit, opinor, erga Christianos captos a Turcis vel Sarcenis non esse servandas LL. Romanas, quae de captivis apud hostes loquuntur, nec esse necessarias fictiones L. Corneliae & Postliminii: quamvis in his, quae possunt in favorem cedere captivorum, aequissimum sit, imo etiam ex parte justum, easdem LL. servare. Nec enim Republ. Christiana convenit, praeter ipsam captivitatis afflictionem, damnum aliud, aut detrimentum Christianis apud Saracenos vel Turcas captivis irrogari. Contingit ergo hodie, ex probabiliori hac sententia, quoad reversiones, simpliciter Recadentia, juriurum & iterum in patria relictarum, circa specialem fictionem juris, ita, ut in tuum favorem tales personae Christianae a Barbaris captae a nostris plane pro servis proprioque dictis non habeantur, licet alias in dura & omnino servili conditione vivere cogantur. Hodie Christiani adinvicem servitutis jus durissimum abrogarunt, ut nec inter ipsos quoad captivos fictione juris postliminii opus videatur. Enim vero in Germania, imo Orbe fere Christiano, sensim obsolevisse servitutem formalem, tralatitium est; Christianis indignum

D

vide-

videbatur, religionis consortem pro mancipio habere. Atque ideo Pontifex Pius V. constitutione sua (quæ extat apud Petrum Mathæum in *summa constitutionum P.P.*) omnes captivos suscepto sacro baptisate liberos effecit. vid. Böckelm. in *Comm. ad ff. de statu Hominum n. 18.* licet multi adhuc hodie dubitent, an Turcæ, contra quos jure Talionis servitus in usu, recipientes Christianam Religionem & baptizari liberentur a dominica potestate; quod neque ego crediderim, imprimis, si nimio sumtu sibi quis tales personas comparasset. Jus Recadentiæ porro locum habet in servorum manumissorum ingratorum revocatione vid. omnino *l. 2. 3. 4. C. de libert. §. 1. f. de capit. dem.* & quidem ob causas in legibus expressas, vel us pares, aut graviores, quales sunt in *l. alimenta ff. d. agn. lib. 1. 2. C. eod.* De hinc, si in fraudem Patroni a libertis alienatio bonorum facta, merito jus Recadentiæ, per Revocationem a Patrono faciendam, locum habet. vid. *tit. C. Si in fraudem Patroni.* Hæc jura quoad Turcas & Barbaros hætenus captos optime adhuc applicari poterunt.

Recadentia
ob Ingrati-
tudinem.

§. 3. Jus Recadentiæ conspicitur quoque ex moribus Germaniæ quoad *homines proprios*, bey denen *Leibeigenen Leuten*, tam quoad suas personas, quæ, si auferuntur in aliena terra, juste vindicari & asseri in priorem conditionem possunt, vid. Gail. *de Arrest. cap. 8. num. 14. & seq.* Mevius *ad Jus Lub. lib. 1. tit. 3. artic. 3.* quam quoad bona, Dominus enim jus RETRACTVS sive jus protimiseos competit, quoties coloni prædia, quæ ab ipsis recognoscunt, vendunt, aut alienant; quo etiam referas jus MORTVARIVM sive CADVCVM, quod Domini post mortem proprii hominis in ejusdem habent bonis. De quibus latius Husan. *de serv. seu hominib. propr. cap. 7. num. 58.* de hoc etiam testatur Lehman. *Chornico spir. lib. 4. cap. 22. pag. 352. ser. D.* his verbis;
dem

Recad. quo-
ad homines
proprius.

demnach kein Leibeigener sein Haab und Nahrung seinen Erben hinterlassen, oder durch Testament oder anderer Weiß verschaffen können, sondern solches alles dem Erbherrn mit gewisser Maas verfangen gewest, hat der Kaiser mit zuthun der Fürsten des Reich: alle die, so in der Stadt Speyer ihre häußliche Wohnung angestellt, und zu Inwohnern angenommen worden, dergestalt befreyet, daß sie Macht und Zug haben, mit ihrer Haab und Nahrung ihres Gefallens zu schalten und zu walten, darnit zu testiren und verschaffen, wie recht und billich ist. *Conditio tamen hujusmodi hominum propriorum pro diversitate locorum Germaniæ admodum variat; hinc optimam, Consuetudines cujusque loci præcise attendere.* Adde Simon von Leyen *Censur. Theor. for. lib. 1. c. 2. n. 4. D. Struv. synt. jur. Feud. cap. 2. apb 10. n. 7.* Licet vero quædam servitutis vestigia in ejusmodi hominibus propriis deprehendantur, ii tamen revera sunt liberi, & capaces omnium eorum, a quibus per specialia statuta & consuetudines non excluduntur. Lauterb. in *Controv. jur. pos. vol. 4. tb. 1. Joh. Herm. Stamm. de servis. person. lib. 3. C. 17. n. 1. Add. Majer. in laudato Comm. ad Inst. de jur. person. §. 4. & 5. p. 123.* Quoad Hermaphroditos sive Androgynos (horum status una cum nomine Rennemanno in *Jurispr. memb. 1. disp. 1. tb. 13. suspectus, imo platie fabulosus videtur) quæri etiam potest; si neuter in iis prævaleat sexus, (prævalenti enim tunc annumerantur. Carpz. lib. 2. def. Confist. 16. num 10. Baldus ad l. 10. ff. de statu homin. Sanchez. de matrimonio lib. 7. D. 106. num. 2. & si virilis sexus in eo prævaleat, in feudo quoque masculino, quod notatu dignum, succedit. Land. Recht lib. 1. art. 4. Cypr de sponsal. cap. 9. 43. Carpz. Confist. lib. 2. tit. 1. def. 16. num. 10. S. harder de feudis par. 7. c. 5. n. 18. Sonsbec. p. 9. n. 74. Schneidewin. p. 6. de succ. ff. desc. num. 39. Schnobel. de feud. diff. 6. §. 26.) & utroque potentes sint sibi que elegerint*

An Recad.
quoad Her-
maphrodi-
tos ?

allmohers
21. 177

rint alterutrum, vel masculinum vel foemininum, (quod iis hoc casu in contrahendis matrimoniis licitum. Sanchez. *de matrim. dict. loco n. 6. Caranza tr. de parz. cap. 17. n. 68.*) si denuo sexum electum, & cui se applicaverunt, mutare velint, an juri Recadentiae ibi locus? quod videtur negandum; quem enim semel elegerunt ac optarunt, eum perpetuo servare tenentur, Sanchez. *dict. loco Gutierrez. de matrim. cap. 117. Zach. 3. quest. med. leg. tit. 1. q. ult. num. 1. 2.*

De Recad. quoad Albinagii jus.

§. 4. De jure *Albinagii*, in Gallia potissimum usurpato, vicujus bona eorum, qui non cives, sed peregrini & alibi nati (inde enim putat *Albinagium* dictum) adeque in peregrinitate mortui sunt, fisco domini territorialis, ubi haecenus commorati, applicantur, non immerito quaeritur; an justum illud sit? vel, an potius, vi juris Recadentiae, de mortui extranei bona ad familiam, unde quis oriundus, reverti ex aequitate debeant? Ab omni aequitate alienum hoc jus quibusdam videtur, de quo, si quis plura scire desideraverit, videri potest *Bodin. de Republi. lib. 1. c. 6. n. 62 & seqq. Choppin. de Dominio Francie lib. 1. c. 11. Papon. Arrest. lib. 5. tit. 2. du droit d'Aubeine. Springsfeld. de Apannagio cap. 7. n. 68. seqq.*

Recadentia in servis in fraud. Cred. alicuius.

§. 5. Elegans porro exemplum Recadentiae nobis sistitur, in *lib. 1. tit. 6. Inst. qui & quibus ex causis manumittere non possunt*, ibi enim §. 3. servi manumissi in fraudem creditorum, si sc. dolus & effectus conjunctim adfuerit, mediante actione Revocatoria, a Creditoribus instituta, in pristinam servilem conditionem, ut iis inde satisfiat, revocantur quae actio admodum affinis Paulianae, de qua *supra cap. 2. §. 4. actum.*

Recadentia dotis.

§. 6. Recadentia valde conspicua in materia dotis; finito enim matrimonio maritus dominium dotis, haecenus civile sive utile, amittit, idque, si ab uxore constituta dos sit, consolidatur uxoris adhuc viventis (alias dos regulari-

ri-

riter redit ad Parentes, a quibus forte profecta, vel heredes uxoris defunctæ *l. un. C. de R. U. A. l. 6. ff. de jur. dot.*) hæc Genus, stante matrimonio, tantum naturali, sive, ut Carpzov. *Vol. Disp. H. P. J. de Jur. fœm. sing. dec. 5. pos. 3. num. 23. 28. & 29. adde P. 2. C. 37. d. 2. num. 5. p. 2. C. 42. D. 19. n. 20. dicitur, directo dominio* (quibusdam etiam dicitur *dominium in spe, in quiete* vid. Dn. a Rhetz. *meditat. ad Inst. lib. 2. diss. 10. posit. 23. pag. 154. & Malcomenius in notis ad Wesenb. tit. d. jur. dot.*) Distinguitur tamen inter res dotales mobiles & immobiles, Mobiles a marito potuere alienari *l. 21. ff. de manumiss. l. 3. C. de J. dot. l. 1. C. de serv. pign. dat.* sufficit ergo earum æstimationem restitui. Quoad Jus Saxonicum notandum, dotem, in pecunia numerata, vel rebus mobilibus consistentem cedere marito superviventi, ut hæredi Mobiliori, neque eatenus Recadentiam locum habere. Carpz. *p. 3. C. u. d. 11. n. 13. p. 1. decis. 16. n. 5. 6. & lib. 4. tit. 3. Resp. 22. n. 15. legitima saltem liberis relicta. n. 16. Immobiles non item alienationi obnoxie* *l. 1. C. de fundo dot. aliq. ita, ut nec omne jus in illis possit transferri* *l. fin. C. de reb. alien. non alienan. e. g. oppignorari* *l. unic. §. 15. C. de R. U. A. nec servitutes stricte ita dictæ* (Temporarium tamen jus commoditatis, v. g. ususfructus, a marito alteri constitutum Prætor tuetur *l. 1. pr. ff. quib. mod. ususfr. amitt. l. 9. §. 1. ff. usufr. quemad. cav. Resoluto vero jure constituentis, solvitur hujusmodi quoque ususfructus* *l. 31. ff. de pign. c. un. §. rei aut lib. 2. Feud. tit. 8. Sic etiam pater velextraneus, imo ipsa uxor marito suum feudum in dotem conferre potest, non vero diutius talis constituta dos durat, quam constituentium jura feud. vid. Fachin. *controvers. cap. 78. & C. 1. 2. F. 77. it. c. 1. 2. F. 13. non obstante c. 1. §. donare 2. F. g.*) remitti vel imponi, nec servitutes fundo dotali quæsitæ præscriptione amitti *l. 5. ff. de fund. dotal.* (quia uxor constante matrimonio non potest agere,*

& praescriptionem interrumpere; Et autem qui agere nequit, non currit praescriptio. Coepol. de S. U. Pr. r. 14. n. 10. Padilla in l. 5. in provinciali n. 18. C. de servis. Campejus de dote p. 2. qu. 75. Sed limitatio hujus legis habetur in l. 10. ff. de J. cot. Brunem. ad d. l. 5. ff. de fund. dotal. Confer etiam Honorat. D. Parent. Consil. decisiv. 41.) nisi immobilia aestimato, venditionis, non taxationis gratia (si taxationis gratia, ita ut maritus aut rem aestimaram, aut aestimationem solvat, nisi aliud sit expresse actum, electio est mariti l. 10. §. 6. ff. de jure dot.) in maritum translatae; nam tum vera sit venditio, ac pretium potius, quam ipsa res in dote mandata esse videretur l. 5. §. 10. C. de jure dot. l. un. §. 15. C. de R. U. A. Carpz. p. 3. C. 23. d. 26. Hinc etiam est, quod aestimato, venditionis gratia rerum translatarum periculum maritus ferat Carpz. lib. 1. tit. 10. Resp. 106. num. 7. Contrarium in aliis dotalibus etiam mobilibus obtinet, in quibus periculum & deminutio ad uxorem spectat Carpz. p. 2. C. 24. d. 2. §. lib. 6. tit. 6. Resp. 50. num. 3. Nisi culpa mariti levi, vel, si in his diligentissimus, levissima (in omnibus enim contractibus, quod probe notandum, si quis in suis rebus accuratior, etiam major lege alias determinata diligentia, ex ratione l. 32. D. depositi praestanda Conf. omnino D. Struv. syn. Jur. Civ. Ex. 19. tit. 25. verb. verum licet. Franck commodati ff. n. 54. Brunem. ad l. 17. ff. de jure dot.) damnum datum d. l. 17. Rerum vero pecunia dotali emtarum dominium perpetuo penes maritum ejusve heredes manet, adeoque quantitas pecuniae finito matrimonio tantum solvenda arg. l. 10. 12. C. de Jure dot. fructus quoque, ante & post matrimonium e dote percepti restitutioni ac Recadentiae obnoxii l. 7. de jur. dot. l. 38. §. 12 ff. de usur. l. 7. l. 11. l. 31. §. fin. ff. solut. matr. quemad. dos petat. l. un. §. 7. C. de R. U. A. Ultimi anni fructus pendentes pro rata tantum restituuntur l. 5. §. 7. §. 1. solut.

solut. matrim. quemad. dos pet. ibidemque Brunnem, qui probe notandus, quoad computationem anni faciendam. Porro Thesaurus in fundo dotali inventus dotem quidem auget, constante matrimonio, restituendus tamen cum ipsa dote l. 7. §. 12 *solut. matr.* Quid vero juris quoad impensas in res dotales a marito factas? de eo vid. tit. 1. lib. 25. ff. & ad eum Lauterbachium, qui more solito, accurate & succincte hanc rem ibidem expedit: ubi notanter in l. 56. ff. *de jure dot.* disponitur; quod, si in fundum per partes tantum sit impensum, quanti fundus ipse est, eo casu fundus dotalis esse resinat; adeoque Recadentiæ via præsciendatur, nisi mulier sponte marito intra annum offerat expensas. Remedia vero obtinendi & manutenendi RECADENTIAM dotis sunt *vel petitoria vel possessoria.* Petitoria sunt actio ex Stipulatu, cujus causa l. un. C. de R. U. A. Præscriptis verbis l. un. §. 5. §. 13. C. d. R. U. A. l. 6. C. de jur. dot. Rei vindicatio l. 30. C. de jure dot. Carpz. p. 1. decis. 57. n. 18. Hæ actiones constante matrimonio regulariter non habent locum, nisi maritus ad inopiam sit redactus l. 29. l. 30. C. de jure dot. vel uxor ad alendum patrem dotem exigat &c. vid. Perez ad tit. C. si dos constans. matrim. neque datur contra maritum actio Pauliana, si pater magnam dotem in fraudem creditorum dederit, modo maritus sit in bona fide l. fin. in fin. que in fraud. cred. neque ob ingratitudinem dos revocari potest, cum sit donatio ob causam, non habens simpliciter qualitatem donationis. Gamma. decis. 163. Guierrez de Juram. Confirm. p. 1. c. 10. p. 4. Molina Tr. 2. D. J. D. 281. num. 13. Ex possessione dotis, quæ jure retentionis merito hætenus apud viduam fuit, Carpzov. lib. 4. tit. 3. Resp. 10. n. 5. 6. 7. §. p. 2. C. 25. d. 8. n. 3. ejecta, tanquam spoliata, per R. dium unde vi, vel can. redintegr. c. 3. q. 1. ante omnia restitui debet.

Recadentia
bonorum
parapherna-
narium.

§. 7. Quid vero soluto matrimonio quoad Recadentiam in paraphernalibus, quæ sunt bona a mulieribus præter dotalia illata, atque viris concessa administrande, *l. fin. vers. fin. autem. C. de pactis convent. l. 7. §. 3. ff. de fundo dotali. juris est?* Paraphernalia quantum refert bona in illo l. d. concordant, horum dominium non transire ad maritum, nec huic in iis quicquam icere, præter custodiam & administrationem, aut quatenus uxor aliquid permittit *l. si. C. de Pact. Convent. Thoming. dec. f. 30. num. fin.* adeoque nullum ædubium, soluto matrimonio hæc recedere. Si a marito inde per. epi fructus, iure civili turior distinctio, quam Menoch. *lib. 3. de presumpt. cap. 9. per tot.* exaggerat, cujus hæc est summa; Aut fructus & reditus nondum sunt consumpti, sed adhuc extant, & utitur uxor iure *l. solum. §. me aff. de R. Vend.* aut vero a marito consumpti sunt; Et quidem, si voluntate uxoris, nulli repetitioni est locus, per *d. l. fin. C. de pact. Convent. l. fructus ff. de usur. l. de bis C. de donat. int. vir. & uxor.* Si autem de voluntate vel consensu mulieris non constet, ad restitutionem in dubio teneri maritum Juri Civili magis congruum est. Moribus & statutis, quod & æquius iudicat Mevius *ad Jus Lubec. Lib. 1. tit. 5. num. 9.* hinc multis in locis recessum, veluti Jure Saxonico cadum, ut maritus non modo vivente uxore bonorum paraphernalium usum fructum habeat, sed & uxore defuncta omnia mobilia lucretur vid. *Car. z. p. 4. C. 21. d. 1. num. 7. 8.* Fandem consuetudinem in Region. Lubecensi ubique finitimitas esse testatur Landarus Mevius *d. l. 5. p. ar. 2. tit. 2. art. 12. num. 156. p. m. 420.* putatque, merito Jus Civile proponi, tum ob multa incommoda, si post multum tempus ratio a marito exigeretur, tum, quod inter conjuges non tam exacte agendum, ut inter extraneos. Add. Mod. Piff. *vol. 1. conf. 1. num. 3.* Receptitia bona, quarum sc. admi-

ministratiōem uxor marito non concessit, sed sibi reservavit, Epahr Geld, Spiel Geld quibusdam dicta, objectum Recadentiæ constitui nequeunt. De his bonis vid. Mevium d. l. Lib. 1. tit. 5. num. 3. Merlin. de Pign. lib. 3. q. 54. num. 5. Quomodo vero dos, soluto matrimonio, revertitur ad uxorem, uti dictum, ita & donatio propter nuptias, in manibus forte uxoris existens, dissolutō matrimonio, ad maritum vel ejus heredes redit. c. donatio 8. §. sane soluto matrimonio, ext. de donat. int. vir & uxor. Confer etiam Magd. P. Q. cap. 38. §. 4. verba, da aber das Gegen Vermächtniß durch den Todesfall, in Mangel der Kinder zurück fiel, 20.

§. 8. In legitimatione rati per subsequens matrimonium quam per Rescriptum Principis non immerito quaeritur: An Recadentia in patriam potestatem quoad eorum locum inveniat? Legitimi per subsequens matrimonium, haud dubie per fictionem juris censentur legitimi, ad eum effectum, ut in omnibus legitime natis æquiparentur, ita, ut secundum communem sententiam, non tantum in allodialibus, sed & feudalibus, æque, ut legitimi, ad successionem admittantur. vid. D. Struv. s. J. Feud. cap. 9. aph. 3. nec obest Recadentiæ, primum, an secundum fuerit matrimonium No. 10. cap. 4. & N. 89. cap. 8. arg. l. 8. ff. de Publ. in rem. actione. adeoque non nocet, matrimonium cum alia interim contractum vid. Lauterbach. Disp. de legitim. per subsequens matrimonium 2b. 10. Dissentit aliquatenus Dn. a Rhetz. in Instit. suis Juris Publ. qui lib. 1. tit. 20. §. 9. ita differit: Verum praxis hactenus neque per subsequens matrimonium legitimatos ad successionem Regionum Germanie admittit, & in plerisque territorii Principum & Sacrum Imperii legitimati etiam a feudis arcentur non regalibus, veluti expressè cautum est in Recepto Provinciali Brunswicensi zu Ganderheim. verb.

Recadentia
quoad Legitimos.

wollen wir keinesweges die legitimirte oder Mantel: Kinder lehnhaftig seyn lassen, & in *Ordinat: Polit. Magdeb. cap. 40. §.* und ob wir wohl *idem prohibetur: Legitimati vero per Rescriptum Principis non recidunt in patriam potestatem, nisi in tempore, & ante legitime natos ex matrimonio liberos ad successionem legitimati sint; jus enim quaesitum jam natis auferre nequeunt, l. 2. §. 13. ff. ne quid in via publ.* Possunt quidem post legitime natos legitimati, quoad famam, non vero ad obtinendum per Recadentiam jus suarum; indeque dependentia jura vid. *Carpzov. part. 2. C. 6. d. 27. Richter de success. ab intest. sec. 1. memb. 2. num. 6. in feudis hos legitimatos communiter Feudistæ succedere negant, vi §. naturales 2. Feud. 26. vide tamen iterum D. a Rhetz. cit. l. §. 8. Adde hic D. Struv. Synt. jur. feud. §. 9. aph. 3. n. 8.*

An Nepos velegitimationis per Recad. in avi potestatem veniat?

§. 9. Solennis & elegans quaestio est de Nepote, defuncto suo patre, per subsequens matrimonium avi, an legitimari, adeoque *recidere* in dicti avi potestatem, inter alia ad eum effectum possit, ut hic censetur legitimatus, & jure Representationis cum defuncti patris fratribus succedat? Acrius hic inter Dd. contentio, & partim abest, quin communiter sit persuasum, nepotem non esse legitimum, neque succedere avo. *Gail. 2. observ. 141. n. 9. ita distingvit: quod legitimitur nepos per subsequens matrimonium & transeat in potestatem patriam; Si avus vivo filio cum matre antea stuprata contraxerit matrimonium, secus filio intermedio mortuo; & quidem hanc ob causam, quia legitimatio principium debeat fieri in filio, quo sublato, non possit incipere a nepote* Add. *Gabriel lib. 6. tit. de legitim. concl. 1. n. 57. Porro Lauterbach. in Concl. Forens. Ex. ch. 9. ulterius procedit, & non dubitat asserere; Nepotes ex filio naturali procreatos; per avi matrimonium non reddi legitimos, etiam si filius adhuc sic in vivis. His mascule se opposuit D.*

Schil-

Schilter. *in Exercit. ad ff. 2. ib. 13. & seqq.* & ex Jure Civ. pluribus sustinet; Hos nepotes, mortuo etiam patre intermedio, per Avi matrimonium, inter alia etiam ad effectum successioneis, jure representationis legitimari, quem vid. omnino de hac materia Add. etiam circa hanc materiam, communem quidem sententiam Gailii sustententem Böckelm. *ad ff. tit. de his qui sunt sui vel alien. jur. num. 10 p. m. 49. & D. Majer ad Inst. p. 215.*

§. 10. Notabilis casus in Jure Can. & Civ. denegatæ Recadentiæ; iis enim constitutum est, quod, si Pater vel Dominus filium vel servum exposuit, vel ipsi alimenta denegavit, hoc ipso filius vel servus liberetur a patria vel dominica potestate, nec Patri vel Domino dehinc per Recadentiam strictum jus acquiratur. Vid. *c. un. X. de Infan. & langui. expositis. & l. 2. C. eod.*

Nulla Recad quo ad filium vel servum expositum.

§. 11. Ingratitudo, quæ potissimum in duobus (1) in acerbiori convitio. (2) in injuria reali, sive manus violentæ illatione consistit, liberorum emancipatorum erga parentes emancipantes Recadentiæ & revocationi in patriam potestatem viam quoque sternit; idque testatur *l. un. C. de ingrati. lib. & Brunnem. ad h. l.* Hinc aliqui præter nuptias, legitimatorem & adoptionem, ingratitude quæ quartum modum acquirendi Patriam potestatem constituere: Verum hæc revocatio ob ingratitude non tam constitutio quam restitutio ejusdem potestatis est, quæ antea ex nuptiis competit. Ob delictum quoque concussioneis dominus, a servo vi metuque ad manumittendum compulsus, manumissionem illam tanquam nullam revocare licite potest. *l. 9. pr. ff. qui & a quibus manum.*

Liberi ingrati emancipati recidunt in patriam potestatem.

Servus quoque vi & metu manumissus.

§. 12. Jure Civili nepotes ex filio, mortuo avo, solent in potestatem patris sui recidere ejusve sui heredes fieri *pr. 7 quib. mod. jus. patr. potest. solvit. l. 5. ff. de his, qui sui vel alieni*

Quando Nepotes & nepotes recidunt in potestatem patris potest.

quisque

E 2

jur

jur. (ideoque ob futuram Recadentiam nec iis tutor ab avo potest dari §. 3. *J. de tut.* inde etiam est, quod avus ex certo filio, Titio puta, sine eius consensu, nepotem, nepotem & deinceps non possit assumere §. 5. *J. de Adopt.* Si vero avus indistincte & tanquam ex incerto filio nepotem adoptare velit, filii intermedii consensus, quia hic nulla spes Recadentiae, non desideratur. *l. 43. & seq. ff. de Adopt.* Sed hoc ita, nisi ipse pater aut mortuus sit, aut jam antea a patre suo amancipatus *l. 41. ff. de adopt.* quod hodie vix obtinet; filius enim ducendo uxorem, seque simul a mensa & convivio Parentum separando, & filia nubendo, licet ædibus mensaque patris adhuc fruatur a nexu paterno juxta praxin fere imperii liberantur. *Carpz. l. i. jurispr. Confess. D. 107. itemp. p. 2. C. 20. D. 2. n. 9. Richter Decif. 8. n. 72. Phil. Ech. 77. D. Struv. Ex. 3. tb. 68.* Separatio a familia paterna & matrimonium emancipationem Jure Civ. quondam non operabantur *l. 20. ff. ad L. Jul. de Adult. l. 13. C. de Nupt.* Matrimonio per mortem alterutrius conjugis dissoluto nec filius nec filia a patria potestate semel liberati in eam recidunt, sed sui juris remanent, quia jus Patriæ potestatis semel extinctum reviviscere non potest *argum. l. 66. §. 1. ff. de leg. 2. Carpz. p. 2. C. 10. def. 2. num. 6. & 7.* Nepotis in nuptias non tantum avus sed & pater consentire debet, secus in nepre, ubi avi voluntas sufficit, quia illo casu invito patri vi Recadentiae suus hæres agnasceret, non hoc casu; siquidem nubens neptis avo defuncto, non prout nepos in patris recidit potestatem, sed in mariti potestate manet. *l. 16. §. 1. D. de R. N. Brunnem. ad b. l. cum legit. de stat. bom. l. 196. §. 2. de P. S.*

Readoptio
illicita.

§. 13. Eum, quem quis adoptavit, dehinc emancipatum, vel in adoptionem datum iterum non potest adoptare *l. 37. ff. de adopt.* signum enim levitatis hujusmodi emancipatio

cipatio censetur; ideoque Juri Civili displicuit nimia in-
constantia & variatio adoptantis, indeque interdicta *rea-*
adoptio ac Recadentia in pristinam adoptivam conditio-
nem. vid. Brunnem. *add. 4.* Ex eodem principio fuit, quod,
si quis arrogator filium impuberem arrogatum absque le-
gitima causa emancipaverit, vel exheredaverit, in ipsum
per Recadentiam revertantur omnia sua bona & dehinc Ar-
rogatoris bonorum quarta, Divi Pii dicta §. 3. *J. de adoption.*

§. 14. Proscripti banno Imperii majori, durch die Proscripti
restituti per
Recad. jum
pristina re-
cuperans.
Ober-Acht (nuda relegatio provincialis; die Lande-Ver-
weisung, patriam potestatem & ejusmodi jura non tollit
§. 2. *J. quibus mod. jus patr. pot. sol.*) restituti, restitutione ju-
stitiæ & generaliter Parentes jus patriæ potestatis quoque
per modum Recadentiæ recuperent *l. ult. §. 4. ff. de senten-
tis. pas. & restitut.* Dum enim probant, se inique ac innocen-
tes esse proscriptos, contemnatio retro nulla exitit. Ex
mera autem gratia restituti, nisi in specie ad patriam po-
testatem restituantur, licet ad patriam redeant, illam
haud recipiunt, sed oportet, ut nominatim quoad ipsam
sint restituti *l. 6. §. 9. d. t.* Hinc Serenif. Elect. Saxon. *Div.*
Johannes Fridericus peculiariter quoad Patriæ potestatis
in liberos effectum restitutus legitur, de quo vid. Hordleder-
us im Anfang und Fortgang des Deutschen Krieges. Dn. a
Rherz. *in Mediat. academ. ad Inst. Jur. Civ. Justin. dissert.*
6. th. 14. p. m. 90.

§. 15. Valde celebres Recadentiæ in *l. 3. §. 6. C. de secund.* Recadentiæ
ex odio fe-
cundarum.
Nuptia-
rum.
Nupt. in odium secundarum nuptiarum, & contra in favo-
rem liberorum anterioris matrimonii Jure Civ. introductæ;
dicta enim *leg. 3.* constitutum; quod Parens binubus, a
priori conjug. quocunque titulo sibi donata, aut relicta,
non alienare aut transferre in extraneam personam possit,
sed quod tantum retineat eorum usumfructum, re-
servata

servata prioris matrimonii liberis proprietate, morte parentis ad eos recedente: quæ *lex* communiter etiam in praxi utiliter ad Patrem, ex identitate rationis refertur Boër. *decif.* 187. Gornetz. *ad l. Tauri* 14. n. 4. Gail. *l. 2. Obs.* 98. n. 2. & plures, quos citat Sande *lib. 2. tit. 3. def. 2.* Nec ineleganter in *d. l. 6. Edictali* dispositum; quod viduus aut vidua, existentibus ex anteriori matrimonio liberis, secundo conjugii non plus per ultimam voluntatem, dotis, aut donationis propter nuptias ratione, aut per ullam aliam quam liberæ dispositionem dare aut relinquere possit, quam uni liberorum ex anteriori matrimonio nato, qui minimam ejus hereditatis partem accepit; & si quid extra id datum, aut constitutum, liberis ex anteriori matrimonio natis in totum cedere id debeat; nec in fraudem *hujus legis* pacta dotalia contrarium disponere atque uxori ejusve consanguineis plus conferre possunt. Confer Simon. von Leewen, *Cens. for. lib. 1. c. 12. num. 14. & cap. 13. num. 29.* Hæcque portio superflua per *Recadentiam* devolvitur ad liberos primi matrimonii, inter quos, exclusis secundi matrimonii liberis, eorumque matre, æqualiter est dividenda, licet pater beneficium *d. legis* expresse & in specie prohibuerit. Vide Lauterb. *in Concl. for. disp. 20. tb. 4.* Neque hæc *lex* de Jure Canonico, neque universali Germaniæ consuetudine abrogata, ut multi opinantur; Abrogationem igitur illius asserens, illam merito probare tenetur. Idem *cit. l. tb. 6.*

Recadentia
arrharum
sponsalium
rum.

§. 16. De Arrhis sponsalitiis jucunda quæstio est, quando adantem *recidant*, quando non? Vel datæ sunt in signum contrahendorum sponsaliorum, de futuro scilicet; (sin. sine mentione sponsaliorum), simpliciter virginij annulus, carrena, vel aliud quid oblatum, donandi, non vero subarrhandi nomine datum censetur; adeoque, non secutus sponsalibus, nec *Recadentiæ* id obnoxium B. Lauterb. *disp.*

de Arrba tb. 93.) & tunc, si sine causa satis prægnanti discedatur, sub amissione arrharum *simplicium* a dante, sub restitutione *duplicatarum* ab accipiente, omnino recedi potest arg. l. 5. §. 1. C. de sponsal. l. 16. C. de Episc. audiens. adde c. nulli X. de accusat. l. 9. ff. de N. G. Lauterb. de arrba tb. 155. Si datæ sint in signum sponsaliorum de præsentibus contractuum, ut a talibus sponsalibus nec sine arrhis datis, Carpzov. lib. 2. def. consist. 73. ita eo magis nec iis datis, sub amissione vel *simplicium*, vel restitutione & Recatentia *duplicatarum* resiliari potest. Mag. P. O. cap. 37. §. 45. ut etiam sub datione arrharum conditionate sponsalia contracta sint; conditio enim expectanda. Carpz. lib. 2. def. Consist. 21. Mag. P. O. d. cap. 37. §. 24. nec interim sub amissione datarum; vel restitutione & Recatentia acceptarum recedendum. Lauterbach Disp. de Arrba tb. 119. 120. Matrimonio vero inter sponfos, forte ob crimen alterutrius, v. g. adulterium; non securo, simplicium, arrhæ nomine oblatum a dante amittitur, duplum ab accipiente restituitur l. 5. C. de sponsal. Quod si in sponsalibus clandestinis, v. g. ubi parentum consensus deficit, arrhæ datæ; his declaratis a Consistorio nullis, arrhæ simpliciter ad dantem recidunt l. 5. C. de sponsal. Lauterb. de arrba tb. 41. Quamvis, nostris moribus, quibusdam in locis arrhæ tali in casu non partibus, sed in penam fisco vindicentur: unde, teste Carpz. lib. 2. d. si. in sine, ira pronunciarum: P. P. Daß sie beyderseits die einander gegebene Mähl Schätze wieder auszuantworten, und sinhero in das Ober Consistorium einzuschicken. Lauterb. de Arrba tb. 153. adde Mag. P. O. d. cap. 37. §. 46. Quod si neutrius culpa nuptiæ non sint secutæ, ut, si sponsus vel sponsa præmoriatur, atque sic unius morte matrimonium impediatur, arrha simpliciter repetitur l. 3. C. de spons. etiam si osculum intervenerit; quod quidem interdum im-

pedit totalem sponsalitiæ largitatis, sed non arrhæ repetitionem *l. 16. C. de don. propt. nupt.* vid. *Lauterb. de donat. propter nupt. t. b. 10.* facilius enim retinetur sponsalitiæ largitas, quippe quæ ad amorem & benevolentiam conciliandam donata est, *d. l. 16.* quàm arrha, quæ alia ex causa & probationis gratia tantum intercescit. *Lauterb. l. t. b. 130. § 138.* Adde *Majer. ad Inst. p. m. 163.* Concluso matrimonio, juxta principia Juris Civilis, arrha, utpote secuto matrimonio & sine intento, non secus, ac pignus soluto debito, *recidit* ad dantem. *Lauterb. de arrha. t. b. 172.* petiturque *condictione sine causa l. 11. §. 6. in fine ff. de actione emti. fructibus* tamen interim perceptis, si restructifera, non *recidentibus*, sed remanentibus apud possessorem hæstenus, utpote dominum, licet temporareum *arg. §. item ea. 19. J. de R. D. l. 2. l. 6. ff. de A. R. D.* *Lauterb. de arrha. t. b. 125.* nostris moribus hic itidem plerisque in locis non *recidit* arrha; sed accipiens eam retinet, donandique animo præsumitur data. *Lauterb. d. l. t. b. 148. seq. & dispuc. de donat. propter nupt. t. b. 45.* Porro notandum, statim post copulam sacerdotalem alterutro conjugè mortuo, superestitem nec statutariam portionem, nec pactis dotalibus assignata lucrari, verum ea *recidere* in familiam & hæredes demortui conjugis, *Carpz. p. 3, C. 19. D. 3.*

Recadentia
tutelares.

§. 17. In tutelis quoque Recadentia se exerit. Mater, uti notum, secundo nubens protinus liberorum primi matrimonii desinit tutrix esse. *N. 94. cap. 2. in fine.* mortuo postea marito, eam reassumere nequit, sive liberos ex posteriori matrimonio habuerit, sive non; neque enim datur regressus illis, qui semel juri suo renunciaverunt. *l. 14. §. 9. ff. de Aedil. edict. Boer. decis. 206. n. 4. Mynsing. Cent. 3. Obs. 83.* impedimentum enim tutela est solus ad secunda vota transiit. *N. 94.* Quod si pro tutela renunciet, quasi nuptura, nec

nec tamen nubat, forte ob pœnitentiam, æquior sententia, eam *recidere* in matrem, quia nondum efficaciter eam amisit, utpote cum contractæ demum nupriæ eam a tutela removeant, *ant. sacram. C. quando muli. tutel. offic. d. Nov. 94. cap. 2. Carpz. tr. de jur. fam. dec. 2. pos. 1. n. 42.* Nontandum tamen, quod si vitricus bonæ famæ sit, hodie secundum praxin, secundis nuptiis contractis, mater, quod secus se habebat jure Civili, non raro ex decreto magistratus retineat educationem. *Carpz. p. 2. C. 11. d. 42. & 43. consentit. M. P. D. cap. 43. §. 19.* Res pupillorum immobiles & quæ his æquiparantur, ut sunt pretiosæ, *l. 22. C. de admitt. tutor. tutel. deficiente* iusta ac necessaria causa, ac sine decreto Magistratus alienatæ, *recidunt* in pupillum, alienatione ipso jure nulla declarata. *l. 6. & 12. C. de pradiis. & alienat. min.* scilicet quoad damnum pupilli; secus si pupillo forte contractus utilis, *vid. Lauterb. ad ff. tit. de rebus eorum, qui sub tutel. Sc.* nec ipse tutor a pupillo quid emere potest. *l. 7. §. fin. l. 34. §. fin. ff. de cont. emt. l. 5. §. 2. & 3. ff. de aut. tutor.* idque ob fraudulentæ administrationis suspicionem; nisi habeat contutores, vel si a Creditore aut Magistratu in auctione publica res pupilli distrahantur. *l. 5. §. 2. & seq. l. 5. ff. de autorit. tutor. Carpz. p. 2. c. 11. d. 33.* Contrarium si factum, bona *Recadentia* obnoxia Conf. *M. P. D. d. cap. 43. §. 27. & 28.* Pupillus sine tutoris auctoritate debirum solvens, nihil agit. *l. 9. §. 2. ff. de aut. tutor. l. 14. in fin. ff. de solut. §. fin. J. quib. absen. licet.* Sed ipse rei solutæ dominus manet. *d. l. 9. §. 2. d. l. 14. §. ult.* adeoque *recidit*, extansque repeti potest. A falso quoque tutore gesta, mediante *Recadentia* retractantur, ac in priorem statum revocantur, *tot. tit. ff. quod falso tutore.* obligatur tamen contrahens, si pupillus cum consensu veri tutoris id dein ratihabeat, *l. 13. §. 29. d.*

F

A. E.

A. E. V. arg. l. 14. C. de. procur. vide Honorat. D. Parentem in Tr. de Ratif. c. 3. num. 106. seq. In Tutorem, Reipubl. causa absentem, in cujus locum interea Curator surrogatur, §. 5. l. d. Cur. tutela, ante iter suscepta, post reditum statim recedit. contra ad novas tutelas post reditum vocatus, anni habet vocationem. §. 2. l. de Excus. Tut.

CAPVT V.
DE RECADENTIIIS EX IURE RERVM.

§. I.

Recadentia
ferarum.

In feris bestiis occupatis conspicitur Recadentia in pristinum statum & conditionem, si, ut loquitur Imperator in §. 12. *J. de rer. divis. tuam iterum edaserit custodium & in libertatem naturalem sese receperit*; tunc enim occupantis rursus fieri potest: Notanter vero adjicitur; quod tunc demum naturalis libertas videatur recepta; *cum vel oculos suos effugerit vel ita sit in conspectu tuo, ut difficilis sit ejus persecutio*; adeoque Recadentia in pristinum statum minime contingit per feræ bestiæ fugam, verum, si simul difficilis spes persequendi & recuperandi sit; antea ergo non amittitur dominium. Eleganter quoque id decisum in amissione examinis apitum §. 12. *d. 1.* ita enim habent verba: *examen quoque, quod ex alveo tuo evolaverit, eo usque intellegitur esse tuum, donec in conspectu tuo, nec difficilis ejus persecutio sit*; hinc porro conficitur, quamdiu dominus hactenus in persecutione hujus feræ, & aliquis spes recuperandi sit, quod nemo alius intercipere hanc feram possit, cum nondum plene recidisse in pristinam naturalem libertatem videatur. H. Grot. quidem de *J. B. & P. lib. 2. c. 8. §. 3.* ulterius procedit, & putat, quod si *proglorata*, crepundia, s. signa feræ aufugient: appensa sint, ut internosci possit, cujus fuerit, eam juste non retineri ab occupante, sed ex æquitate reddi pristino do-

domino; adeoque Recadentiam hujus feræ in pristinam libertatem tunc demum videri factam, si præter (1) fugam (2) difficilem persecutionem & (3) derelinquendi animum, ex nulla appensione signorum colligatur quod tamen vix in Praxi observabitur. Confer. D. Frommanni *de amissione ver. fortuit. tb. 8.* qui Imperatoris sententiam, quam & ipse credo probabiliorem contra dissentientes defendit.

§. 2. Porro jucundum est inquirere, quibus in casibus quoad thesaurum jus Recadentiæ locum habeat; Et quidem, si pecunia, vel pretiosa, forte mobilia alicubi inveniuntur, forte cum scheda significante a quo deposita, tunc non considerantur ut thesaurus, utpote cujus definitio est, *quod ejus memoria non extet*; adeoque deponentis hæredibus ope Recadentiæ obveniunt. Quin &, si sine tali scheda pecunia, noviter & non ita pridem casa, in fundo forte emto reperiat, tunc ex præsumptione a venditore, vel ejus antecessoribus sub terra forte deposita censetur; imprimis, si vendens vel ejus antecessores divites fuerint & nulla pecunia post mortem reperta. Carpz. *par. 2. C. 53. d. 10.* adeoque venditori, vel ejus hæredibus restitutio facienda. Quid vero juris, si v. g. hæres in fundo sub conditione lagato, vel, si emtor in fundo sub conditione resolutive emto, vel accepto, aut retrovenditioni obnoxio, rem pretiosam, quæ longa vetustate dominum amisit, invenerit? Ipsis, tanquam veris licet temporareis locorum dominis tota invanra omnino relinquenda. Lauterb. *diff. de Theauris. tb. 24.* singulare quidem in marito quod thesaurum inventum in fundo dotali; constante n. matrimonio in ipso inventum sibi quidem acquirit; verum soluto matrimonio cum ipso fundo dotali dimidiam ejus partem restituere jubetur *l. 7. §. 12. solut. matr.* Lauterb. *ibidem.* Emphyteuta & Vasallus, juxta Carpzovium *par. 2. Cons. 53.*

Recadentiæ
thesaurorum.

iboh bin
nifonolir
minochan
vib ntu
24. 10. 13
11. 11. 11

Def. 6. n. 7. in fundo suo in ventum thesaurus retinetur. Confer. etiam D. Struv. *synth. jur. Feud. cap. 12. apb. 5.* Si vero alius in fundo quodam, erit v. g. habet jus ad rem, thesaurus nihilominus inventus penes venditorem, adhuc dominum manet *arg. l. 3. pr. de O. A. l. 20. C. de pact. §. 3. I. de Emt. Vend. Lauterb. ad digest. de A. R. D.* Thesaurus vero in fundo fructuario inventus inter eum & proprietarium dividitur, ideoque pro dimidia parte Recadentiæ obnoxius. Si domino directo, v. g. feudi, in fundo feudali thesaurus inveniat, Strauchivs *Dissert. 6. ad jus just. tb. 33.* putat, illum penes solum inventorem manere.

Quid de divisione inter dominum directum & utile?

§. 3. Quia Recadentia & Consolidatio potissimum se erit in memorata materia *dominii directi & utilis*, quæ est subdivisio dominii minus pleni, vide Rachel *jurispr. lib. 2. tit. 5. §. 7.* & in *Feudo, Emphyteusi & Superficie* potissimum conspicitur, probe notandum, quod hæ species non quidem fundatæ sint in Jura Civili *formaliter* & totidem *verbis materialiter* tamen & re ipsa D. Struv. *synth. jur. Feud. c. 2. apb. 3. n. 4.* Bachov. ad Teutl. *Voh. 1. Disp. 15. tb. 1. Lit. G. C. Lauterb. disp. de Confus. tb. 37.* insuper *LL. imperii* expresse approbatæ sunt. Instr. P. *art. 11. §. 12. V. regia.* Eam ex professo contra impugnantes, inter quos etiam Ludwel, in *Exerc. ad l. disp. 4. tb. 5.*, defendit B. Franzek. *de Laudemiis cap. 14. n. 7. seqq.* proinde docendi causa merito servandæ. Add D. Mayer *ad Institut a pag. m. 338.* Veratamen & rigorose sic dicta dominia non esse, putat B. Lauterb. *de Theaur. tb. 19.*

Recadentia in derelicto alveo

§. 4. Si post aliquod tempus ad priorem alveum derelictum reversum fuerit flumen, rursus novus alveus ex stricta juris ratione eorum esse incipit, qui prope ripam ejus prædia possident, §. 23. *7. de Rer. divis. æquitas* tamen svadet, priori domino istum agrum destitutum ope Recadentiæ restitui, idque *l. 7. §. 5. in fine ff. de acquir. rerum dom. nevi cum*

cum alterius damno lucrum faciant, vide omnino D. a Rhetz. *Medic. ad Institut. §. 36. d. 1.* D. Struv. *jurispr. min. lib. 2. tit. 1. §. 37.* Franzek. *ad §. 23. J. de R. D. imprimis, si non diu illuc fluxerit arg. §. 24. J. de Rer. divis. D. a Rhetz. d. 1.* Si ^{In avulsis aqua.} vi fluminis quid de prædio alicujus detractum, & alterius adjectum, manet id prioris domini, nisi ante vindicationem fundo coaluerit & radices egerit; §. 21. *J. de R. D. si enim radices actæ, directæ Reivindicatio & Recadentia denegatur l. 9. §. 2 ff. de damno infecto.* Actio tamen utilis ad æstimationem competit, *vid. §. 3. ff. de R. V. Illustr. D. a Rhetz. d. 1. §. 38.* Bachov. *disp. 20. tb. 5. lit. D.* Sirauch. *Ex 6. tb. 42. D. Majer ad Inst. p. m. 367.* Cujac *in notis ad §. 21. J. de R. D.*

§. 5. In actione quoque de tigno juncto Recadentia notabilis; enim vero si dominus, e cujus materia ædificium ^{Recadentia tigni juncti.} constructum in alieno solo fuit, duplum materiæ, (hodie in plerisque locis, non attento duplo, sola vera æstimatione petitur, Vinnius *ad §. 29. l. de R. D.*) nondum sit consecutus per actionem de tigno juncto, & dehinc ædes sponte ac sine deformitate aspectus publici iterum destructæ sint, poterit, mediante Recadentia, etiam post usucapionis tempus *l. 23. §. fin. ff. de Usucap. materiam recuperare & vindicare §. 30. J. de R. D. l. 2. C. de R. V. l. 23. §. fin. Et l. 59. ff. de R. V. l. 15. de usufr. l. ult. ff. de tigno juncto.* Vide elegantem D. Ziegleri. *Disp. de Tigno juncto.* Tigni vero nomine omnis materia venit, cæmenta &c. e qua ædificium ullo modo constructum.

§. 6. Bona naufragorum ad litus expulsa merito ope Recadentia pristinis dominis restituenda, & qui luci faciendi ^{Bona naufragorum objecta Recad.} animo ea contrectat, furci crimen incurrit *l. 18. C. de Naufr.* nec Fiscus irrationabilem hanc consuetudinem introducere valet, qua sibi ista bona incorporaret. vide omnino Gail. *1. observ. 81. num. 3.* ubi dicit; *contra hujusmodi consuetudines*

in Camera mandata sine clausula decreti esse. Adde Caroli V. P. J. O. art. 218. Strauch. diff. de Imperio Maris tbes. ult. Hic ergo non tam Recadentia, quam Permaentia rerum in pristino dominio.

Recadentia
in specifica-
tione,

§. 7. In specificatione, si nova species ad pristinam formam reduci potest, dominus materiae a specificante possessore per Recadentiam recuperat rem specificatam §. 25. *J. de R. D.* Assumptionem tamen operarum specificator acquirit reiteratione, vel actione in factum Lauterb. *ad cit. de A. R. D.* non vero *recidit*, si ad pristinam formam nequeat reduci. *l. §. 25.* ita tamen, ut pretium materiae restitutum domino, secundum *l. 23. §. 5. ff. de R. P.* sicuti, quod apprimere notandum, & utiliter monet D. a Rherz. *in Med. ad l. Diff. 10. §. 37. in fine*, & eo casu specificans, ad obtinendum speciei dominium, potior judicari possit, si specificatio multum artis desideraverit, dicit species ad pristinam materiam sit reducibilis *argum. l. 13. §. 1. ff. de V. S. §. 34. l. b. 2.* ideoque hoc casu Recadentia denegatur. Si ex alienis uvis, olivis, aut spiciis, vinum, oleum, aut frumentum quis facerit, *l. §. 25. l. de R. D.* incaute dicitur, specificantis hae fieri, adeoque Recadentia ex hac ratione denegatur: Verum aequior sententia est *in l. 7. ff. de A. R. D.* tibi expresse contrarium decisum, hinc & D. a Rherz. quae *in Medicat. ad Inst. tit. 1. lib. 2. §. 37.* & Vinnius *ad b. §.* eum manum esse, adeoque supplendum ex hac lege; ibique elegans redditur ratio, quod, qui excusserit granae spiciis & expresserit vinum ex uvis, non tam fecerit novam speciem, quam latentium derexerit. Adde omnino *l. 12. §. 1. ff. ad exhibendum.* Ergo nullum dubium Recadentiam horum expressorum & detectorum ita fieri, ut excursus & exprimens ea non possit retinere, sub obtentu specificationis non reducibilis ad pristinam formam, adde Locamer. *ad d. §. 25.*

§. 8. Implantata alterius solo Recadentia adhuc substant, Implantata & fructus decedentes in vicini fundum quando recidunt ?
 si modo in tempore, antequam redices egerint, & pars qf. fundi facta, a pristino dominio evellantur & vindicentur, in vicini fundum quando recidunt ?
 §. 13. l. de R. D. Fructus quoque de Jure Civili, licet in fundum vicini deciderint, non tamen protinus ejus fiunt, sed usque ad tertium diem inclusive a domino arboris colligi possunt l. i. ff. de gland. legend. post triduum, cum putrescere incipiunt, pro derelictis & nulli restitutione ac Recadentia obnoxii habentur. De Jure Saxonico & secundum mores plerorumque locorum, in compensationem inshet 31 bawer 31 bawer 3 incommodi, ex umbra arborum provenientis, fructus propendentes ac decedentes vicino colligere jus est Carpz. mob
 p. 3. C. 32. d. 15. D. a Rhetz. *Diss. ad inst. X. lib. 2. §. 44.*
 §. 9. In Rei vindicatione fructus a b. f. possessore percepti Recadentia fructuum in Rei Vindicatione.
 (a mala f. possessore, cujus conditionis etiam est post litem contestatam bonæ antea fidei possessor, & percepti & percipiendi,) extantes & nondum consumti, sive naturales sive industriales, quorum omnium hactenus ante consumtionem tantum revocabile erat dominium, vindicanti domino sunt restituendi, Eadem ratio eorum, qui nondum a fundo separati & pendentes dicuntur, utpote qui ante separationem pars fundi censentur, & ad verum dominum per consequens spectant: omnia per *notissimos textus* vulgo a Dd. adduci solios, imprimis per *l. 22. C. de R. V.* Hic tamen notari meretur, fructus consumtos, licet ex illis b. f. possessor locupletior sit factus (hoc est, licet plus perceperit, quam impensas fecerit) in Rei Vindicatione nulli restitutioni & Recadentia Jure Civili esse obnoxios §. 35. *J. de R. D.* secus in praxi, & quidem *arg. l. 25. §. 11. ff. de petit. hered.* quod & æquius videtur. *Grotius de J. B. & P. lib. 2. c. 10. §. 2. & 5.* Fructus vero, quos b. f. possessor per triennij possessionem usucepit, licet extantes, non restituuntur.

tauntur, nec *recidunt* in vindicantem dominum *arg. l. 4. §. 19. de usurp.* Carpz. p. 3. C. 32. def. 29. quod probe notandum; sicut & illud scitu jucundissimum, in praxi non tantum fructus extantes, sed & consumptos, e quibus quis locupletior factus, imo usucaptos, per triennii possessionem de Jure Civili (Jure Saxonico per possessionem annalem) cum expensis in rem factis compensari, adeoque non restitui nec *recidere* Sande *decif. Fris. def. 70.* Quid juris in R. V. quoad impensas vid. *aur. l. 38. de R. V.*

Recadentia
revendita
& tradita

significatio
materia
- in R. V.
- in R. V.

§. 10. Recadentia insignis exemplum sistitur in §. 42. *J. de R. D.* ibi enim, si res vendita & tradita sit, nulla tamen fide habita de pretio, nondum dominium transiisse putandum est; inde porro collegeris, si concursus Creditorum excitetur contra talem emtorem, hujus rei venditae Recadentiam in pristinum dominum ita fieri, ut non opus habeat cum reliquis Creditoribus de prioritare ratione Crediti cerrare, cum satis ipsi prospectum sit *Vindicatione* rei suae, cujus dominium, fide non habita de pretio, non praesumitur abdicasse. Vid. Carpz. p. 1. C. 28. d. 17. Gail. 2. *Obs. 15.* Dum ergo in dubio praesumptio pro venditore est, emtor, fidem de pretio habitam, probare tenetur, quod testatur Gail. *c. l. n. 6. v.* Quando autem venditor fidem de pretio habuisse censetur, nec ne; susus deductum a D. Martini *in Comment. for. ad Process. tit. 42. num. 4. & seqq.* & Gail. *c. 11.* Imo Recadentia in venditorem & tunc locum habet, si quidem fides de pretio habita, emtor tamen fraudulenter & dolose cum venditore egerit, animum decoquendi habens, emendo merces, cum jam dolo suo desierit esse solvendo. Gail. 2. *Obs. 15. n. 8.* Carpz. p. 1. C. 28. def. 18. Martini *d. l. num. 16. seqq. p. m. 135.* Maynard *lib. 2. decis. 46.* Quod etiam in Concursu Creditorum scire, perutile fuerit. Hic si nul notandum, si duobus res vendita, & posteriori tantam tradita sit, poste-

posteriorem quidem, vi *l. quoties C. de R. V. dominum præ priori fieri*, modo sit bona fide accipiens; sciens enim, rem alteri jam tum venditam esse, per traditionem nihil juris, adeoque nec dominium acquirit, proinde merito locus *Recadentia*; idque in odium malæ fidei dolive *arg. l. 26. ff. de R. V. c. 18. X. de restit. spoliat.* Carpz. p. 2. C. 32. D. 12. & Gail. 2. *Obs. 55. num. u.* testatur; quod primus emtor ab emtore posteriori, sciente rem alteri prius venditam, actione in factum revocare possit: consentiunt *Gomez. tom. 2. var. res. cap. 2. num. 20. Covarruv. lib. 2. var. cap. 19. Perez. in Cod. de R. V. num. 8. Klock. com. 2. consil. 4. 224. D. Struv. S. J. F. cap. 8. apb. 9. num. 7.*

§. II. In materia servitutum, imprimis usufructus, plures *Recadentia* & potiores *Recadentia* occurrunt; ne vero *Differatio* hæc *servitutum.* nimium exerceatur, casus *Recadentiarum* notatu digniores tantum recensere hic animus est. Non perpetui, sed temporarii Dominii, ut heres in re a testatore sub conditione legata, Vasallus, Emphyteuta, Superficiarius, Maritus in dote, imo servitutem tantum, v. g. usufructus habens, in utilitatem acquirere quidem prædii servitutem perpetuam possunt *l. ii. in fine ff. quemad. serv. amitt. c. unic. 2. Feud. §. l. 105. ff. de condit. & demonstr. l. r. §. 9. de superfic. Vinnius jurispr. contr. lib. 1. c. 82. Prantzek. not. de servitut. in detrimentum vero fundi perpetuam alius constituere nequeant; jusque aliis constitutum temporarium, analogum quidem servitutis, non tamen strictè dicta servitus est; Hic enim non ràm res & prædium servitute afficitur, quam persona obligatur, vi promissionis temporarium & vitalitium forte commodum, suo nomine percipiendum, alteri, quousque durat jus promittentis, relinquere; juxta tritum sæpe memoratum; Resoluto jure dantis resolvitur ac *recadit* jus accipientis *h. c. ff. de pignor. 2. F. 8. §. r. et hæc l. ii. §. i. quemad. serv.**

serv. amit. l. 8. §. fin. ff. de peric. & com. rei vend. l. 19. ff. quib. mod. ususfr. amit. Si quis vel per se vel per alios in alterius rebus, siue mobilibus siue immobilibus (nulla enim hic differentia quoad mobilia, vid omnino *l. pen. §. 1. C. de servit.* Frantz. *ad tit. ff. quib. mod. ususfr. amit. num. 4. 5.*) servitute, v. g. usufructus, constituta, per 10. inter presentes, per 20. annos inter absentes (modo b. f. & titules adit; alias b. f. praesente, titulo vero deficiente, 30. annis *l. 8. §. 1. C. de 30. vel 40. ann. prescript. opus*) non sit usus, tunc extinguitur servitus, recedit & recuperatur a domino naturalis libertas *q. l. pen. C. de servitut.* Si servitus discontinua sit, ut jus venandi, piscandi, Jur. Civ. duplicatur tempus decennale in vicennale *l. 7. quemad. servit. amit. §. l. fin. C. de servitut.* (tempus vicennij non etiam duplicari vult D. Struv. *S. J. C. Ex. 13. tb. 57.* Frantz. *ad tit. ff. de servit. n. 32.* Vinnius, contrarius *ad §. fin. J. de servitut.*) juxta praxin Imperii in servitutibus discontinuis requiritur tempus immemorabile Mynf. *4. Observ. 53. Gall. 2. Obs. 66. n. 7.* Klock. *relat. Camer. 131. Lauterb. Conclus. Forens. 18. tb. 2.* Urbanae servitutes, aedificii sc. & structuris inhaerentes *§. 1. J. de S. R. P. Vinnius ad d. §.* non amittuntur, nec recedit & reviviscit ab altera parte naturalis libertas nudo non usu per decennium, ut tm, est in servitutibus rusticis (in solo & planitie consistentibus) sed requiritur in urbanis, praeter non usum, a vicino factum in contrarium, & quasi libertatis usucapio *l. 6. ff. de S. U. P.* forte differentiae ratio, quod major favor pro urbanis praediis eorumque veteri qualitate, quorumque destructorum, vel incendio consumptorum difficultior restitutio quam pro rusticis praediis est, ubi, si quis tamdiu non usus, facilis animus derelinquendi praesumitur. Adde Carpzov. *part. 3. Decis. 288.* Singulare etiam quoad habitati-
onis jus statutum, quod per decennijnudum non usum non
extin-

extinguitur nec recidit l. 10. ff. de usu & habit. no. l. 10. ff. de capit. minoribus haud dubie, quoniam servitus habitationis non facile praesumitur derelicta, sed in subsidium saepe, incendio forte propriis aedibus consumto, reservata. Quondam maxima & media capitis diminutione amittebatur & recidebat jus servitutis; hodie per bannum Imperij Gail. 2. Obs. 86. n. 2. seqq. Carpz. Crim. p. 3. q. 140. n. 26. Usufructuario mortuo, fructus pendentes, tam naturales quam industriales, tanquam pars fundi, recidunt in proprietarium l. 11. ff. quibus mod. usufr. Similiter, si fructus casu deciderint, non sunt usufructuarij, sed recidunt in proprietarium d. l. 13. ff. Confer. circa. b. l. Gloss. Corpus, nisi ab ipso fructuario congregati sint arg. l. 12. §. 1. ff. de usufr. D. Siruv. §. 9. C. Ex. 12. th. 18. Franz. ad tit. de usufr. num. 14. 15. D. Schilter. Ex. 17. th. 41. De Civilibus fructibus quid juris quoad Recadentiam vid. h. 26. §. 23. de usufr. de usu Sax. Carpz. p. 1. C. 51. d. 21. n. 4. §. p. 3. C. 32. D. 5. §. seqq. Finckelth. Obs. 54. Communicati relictus usufructus post 100. annos recidit in proprietarium l. 50. de usufr. l. 8. de usufr. leg. l. 23. C. de SS. Eccles. nisi ante hoc tenipus Civitas destructa, quod quomodo fiat, vide l. 27. ff. quib. mod. usufr. amitt. Grot. de J. B. §. P. lib. 2. c. 9. §. 3. §. seq. quid, si de novo condatur civitas? non recipit per Recadentiam usufructum, quia alia est, nisi per partes reficiatur. l. 10. §. 1. ff. d. 1. Gail. 2. Obs. 61. num. 2. Sixtin. de Regal. n. 6. n. 42. Singulariter in l. fin. C. de usufr. constitutum, quod servo & filio fam. relicto usufructu, horumque aliquo mortuo, vel capite minuto, usufructus non recidit, sed remaneat penes dominum vel patremfamilis, quia in dubio in favorem Patris vel Domini, in quorum potestate hactenus extitit, etiam relictus videtur Brunnem. ad d. l. Quid si vero filio fam. feudi relictus usufructus? Pater ex veriori sententia, de eo nil lucratur; atque filio mortuo osti-

tim in dominum *recidit* Brunnem c. 4. Titio, ejusve here-
 dibus relicto usufructu, non defertur ejus nepotibus; sed,
 primi gradus heredibus mortuis, *recidit* usufructus in
 proprietarium l. 14. C. de usufr. videturque in heredibus
 non tam idem quam iteratus & novus usufructus. Vin-
 nius ad §. 13. l. de usufr. Si usufructus cedatur domino, tunc
 itidem per *Recadentiam* contingit consolidatio §. per. *Je*
de usufr. l. 3. pr. ff. si usufr. per. si extraneo cedatur, &
 quior sententia, nil actum videri, nec ob id extingui &
recidere usufructum ad proprietarium D Struv. s. J. C.
Ex. 12. 16. 15. & Jurispr. min. lib. 2. tit. 8. §. 20. Simon von Leven
Censur. For. lib. 2. cap. 15. num. 24. Locari enim, vendi &
 gratis concedi temporario jure usufructus tertio potest
 l. 38. ff. de usufr. nec præjudicium inde proprietario. Sine
 spe *Recadentie* perpetuo servitus tollitur *confusione*, si sc.
 aliquis utriusque prædij irrevocabiliter (si enim confusio
 temporalis, de qua supra cap. 2. *ib. 4. pag. 12.* reviviscit ser-
 vitus. l. 7. ff. de fundo dot. l. 18. de serv. l. 9. *Comm. præd. l. 2. §. 18.*
de agr. & act. vend.) & in solidum dominus factus sit, l. 1. §.
 5. ff. quemad. serv. amitt. l. 10. *commun. præd. l. 27. de S. P. R.* res
 enim propria nemini servit. l. 26. ff. de serv. P. U. l. 10. ff. *comm.*
 præd. non reviviscit servitus, etiam si illico, quod bene no-
 tandum, iterum alienaverit prædium l. 30. *pr. de S. P. U.* inde
 consequitur; si quis velit pristinam servitutem de novo
 constitutam, quod in alienatione nominatim ea recipi de-
 beat d. l. 10. *Comm. præd.* Quod tamen civiliter, & cum grauo
 salis, deque illis tantum servitutibus haud dubie accipi-
 endum, quæ scil. in facto hominis, v. g. itinere, actu, aquæ-
 hautu &c. Non vero de illis, quæ, facta alienatione, in
 actuali exerciti adhuc consistunt. E. g. meis aedibus vicini
 aedes antea debebant servitutem oneris ferendi, emi
 istas aedes, confusio ergo facta; dehinc vendidi iterum;
 quis

quis dubitaverit, servitutis qualitatem, quondam con-
stitutam, & haecenus actu continuo permanentem, post
venditionem, reviviscere? & quidem *arg. l. 9. ff. com. prad.*
l. 18. ff. de servit. l. 2. §. 19. de hered. vendit. non obitante l. 30.
ff. de s. u. p. Confer etiam Simon von Lewen *Censur. Forens.*
lib. 2. cap. 14. n. 7. Aedificio ruina vel incendio destructo
denuo extructo, reviviscit ante inhaerens servitus *l. 20.*
§. 2. l. 31. ff. de s. u. p. Quia area mansit & res non in totum
perit *de l. 20. §. 2.* Exceptio est in servitate usufructus,
d. leg. §. 1. de qua supra p. 7. §. 22. forte, quia nemo reae-
dificaret, si sciret amplissimam hanc servitatem reviviscere.
Superficii jus, aedificium, molendinum &c. in superficie
alicujus habendi, quod ut plurimum inter fundi dominum
& colonum, conductorem convenit, vide *l. 2. ff. de superf.*
ipsius aedificii ac molendini interitu totali; adeoque super-
ficie destructa, ita extingvitur, & recidit in dominum,
ut superficiarius reaedificare non possit *arg. l. 34. in fin. ff.*
pe. usufr. Baldus *ad rubr. ff. de superfic. post princ.* Caducam
tamen restaurare potest. Simon von Lewen *Cens. for. lib. 2.*
c. 15. n. 29. 30 Diff. D. Struv. *jur. min. lib. 2. tit. 12. n. 22.*

Recadentia
Superficia-
rij juris.

§. 12. Multae nobiles Recadentiae in materia donationis
sefeixerunt. Omnia bonasi quis donaverit, cum per in-
directum adimatur facultas testandi, non quidem juxta Jus
Civ., vid. enim *l. 35. §. 4. 5. C. de donat.* sed tamen juxta Pra-
xin, revocari ea poterunt Carpz. *p. 2. C. 12. d. 26.* donans
ergo per Recadentiam eorum possessionem recuperat. Do-
natio simplex regulariter revocari nequit *l. 3. 4. 5. C. d. t.* re-
vocatur tamen *querela inofficose donationis*, si sc. liberis,
Parentibus, vel certo casu, (turpibus sc. personis institu-
tis) fratribus legitima non sit reliqua, juxta *lib. 3. tit. 29.*
C. de inoff. donat. idque ad exemplum querelae inofficiosi tes-
tamenti *l. 1. seqq. ibid.* Trentac. *lib. 3. Res. 3. num. 14.* & putat

Recadentia
rerum do-
natarum.

B. Lauterb. Disp. *de inoff. don. eb. 22.* adversus quoque Donatarij hæredes, secus ac in Revocatoria ex ingratitude, vide *infra b. §.* in favorem legitimæ locum habere. Hæc revocatio ergo tunc valet, si non litulo oneroso, sed lucrativo alienatio peracta *arg. l. 2. ff. si quis a Parent. manu.* nisi in fraudem, pretio quidem, sed donationis gratiamini-
 nori, venditio facta *Carpz. p. 2. C. 12. D. 36.* Remuneratoria non revocatur *Carpz. c. 1. def. 35.* nisi excedat justam remunerationis mercedem *Trentac. l. 3. Res. 4. n. 16.* Si plures factæ particulares donationes, primæ non excedentes subsistunt; posteriores excedentes mediante revocatoria actione recidunt. *Salicer. & Sichard. ad l. totas. C. de inoff. donat.* Si plures donationis, factæ uno tempore simul, imminuat legitimam, omnes pro rata revocandæ: Si diversis temporibus, & imminutio fiat legitimæ per posteriores, hæc solæ. *Zæsius l. de donatio. num. 79.* Et quidem revocatur usque ad suppletionem legitimæ *l. 1. 2. §. seqq. C. de inoff. don. Nov. 92.* indistincte, si in liberos siue in extraneos immoderata collata donatio. Lauterbach. Disp. *de inoff. donat. eb. 29.* Quantitas legitimæ mortis quidem tempore demum computatur, attenditur tamen & quantitas, quæ tempore donationis fuit *d. l. 1. C. de donat.* itaque si ab initio donatio excefferit modum, ante obitum creverint facultates, cessabit overela *Gloss. in l. 1. C. de inoff. don.* Licet vero aliquis non consilium fraudandi liberos, Parentes &c. habuerit, sufficit tamen eventus, ac actualis læsio. Si Consilium fraudandi fuerit, non tamen eventus secutus, sufficientibus sc. bonis legitimæ, nullus Recadentia locus est *l. 1. §. 7. C. de inoff. don.* Lauterb. c. 1. succurritur per querelam hanc *inoff. don.* non solum liberis ante, sed & post inofficiosa donationem natis, *l. 5. C. de inoff. donat.* id vero quod superest ex donato condicitur, non quod consumtum *arg.*

l. 7. C. de Revoc. don. Scribit Brunnem. Quid vero juris quoad fructus ante Revocationem perceptos? Vide *Trentac. lib. 3. Ref. 4. num. 13.* Puto tamen judicandum juxta *l. 15. §. 1. & l. 42. ff. de usur.* vide Anton Faber *ad Cod. lib. 8. tit. 8. d. 4.* Hanc Revocationem & Recadentiam impediunt cautæ ingratitudinis, recensitæ in *Nov. us. cap. 3. §. 4. & N. 22. cap. 47.* adde *Nov. 82. c. 1.* ob quas exhereditatio licita Impedit quoque eam donationis inofficiosa agnitio & approbatio *l. 6. C. de. inof. donat.* Recadentiæ tamen non obest Patris prohibitio. Impedit Revocationem ac Recadentiam porro quinquennalis præscriptio *arg. l. ult. C. de inoff. don. & l. 34. C. de inoff. test.* non a tempore factæ donationis, sed post mortem donationis computanda, *d. l. fin. C. de inoff. don.* Renunciatio patris donantis liberis non præjudicat *Carpz. p. 2. C. 12. d. 13.* nec obstat huic querelæ juramentum donantis *licet. de jure juran. in 6.* Quid vero, si pater luxu aleave bona sua dissipet? *q.* Cessante hac actione vel postulandum, ut bonis interdicatur, vel conditio ex lege instituat *ult. C. de aleat. l. 1. & seqq. ff. de curat. furios. & al. extra minor. dand.* Pater ipse non revocet, sed eo demum mortuo liberi; quia legitima non censetur nisi post mortem. *Donell. lib. 19. c. 11.* Ob feuda quoque a patre emta, si filia in legitima læsa, datur ex hoc capite Revocatio & Recadentia *D. Struv. §. 7. F. cap. 14. apb. 19. Brunnem. ad l. 8. C. de inoff. don. num. 8. Carpz. p. 3. c. 9. d. 28. & c.* vid. ulterius circa hanc materiam elegantem *B. Lauterb. Disp. de inofficiosa donatione & Anthon. Mathæi Disp. 2. ad. select. leg. Cod. & quidem leg. si totas C. de inoff. donat.* Ex hoc quoque principio fluit, quod filius illustri immodicam rerum domanialium donationem, a domino parente in præjudicium Status factam revocare possit. *Honor. D. Parens Obs. For. Consul. decis. 12.* Revocatur porro & recidit donatio propter donatarij ingratitudinem:

causæ

causae sunt in *l. fin. C. de revoc. donat.* majores tamen & similes juxta *com. Dd. sent.* admittuntur. *arg. l. 1. §. 1. ff. si mensuratum mod. dix. Diff. Carpz. p. 2. C. 12. d. 31.* datur haec Revocatoria donatori, non etiam heredibus *l. 1. pr. l. fin. 10. in f. C. de revoc. donat. c. f. extra de donat.* nisi vivens donator revocaverit. *d. l. fin. 10. f.* Contra donatarium, non etiam heredes (quia est ex delicto) *l. 22. C. de poen. l. 7. in med. C. d. e. nisi lis cum defuncto jam sit contestata: ad res donatas tempore quaestionis apud donatarium existentes, non etiam b. f. ante alienatas l. 7. C. de rev. donat.* Fit quoque Revocatio & Recadentia donationis ob supervenientiam liberorum, ex *l. 8. C. de revoc. donat.* nam donator liberos non habens sic conditione donasse videtur; modo tamen donatio tanta, quantam verisimiliter, si de liberis cogitasset, non fecisset. *Carpz. p. 2. C. 12. def. 32.* vid. etiam *Brunnem. ad. d. l. 8.* haecque *lex 8. ex Comm. Dd.* opinione & praxi, non tantum ad Patronum, sed & alios donatores referenda *Carpz. p. 2. C. 11. d. 33.* Hic Pater, vivens ipse quoque revocat, secus ac in revocatione inofficiosa donationis. Quid vero, si Pater filium unicum habuerit, huic donaverit bona sua, deinde plures susceperit? Patri haud dubie & hoc casu per *d. l. 8.* quin & ipsis liberis, postea susceptis ex *l. 5. C. de inoffic. donat.* agentibus Recadentia bonorum obtingere potest Auth. *Matthae. Disp. 9. num. 2. ad select. LL. C.* Si liberos habuerit donator tempore donationis, post susceperit plures, aequius, & in horum favorem Revocationem & Recadentiam donatorum concedi, Confero *Carpz. p. 2. C. 12. d. 41.* Ipsi quoque liberi, vivo Patre non revocante, a se instituta actione revocatoria, bonorum Recadentiam obdunt *Carpz. d. l. d. 40.* Fructus autem ante quam nascantur liberi, percepti, non revocantur. A tempore natiuitatis percepti, cum ipso jure resolvatur donatio, debentur donatori, si modo a nescio liberos na-

tos esse, non sint consumti D. Struv. *Ex. 49. tb. 16.* Donatarius tamen, quantum ad res in se alienatas quin & consumptas attinet, non tenetur, si modob. f. non in fraudem donantis consumptæ sint *arg. l. 7. C. de revoc. donat. D. Struv. S. 7. Civ. Ex. 40. tb. 16.* Tertius igitur possessor, a donatario causam habens, quoad Revocationem & Recadentiam omnino tutus *arg. §. 1. 7. de act.* Quid, si liberi nati præmorianur ante donatorem, an propterea donatio revivifcet, & res donatæ ad priorem dominum *recident*? Affir. Clarus §. *donatio qu. 23. n. 9.* Multi alii contrarii Simon von Lewen *Cenf. for. lib. 4. cap. 12. n. 21.* Optima distinctio D. Struvii *d. l.* aut enim res nondum est tradita, vel, si quidem tradita est, possessio tamen ejus jam reperita, & non reconvalescet; aut res est tradita, nec possessio reperita, & tacite confirmari videtur. Reciproca, remuneratoria & ob causam facta donatio, propter supervenientiam liberorum Recadentiæ & Revocationi minus obnoxia Carpz. *p. 2. C. 2. d. 14.* Notissimum quoque, donationem ultra 500. solidos (hodie tot Ungaricos Carpz *p. 2. C. 12. d. 12.*) sine judiciali insinuatione factam, Revocationi & Recadentiæ subsistere §. *2. 7. de donat. C. l. 36 §. fin. ff. de donat.* Non tamen idem juris, si, quod probe notandum, plures conationes uni factæ hanc summam excedant *l. 34. §. 3. C. de donat.* Donatio inter conjuges, quin & patrem & filium facta, ipso jure nulla *l. 2. §. 10 ff. de don. inter. vir. & uxor. l. 11. C. de don.* (nisi mobilia in Foro Saxon. pater filiosam donec. Carpzov. *p. 2. C. 12. d. 22.*) quovis ergo tempore revocari licite poterit: Morte tamen non revocantis confirmatur; adeoque eo casu Recadentia donationis impeditur, & tum per elegantem juris fictionem retrahitur donatio ad primum suum initium *d. l. 25. Nov. 162. c. 7.* licet tantum per modum conventionis absque traditione facta donatio sit

H

d. N.

d. N. Mater ob defectum patriæ potestatis, sine metu nullitatis & Recadentiæ, tam res mobiles, quam immobilis liberis licite donat Carpz. d. l. d. 23.

Recadentia
peculiorum.

§. 13. Servorum peculia ex voluntate dominorum quovis tempore Revocationi & Recadentiæ obnoxia l. 8. ff. de peculio Filiorumf. peculium profectitium, ut patris proprium, quovis tempore est revocabile, tam quoad se, quam quoad usumfructum; modo non fiat in fraudem filii creditorum, arg. l. 4. pr. ff. de pecul. l. 8. §. 12. pr. ibid. post mortem patris in collationem venit. l. 12. C. de collat. l. 13. C. fam. excisc. nisi pure a patre filiosam, quid sit donatum; illud enim non confertur. l. 2. 5. C. de donat. inter vir. & uxor. l. 25. C. fam. excisc. Tacite autem videtur donatum & in patrem non recidit, si in emancipatione non expresse ademitum fuerit. l. 31. §. 2. ff. de don. l. 3. §. 4. de minor. & vil. l. 12. C. de collat. filii tantum, durante in familia patris, id conferunt; confiscatis tamen bonis paternis, dictum peculium ad substantiam paternam non recidit, nec Fisco obvenit. l. 3. §. 4. ff. de minor. negotiatio autem, non vero donatio in peculio filiosam, permittitur l. 10. ff. quod cum eo, qui in alien. potest. consequitur ergo, donata ex hoc peculio revocari & recidere. Adventitium peculium regulare quoad usumfr. recidit in filiosam in solidum, si moriatur pater l. 6. §. ult. §. 5. C. de bon. qua lib. pro dimidia tantum parte, si emancipetur. §. 2. 7. per quas person. l. 3. C. de bon. maternis. Moribus Sax. & praxi totius fere Germaniæ, instituta propria œconomia a filiosam, statim totus ususfructus recidit & consolidatur. vid. illustr. D. a Rhetz. ad 7. Diss. B. §. 18.

Recadentia
hereditatis
ex errore
translata.

§. 14. Elegantissimum & in praxi utilissimum Recadentiæ exemplum conspicitur in nitidissimis LL. fin. ff. de hered. instit. §. 28. ff. de inoff. testam. ibi enim dispositum; quod, si ex falso errore intelligens heredem scriptum esse mortuum,

„ tuum, mutaverit voluntatem & aliud testamentum scri-
 „ pserit, nihilominus institutus in priori testamento here-
 „ ditatem *ope Recadentia*: perere valeat eamque obtineat;
 „ ita tamen, ut, quod rationi convenientissimum, legata in
 „ posteriori scripta præster: In posteriori vero testamento
 „ institutes, habetur pro substituto *Gómetz. Tom 1. Resol. cap.*
5. n. 24. Vasqu. de success. Resol. §. 20. n. 24.

§. 15. Heredi instituto sub conditione utilissimum & salu-
 berrimum Remedium, hereditatis possessionem consequen-
 di suppetit ex *l. 2. §. 1. l. 5. l. 6. §. 1. 10. ff. de B. P. secun. Tabb. Hæ-*
res condonate institutus Jur. quidem Civ. non potest ante
existentem conditionem hæreditatem adire; a Præto-
re tan ea vid. LL. impetrata bon. possess., sub cautione, (per
quam excluditur præjudicium illorum, ad quos bona de-
ficien- te conditione perveniunt) ad hereditatis possessionem
admittitur: neque hic, ut aliqui volunt, differentia inter
extraneum & filium arg. l. 2. §. 1. in fin. d. t. Gómetz. 1. resol.
2. n. 13. Treutl. vol. 2. Disp. 15. tb. 4. ibique Bachov. Si ergo exi-
stat conditio, jam recte bonor. possessio retro tanquam
pura per fictionem juris habetur; sicuti, ex veriori Dd. sen-
tentia, conditione existente, ut in contractibus, ita & in
heredum institutionibus, retro negotium perfectum &
purum æstimatur. l. 11 §. 1. qui potiores in pign. l. fin. §. 1. de
vulg. & pup. subst. l. 123. §. 138. ff. de R. I. D. Schiler. Ex ad. D 38.
rb. 93. frustra dissent. Brunnem. ad. l. 5. ff. de Cond. inf. n. 4.
 inde consequens, nullam fructuum interim perceptorum
 Recadentiam locum habere, quod, argumento ducto a con-
 trario, secus est conditione deficiente. In materia legatorum
arg. l. 32. ff. de leg. 2. §. 1. 3. l. 24. §. 1. sicogatur ff. de substit. omni. liberr.
l. 5. C. de Cond. aliter se res habet; Legatario enim fructus,
 pendente conditione, ab hærede percepti, (nec legatarius
 conditionatus, pendente conditione, legitur habere jus pe-

An Recadentia fru-
 ctuum here-
 ditatis, le-
 gatorum, le-
 gatariorum,
 pendente
 condit. per-
 ceptorum?

tendi *bonorum poss.*) dehinc, existente conditione, non restituuntur juxta Barry *de success. test. lib. 17. tit. 8.* Bardili *Concl. Theor. Pract. X. 16. 14.* Cum non tantus videatur favor testatoris erga legetarium, quam hæredem fuisse. vide in *l. 26. ff. de Condit. Inst.*

An in successione legitima detur Recadentia, juxta titulum: paterna paternis, materna maternis?

§. 16. Insignis inter lictos concertatio est; defunctis liberis, superfluis Parentibus paterni & materni generis, v. g. avo a Patre & avo a Matre, quomodo succedatur? & an inter ipsos bonorum facienda sit distinctio, ita, ut, quæ a Patre provenere bona, ad avum paternum; quæ a matre, ad avum maternum, adeoque per Recadentiam ad pristinam & originariam familiam revertantur? In Jure Civ. hujus nulla expressa decisio. Bartolus in *l. post docem. ff. solut. matrim. Et in advb. itaque C. commun. de success. censuti*, Parentes paternos in bonis a patre profectis succedere: ad bona vero materna, quæ sc. filio a matre obtigerunt, parentes maternos vocari; hæcque sententia in Germania communiter recepta Carpz. p. 3. C. 14. D. 2. Quamvis hic etiam inter aliquos lictos discrepantia Carpzov. p. 3. C. 17. d. 2. n. 7. Contrarium tamen in Foro Sax. servatur, ubi, sine differentia bonorum, unde provenerunt, Parentes æqualiter succedunt Carpz. p. 3. C. 14. D. 5. Mortuis fratribus, relictis consanguineis & uterinis communiter quoque in Germania differentia bonorum quoad successionem habetur, ut in paternis bonis soli consanguinei, in maternis soli uterini, in reliquis demum bonis æqualiter succedant Carpz. p. 3. C. 14. def. 3. Hancque successionem vulgo protendunt ad consanguineorum & uterinorum liberos, ultra non habetur distinctio, unde bona provenerint. Carpz. p. 3. C. 14. d. 1. In Saxonia itidem quoad fratres & sorores unilaterales nulla distinctio bonorum. Carpzov. d. l. d. 4. adeoque nulla Recadentia & Reversio bonorum ad familiam unde pro-

1000

11

provenere. In Camera quoque sententiam, quam in Saxonia diximus observari, receptam testatur Myns. *6. Obs. 55.* (Communis sententia non irrationabilis. vid. Grotium de *J. B. & P. lib. 2. c. 7. §. 2.* ubi ergo in quodam territorio probatur recepta, merito iudex juxta eam pronunciat.) Contra *Communem* sententiam, ut Juri Civili non convenientem, pugnat Vinnius *select. qu. 31. lib. 2. Renn. jurispr. Memb. 2. Disp. 27. tit. 3. §. 15.* Simon von Lemm *Cens. For. lib. 3. c. 15. n. 8. Suth. Diff. XI. tit. 60.* In successione ab intestato præterea insignis Recadentia species traditur *l. fin. C. ad Sct. Tertull.* ubi pater vel avus paternus, cujus in potestate defunctus fuerat, si cum uxore sua, vel parentibus defuncti matris, succedat, usum fructum sibi, quoad vixerit, in illorum portionibus, tanquam in *adventitio peculio* retinet; adeoque, mortuo patre vel avo, demum ususfr. proprietati per Recadentiam consolidatur. Ulterius in *Aubent. præterea C. unde vir & uxor Nov. 117. c. 3.* Recadentia sese exerit, ubi conjux, in conjugis bonis, vel quarta, vel virili portione, pro numero liberorum, usum fructum ad tempus vitæ retinet, demum post mortem suam, consolidatione & Recadentia dicti ususfructus cum proprietate, hætenus penes liberos existente, contingente. Ejusdem fere tenoris Reversio & Recadentia bonorum ad familiam est, ubi mulieri prægnanti tres portiones hæreditatis assignantur, quia tergemini possunt nasci *l. 3. ff. si pars her. per. filio jam nato interim tantum quarta relicta.* Si igitur forte unum tantum enitatur partum *recidit* superfluum & filio accrescit; Sin plures tribus enitatur, quod quandoque contingit *47. pr. ff. de reb. dub. filio de quarta pro rata quid detrahitur l. 4. ff. si pars her.* Brunner, *ad di. LL.* putat, hodie ordinarie geminos tantum nasci; adeoque inde fore consequens, prægnanti fæminæ ad geminos tantum possessionem

Recadentia
ex L. fin. C.
ad Sct.
Tertull.

Recadentia
ex Auth. C.
unde vir
& uxor.

Recadentia
ex l. 3. ff. si
pars her.
per.

Recadentia
hereditatis
intra 90.
annos.

omnem concedendam *arg. d. l. 3.* Hereditatis petitioni, ut
e. l. 7. §. de petit. hered. notissimam non longo tempore,
 seu triginta demum annis præscribitur; cum admixta
 personalis actionis ratio id svadeat. (Idque, vi d. l. indistin-
 ctis loquentis, tam in rebus mobilibus quam immobilibus,
 cum hæreditas individua, cohærens, unaque massa repu-
 tetur.) Specialiter tamen in Praxi receptum, liberam a pe-
 titione hereditatis paternæ vel avitæ non nisi triplicato præ-
 scriptionum spatio, 90. scilicet annorum, & quidem è triplici
 capite (1) unde liberi (2) unde legitimi (3) unde cognati, re-
 moveri; ad quæ intra hoc tempus Recadentiam paterno-
 rum vel avitorum non præcendi Carp. par. 3. C. 14. d. 30.
 imò 120. demum annis ipsos excludi quidam volunt. Vide
 Philip. *us. pr. inst. lib. 3. tit. 10. c. l. 34. D.* Struv. *Ex ad digest. 10.*
ib. 68. Sic & filiosam, quod probe notandum, respectu
 bonorum maternorum & adventitiorum, a patre posses-
 sorum, non nocet præscriptio tricennalis, quia de ejus
 bonis solus pater agit in iudiciis. Ergo, quia filius agere
 nequit, ipsi etiam non potest nocere præscriptio, & sic,
 hoc tempore non obstante, revocatoria actione dehinc
 instituta, Recadentia bonorum ipsi integra l. 1. C. de bonis
 maternis. Eodem modo uxor se habet in bonis dotibus
 stante matrimonio in alium translatis, atque longissimo
 forte tempore possessis leg. 30. C. de iure dot. Porro in omni-
 bus contractibus, in quibus sub aliqua conditione vel sub
 die certa, vel incerta stipulationes, promissiones & pacta
 inveniunt, demum post conditionis exitum & institutione diei,
 certa vel incerta lapsam, præscriptiones 30. vel 40. an-
 norum, quæ personalibus vel hypothecariis actionibus op-
 ponuntur, initium accipiunt, l. 7. §. 4. C. de 30. vel 40. ann.
prescri. Idem dicendum de feudis, ubi nec agnatis nec do-
 minio directo negligentia Vasalli possessoris nociva est. Ro-
 senth.

Non valen-
ti agere
semper Re-
cadentia
integra.

si in
120.

120

sent de feudis cap. 9. memb. 2. concl. 84. num. 12. fgg. Hartm. Piff. lib. 2. q. 8. Franitzck. 3. Resol. 1. num. 276. legq. D. Struy. Faud. 13. eb. 18. Ludw. in syn. jur. feud. c. 3. in fine. Et hac ratione neque in fideicommissis locum invenit præscriptio *l. ult. §. fin. autem. C. Commun. de leg. 1. 2. C. de usur. pro emt. D. Zigl. ad Grotium lib. 2. c. 4. n. 10.* vide etiam supra p. 17.

§. 17. Si fiduciarius rogatus sit, quod ex hæreditate, cum moritur, superfuerit, fideicommissario restituere, per elegantissimam dispositionem *auth. Contra C. ad. Sct. Treb. Nov. 108. c. 1. 2.* licet alienat fiduciarius dodrantem, residuum tantum quarta fidei commissario. Si vero citra necessitatem & casus *in d. Nov. & auth. exceptos*, de quibus vide *Gail. 2. Obf. 137.* ultra dodrantem a fiduciario quid sit alienatum, si non habeat ad supplementum aliam substantiam, id, mediante revocatoria actione *Recadentia* subjicitur, & per fideicommissarium a possessore vindicatur *d. Auth. & Nov. De Alienatione, Revocatione & Recadentio fideicommissorum* confer etiam *D. Struy. jur. minor lib. 2. tit. 26. n. 23.* Dictæ *Auth.* quod obiter notandum, affinis utilissima decisio *L. 30. C. de Fideicommiss.* ubi, cum pater filium vel avus nepotem pure & expresse rogat alicui restituere hæreditatem cum moritur, præsumitur id dictum sub conditione, si sine liberis decesserit; Libris ergo natis, fideicommissaria dispositio evanisse videtur. Notatu hic dignum, quinam fructus fideicommissorum, ante restitutionem percepti, restitutioni & *Recadentia* obnoxii? Id bene monstrat *l. 18. ff. ad Sct. Trebell.* adde *Maynard. lib. 5. decis. 62.* ubi clare extrat, non venire fructus nisi ex mora; non ergo præcisè a tempore mortis testatoris. Idem obrinet in legatorum fructibus & usuris. *l. 3. pr. l. 14. l. 34. de usur. l. 37. §. 1. l. 78. §. 2. de leg. 2. l. 2. C. de usur. leg.*

Recadentia
ex Auth.
contra C.
ad Sct.
Treb.

Recadentia
ex Auth.
contra C.
ad Sct.
Treb.

Recadentia
alienato-
rum in
fraudem
Credito-
rum.

§. 18. In fraudem Creditorum alienatum revocatur a-
ctione *Pauliana*, quæ quibusdam dicitur nasci *ex jure in re*,
Prætorio sc. pignore impetrato ex immiffione, vel, ut ali-
qui putant, ex ficto dominio, vid. *supr. p. 14. §. 6. l. ac act.*
Fran. Z. Ex. 13. q. 4. Aliqui contra existimant, nasci *ex jure*
ad rem, maleficio sc. fraudationis; unde & in factum dici
l. 10. *que in fraudem* ita ut Biccicus *Aur. Jur. Civ. sect. 5. tb.*
7. *lit. C.* eo sc. casu, quando jura & nomina revocanda. l.
14. *ff. quando in fr. cred.* Optime conciliat & dicit Zæsius *ad*
tit. ff. que in fraudem. n. 3. occasionaliter tantum ratione male-
ficii hanc actionem competere *principaliter* vero ratione
ficti domini, quod habeat debitor. Adde Eckolt. *ad b. t. n. 2.*
Datur vero, si ab alienante fraudulose *animo & eventu*, a-
lienatio suscepta: qui accepit titulo *lucrativo*, sive sciverit
sive nesciverit fraudem, restituere tenetur, l. b. §. 11. *d. r. &*
arg. l. 32. ff. de rebus Creditis, ad quam *legem* vid. Disp. Schwed-
deri sub Præsidio B. Laurerb. cujus *supra pag. 14.* mentio
injecta. Qui titulo *oneroso* accepit, retinet nisi concilius frau-
dis fuerit l. 6. §. 8. *d. r. & l. 5. C. eod.* Carpoz. p. 3. *decis. 224. n.*
7. *seqq.* Concilius fraudis in solidum tenetur, sine refusione
pretii, nisi penes debitorem alienantem pretium adhuc
extet, nec consumtum sit, quod merito recuperat, l. 7. 8. *ff.*
d. r. Repetuntur hac actione non solum res, sed & fructus,
tempore alienationis terræ coherentes, & post inchoatum
judicium percepti, l. 10. §. 20. *l. fin. §. 4. d. r.* non autem qui
medio tempore, inter alienationem sc. & litis contestatio-
nem, percepti *d. l. fin. §. 4.* Quid, si debitor, metuens im-
missio nem & distractionem, ante immiffionem fraudu-
lenter rem alienet, & post, possessis bonis, iisque excus-
sis, appareat bona non sufficere, Et tunc habetur hæc a-
ctio, spesque Recadentiæ est. l. 1. §. 1. *l. 1. d. r. l. C. eod.* cum
missio intenta, per fictionem juris censeatur facta D. Struv.
Ex.

Ex. 44. *ib.* 77. Vinnius ad §. 6. l. de act. n. 3. instituta ergo hac actione, in bona debitoris res per *Recadentiam* rediguntur, & habentur, ac si semper in bonis debitoris mansissent. §. 6. l. de act. Quær. Si debitor creditori cuidam vigilanti solvit; an cæteri creditores id possint repetere? Bonis jam possessis, solutio facta revocatur, l. 6. §. 7. l. 24. *que in fr.* idem est juris, bonis quidem nondum possessis, pluribus tamen creditoribus instantibus & solutionem urgentibus, si sc. uni per gratificationem solvatur. l. 24. *in fin. d. t.* Bonis a creditoribus nondum possessis, nec instantibus, si quid solutum; subdistinguitur, inter creditores pari jure fruentes, & quorum alii aliis ob jus potius præferuntur; Primi generis creditores id, quod uni ex illis solutum, nequeunt repetere, l. 6. §. 7. d. t. l. 6. §. 2. ff. de reb. auct. judic. poss. Secundi generis creditores, quod attinet, revocant quod alteri solutum, l. 18. §. ult. l. seq. de Jur. fisci. c. 1. §. C. de priv. ff. D. Struv. Ex. 44. *ib.* 80. 81. Hinc etiam est, si hæres, sub beneficio inventarii hæreditatem adiens, & ignorans, esse alios creditores potiores, prius venientibus creditoribus & legatariis satisfecerit, quod creditores postea supervenientes, qui credita sua non sunt consecuti; ipsum quidem hæredem nequeant convenire, sed creditores, quibus minus juris est, vel legatarios, l. ult. §. 4. 5. 6. 7. 8. C. de jure de liber. D. Struv. Ex. 33. *ib.* 58. Datur vero *Pauliana* in subsidium, deficientibus aliis remediis ordinariis; si ergo ex bonis debitoris possit adhuc per illius excussionem satisfieri, hæc actio non datur l. 6. §. ult. de bon. auct. jud. poss. Carpz. p. 2. decis. 224. n. 15. D. Struv. Ex. 44. *ib.* 81. Eckolt. ad d. tit. ff. §. 8. Datur hæc actio intra annum utilem, l. 1. c. 10. *que in fr. aud. cred.* Imo contra ritulo lucrativo possidentem intra 30. annos. Carpz. lib. 1. Resp. 83. num. 19. Circa hanc actionem *Paulianam* vide multa elegantia apud Brunnem. d. t. Huic actioni

actioni Paulianæ valde affinis actio *Faviana*, qua a liberto in fraudem Patroni alienata, Patronus liberive ejus revocant, *l. 38. §. in Fabiana ff. de usur. l. 16. de jur. patr. & Calvisiana*, eadem quæ Faviana revocans, *l. 16. §. idem scribit. ff. de pet. hered. l. ult. §. 1. ff. si quid in fraud. patron.*

Quando
Recadentia
per Reme-
dium unde
vi?

§. 19 Quoad possessionem utilis inspectio est, an remedium recuperandæ possessionis *l. 7. de vi & vi arm. §. c. sepe. l. 8. de restit. spol.* non tantum comperat contra spoliantem, sed & contra tertium possessorem, qui bonam fidem & titulum habet, ad eum effectum, ut *Recadentia* & restitutio illico obtingat pristino depossessionato? Praxi magis conveniens est, non dari contra bonæ fidei possessorem hoc summarissimum remedium, verum ordinario remedio satis conveniendus & *Recadentia* eodem procuranda. Vide *D. Zigler in nitidissimis notis ad Lancell. Inst. Jur. Can. p. m. 786.*

Recadentia
ob dolum
in Contra-
ctibus.

§. 20. Non raro *Recadentiam* operatur in contractibus dolus, & quidem dans causam contractibus b. f. reddit eos ipso jure nullos, *l. 7. pr. l. 16. §. 1. ff. de minor. licet dominium, quod alicui mirum videri queat, transeat arg. d. l. 7. ff. de dolo malo & speciali actione rei persecutoria Recadentia peti debet. l. 1. per. d. t. Contr. & d. s. r. jur. dans causam non reddit eos ipso jure nullos, juxta Jus Civile l. 36. de p. o. exceptio tamen doli, vel actio de dolo datur d. l. Jure Canonico dolus simpliciter contractum sive b. f. sive stricti juris (quam distinctionem, & quidem bene, non agnoscit hoc jus. Confer etiam Grotium de J. B. & P. lib. 2. c. 16. n. 11.) ipso jure reddit nullum *Id. inc. 1. X. de plus pet. D. Stryck Disp. differ. Juris Civ. & Can. dec. 7. §. 7. Add. Grotius lib. 2. c. 11. num. 6. Schilter ad digest. de dol. l. 20. Dolo vero deceptus, quod notatu dignum, habet electionem, an contractum nullum dicere, an contra adversarium agere velit ad supplementum læsionis. *Carpz p. 2. C. 34. d. 7. n. 1. & def. 9. n. 4.***

intra

9. n. 4. In dolosa ergo læsione ita rescinditur contractus, ut Reo, v. g. emptori decipienti electio non relinquatur, an supplere justum pretium malit, remque retinere; sc. quia contractus ipso jure nullus est, tanquam cui dolus causam dedit: Aliter se res habet, quando alter contrahentium *re ipsa* sine dolo alterius fuit læsus ultra dimidium, nam tunc contractus ipso jure quidem subsistit, sed rescinditur beneficio *l. 2. C. de resc. vend.* quod concedit lædenti optionem, utrum velit totam rem restitui, & Recadentiæ locum concedere, an vero læsionem totam resarciri. Carpz. c. 4. D. Struv. Ex. 8. tb. 28.

§. 21. Si quis metu adactus quid fecerit & dederit, id regulariter subsistit, §. 1. *J. de exception.* illius enim principium non est simpliciter extra agentem Aristot. *lib. 1. Eth. cap. 1.* Conf. Gror. de J. B. & P. *lib. 2. c. 11. §. 7.* & hoc obtinet non tantum in stricti juris, sed & bonæ fidei contractibus, licet metus illis causam dederit, *l. 7. in fin. C. quod met. caus.* verum ex æquitate actio vel pretina per Recadentiæ a Prætoze restituitur, vel novâ, quod metus causa contra quemvis possessorem (est enim in rem scripta, *l. 9. §. 8. ff. quod met. caus.* quarum natura hæc est, quod origine quidem sint personales esse: Etiam tamen participant a reatibus Sürholt. *Diss. 18. tb. 9. & 10.* & semper rem sequantur, quales actiones in rem scriptæ sunt: de peculio, noxalis, de pauperie, ad exhibendum Pauliana; ex jure protimiseos legali & c. quarum instituendarum est forum rei si hæc D. Struv. Ex. 9. tb. 51.) ad obtinendam Recadentiæ instituitur, *l. 1. §. 2. C. 4.* Merum incutiens, vel illius conscius rem acquirens, fructus & consumptos percipiendos, tertius vero b. f. possessor tantum extantes, & quatenus ex consumptis factus est locupletior, restituit D. Struv. Ex. 8. tb. 20. Restitutio vero & Recadentiæ talismodi rei vi excussæ sine refusione pretii

Recadentiæ
ob metum
& vim
compulsivam.

fit, *argum. l. 2. C. de furt.* (non obstante *l. 3. C. de his qua met. caus. fact.* ibi enim haud dubie dispositum, quod actor pretium, a merum inferente acceptum, possessori tertio restituere teneatur. Confer Brunnem. *ad c. 1.*) b tamen f. possessor liberatur, si res ante litem contestatam perierit, *l. 14. §. 5. ff. quod met. caus.* nisi inde locupletior factus, tunc enim in quantum lucri, tantum etiam *Recadentia* & restitutioni obnoxium, *l. 18. d. t.*

Recadentia
ob defectum vel
existentiam condi-
tionum.

§. 22. Contractibus non raro condiciones apponi sive-
runt; ibi jucunda & in praxi utilis disquisitio est, quibus
casibus *Recadentia* tunc locum inveniat, quidve juris quo-
ad dominium, periculum, quin & fructus pendente con-
ditione perceptos? Conditio alia est *suspensiva*, sive, ut qui-
busdam dicitur, constitutiva, quæ actum plene perficien-
dum confert in eventum futurum: vel *Resolutiva*, quæ ac-
tum jam perfectum sub futuro aliquo eventa resolvit,
l. 2. ff. de in diem addict. l. 1. de L. Commiss. Si conditio *su-
spensiva* contractibus apposita, pendente conditione con-
ventio, v.g. emtio, in suspenso & pendente est, nec pro-
pter subloquentem traditionem dominium transfertur,
nec fructus emtoris sunt, *l. 4. princ. d. t.* Quod si vero con-
ditio hæc *suspensiva* dehinc *exstet*, pura retro conventio
inita fingitur; adeoque fructus pendente conditione per-
cepti ad emtorem spectant. Si vero conditio *defecerit*, e
contrario retro fingitur nulla extitisse conventio *l. 8. ff.
de pericul. §. l. 37. ff. de contra Em.*; adeoque omnia com-
moda ere percepta in venditorem *recidunt*, eidemque *re-
stituenda*, *d. l. 8.* Incidenter etiam hic quæritur, quoad pe-
riculum quid juris, si dicta conditio *extiterit*? distinguen-
dum, an *in totum* res perierit, & ad Venditorem spectat
periculum, quia conditio licet extiterit, re plane peremta,
non reperit, ubi ad effectum supra memoratæ *fictitiæ re-
trotra-*

retrotractionis, pedem signat, *l. 8. ff. de periculo & commod. rei vend. d. pen. C. cod. Carpz. p. 2. C. 6. D. 12.* Lauterb. *ad tit. ff. de pericul. r. i. vend. an pro parte res perierit, & periculum deteriorationis ad emtorem pertinet d. l. 8. pr. & l. pen. C. cod. Carpz. p. 2. C. 26. D. 22.* Si vero conditio defecerit, omne periculum ad venditorem spectat: venditio enim retro pro non, contracta habetur, *d. l. 8. & l. 32. in fin. ff. d. s. D. Struv. Ex. 23. eb. 99. & Majer. ad J. p. 791.* Si conditio resolutive, qualis in pacto commissorio, contractibus apposta sit, tunc pura statim conventio inita censetur, *l. 1. ff. de pact. commiss.* adaoque post traditionem dominium & fructus acquiruntur emtori: resoluta tamen conventionem, dominium ipso jure redit, fructusque interim percepti pristino domino restituendi; periculum etiam, quod ante resolutionem contigit, emtoris est. De pacto hoc commissorio qui plura scire desiderat, adeat elegantissimam tractationem Illustr. Dn. Gothofredi a Jehna *de L. commiss.* ubi ex assè hæc materia discussa. Confer etiam auream *l. 2. ff. de addict. in diem.* Lauterb. *ad d. s.* ubi eleganter etiam monstratur, additionem in diem vel *suspensive* vel *resolutive* Emtoni venditioni apponi; si *suspensive* v. g. si nemo intra tres dies plus offerret, tunc sit tibi 100. vendita domus; interim dominium & periculum & fructus sunt venditoris, licet emtor conditionalis in eorum possessione sit; existente enim conditione fructus pristino domino restituendi, quin & deficiente conditione cum ex tunc n. perfecta demum conventio fit. *l. 8. ff. de pericul. & commod. rei vend.* Si *resolutive* additio in diem concepta, v. g. jam sit tibi vendita domus 100. nisi quis intra tres dies plus offerret, tunc statim dominium & periculum penes emtorem est, idemque fructus; revocaliter tamen, lucratur; facta ergo resolutione, & oblata a tertio meliori conditione, priori domino fructus restituendi

andi, l. 4. §. 4. l. 6. pr. l. 16. de iudiciis addit. (licet emtor idem offerens pretium, quod ipsi ex jure protimiseos licet, rem sibi dehinc addic obtruerit, l. 6. §. 1. d. i. Frantz. k. *ibid.* num. 9.) & pignus interim constitutum resolvitur, l. 4. §. 3. d. i. Confer B. Lauterb. & D. Struv. *ad d. i.* Resoluta prima emtione, an & arrha, vectigal. gabella vel laudemium reperi possit, de eo vide Frantz. in utilissimo tract. *de laudem. c. 5. §. c. 14.* Hæc de conditionibus dicta & venditioni applicata, reliquis contractibus optime etiam conveniunt.

Recadentia
in venditi-
one ob re-
servatum
dominium
vel hypo-
thecam.

§. 23. Si venditor antetraditionem, vel in ipsa re vendita tradita dominium (vel hypothecam Carpz. v. p. 1. C. 28. D. 20.) tamdiu sibi reservavit, donec omne pretium fuit solutum, hujus virtute dominus, vel hypothecam sibi reservans, rem per Recadentiam ita recuperat, ut omnibus creditoribus, etiam fisco præferatur, nec opus habeat cum aliis de prioritate certa, arg. l. 5. §. 18. ff. de Trib. action. Carpz. p. 1. C. 28. D. 21. §. lib. 1. Res. 108. num. 3. D. Struv. Ex 44. v. 46. Ubi vero a venditore reservata hypotheca vel dominium periculum nihilominus est penes emtorem §. 3. J. de E. v. nam emtio pure facta est vid. Lauterb. *ad ff. de Leg. Commiss. in fin.* Mayer *ad l. p. 790.* In praxi tamen, testante Carpz. *lib. 1. Res. p. 108.* contrarium servatur, ubi talismodi vendentis adhuc periculum est. Hic etiam incidenter, utilis tamen, notabis, quod indifferenter creditoribus debitoris omnibus, etiam fisco, in concursu creditorum præferatur ille, qui pignus consecutus in re, antequam illam debitor emeret; adeoque nec ipse opus habeat cum aliis de prioritate certare, l. 12. C. de distract. pignor. D. Struv. d. l. Carpz. p. 1. C. 28. d. 22.

Recadentia
in jure Re-
tractus.

§. 24. Notabiles Recadentia in materia Retractus occurrunt, ibi præprimis notanda divisio in retractum *legalem* & *conventionalem*. In *legali*, qui vel propter (1) dominium *dire-*

directum (2) creditum (3) vicinitatem (4) communionem (5) consanguinitatem competit, datur actio de retractu, contra quemvis possessorem, in quem emtor, sine denunciatione, pristino domino facta, eamque subsequuta renunciatione rem iterum alienavit: estque *in rem scripta*; major enim est potestas legis; retractum concedentis, quam hominis, pacto istum sibi reservantis Gail 2. *Obs. 19. num. 5. & seqq.* adeoque ex retractu *conventionali* non datur actio contra alium, quam paciscentem ejusque hæredes, non vero contra tertium D. Struv. *Ex. 23. eb. 43. Carpz. p. 2. C. 32. d. 8. & 9.* proinde ut prior non est *in rem scripta*, nec contra tertium competit, nisi tertius pactum illud sciverit, fraudisque particeps rem nihilominus comparaverit, Carpz. *d. l. def. 12. vel hypotheca una cum jure protimiseos a primo expresse reservata sit. Carpz. d. l. def. n.* Si nondum traditio tertio facta, Recadentiæ adhuc locus. Carpz. *d. l. def. 10.* Fructus, utpote a puro domino *precepti*, non recidunt in retrahentem, *arg. l. 2. C. de pact. inter emt.* tempore vero retractus adhuc *pendentes* pro rata temporis (ut si emtor fundum per quatuor menses derinuerit, tertiam partem fructuum percipiat, venditor reliquum) inter emtorem & retrahentem dividuntur, nisi pacto aliud convenerit, Carpzov. *lib. 5. Resp. 29.* Neque etiam pignus interim constitutum solvitur per retrovenditionem: tenetur tamen emtor post Recadentiam rem luere, aut interesse præstare D. Struv. *Ex. 23. eb. 43.* Impensæ necessariæ a retrahente ante Recadentiam refundendæ; Carpzov. *p. 2. C. 32. D. 7.* Utiles quoque juxta Rachel *Jurispr. lib. 2. tit. 43. n. 8.* Competit hæc actio intra annum utilem, a tempore scilicet scientiæ & contractus computandum. D. Struv. *d. l. eb. 64.* Porro in materia emtionis venditionis, aliisque contractibus emtionis instar se habentibus, ut permutatione, divisione, & datione

actio
de
retractu
in
rem
scripta

Recadentia
per actio-
nem Redhi-
bitoriam,

in

in solutum, l. 19. §. 5. ff. de Aedil. edict. valde conspicua Recadentia, quæ mediante actione redhibitoria venditori &c. obtingit; Est enim redhibitoria actio personalis, qua emtores in re comparata notabiliter læsi agunt contra venditores ad ipsam rem redhibendam. Res ergo in venditorem, pretio ab ipso restituito, recedit, l. 21. pr. §. l. 60. de Aedil. edict. emtor vicissim pretium recipit, cum usuris, l. 27. l. 29. §. 2. d. t. et omnibus sumptibus, qui valente venditore facti sunt, l. 27. d. t. Si venditor scivit vitium, interesse præstat, l. 13. ff. de act. empt. Non vero Recadentia & redhibitio ex hoc Edicto locum habet, quando res emta facto emtoris in aliam speciem est commutata, ut bene responsum apud

Recadentia
in locatio-
ne Condu-
ctione.

Carpzov. p. 3. decis. 222. Est vero in electione emteris; an velit Recadentia locum concedere & redhibitoria, an vero quando minoris agere D. Struv. Ex. 27. th. 10.

§. 25. In locatione conductione aliquor Recadentia obvia; specialis hic casus: quod, finito tempore locationi præstituto, res quidem locata statim recidere possit; si tamen conductor diutius in possessione relinquatur, in prædiis rusticis ad finem anni, usque dum fructus percepti, licet locatio antea ad lustrum facta; in prædiis vero urbanis, quousque aliquis habitaverit, quia in prædiis urbanis singulis momentis usus cedit, reconductio tacite facta videtur, vid. omnino, l. 13. §. fin. ff. locat. con. Porro ante tempus locationis conduct. finitum juste conductor expellitur resve locata recedit; si (1) ipse dominus ædibus indigeat, hacenus inhabitatis incendio forte consumptis, l. 3. C. loc. Cond. (2) si ædes locaræ ruinosa reparandæ, d. l. 3. §. 30. pr. ff. d. t. Reparatione vero facta, ex æquitate restitutio conductori facienda. Franz. k. ad tit. ff. Loc. eod. num. 148 Item (3) si conductor re male utatur, d. l. 3. quin & si, (4) res locata vendita sit; juxta proverbium; Kauff gebet vor ductori

Miethe, nisi pactum cum emtore in initum de re iocata conductori relinquenda, l. 9. C. loc. cond. vel conductori ad securitatem resa locatore sit oppignorata. Carpz p. 2. C. 37. D. 4. num. 5. Merito ergo, re tertio vendita, interesse conductori recedenti præstandum, l. 9. C. Locat. Cond. §. l. 25 ff. eod. Conductor tamen, quoad impensas necessarias & utiles in rem factas, l. 61. pr. l. 55. §. 1. ff. loc. cond. ante Recadentiam merito jure retentionis utitur, arg. l. 5. verf. manebit. ff. de impensis, rem doc. In Emphyteusi quoque, locationi conductioni valde affini, multas Recadentias deprehendere licet; sic in emphyteusi *Seculari* triennio, in *Ecclesiastica*, cujus major favor, biennio, non soluto canone, Emphyteuta jure suo cadit; Culposa quoque & insignis rei deterioratio Recadentiæ viam sternit. Contingit hic porro Recadentia extinctis omnibus personis, pro quibus fuit concessa; Emphyteusi sine consensu domini alienata; Cessione, præscriptione, temporis lapsu, ad quod fuit contracta. Vendita emphyteusi, dominus habet intra duos menses spem Recadentiæ ob jus Protimiseos & Retractus, uti et rextibus juris satis clarum. Si hypotheca ab emphyteuta tertio sine domini consensu constituta, per Recadentiam consolidativam id pignus, ex veriori sententia, non resolvitur, vi l. 31. ff. de pignor. Carpz. p. 2. C. 25. D. 7. Lauterb. ad tit. ff. si ager vectigalis, l. 31. Struv. Ex. 11. th. 70. Dissentit Brunnem. ad d. l. 31.

§. 26. In contractu societatis, si ab una parte res conferatur, ab altera vero tantum operæ præstentur, regulariter & in dubio restantum quoad usum censetur communicata, & finita Societate tota in conferentem recidit; nec socius quid præter lucrum participat, nisi contrarium pacto definitum, arg. §. 2. §. de societ. l. 52. l. §. 2. verf. si in tertia ff. eod. Gail. 2. Obs. 24. no. 6. vid. tamen Grot. de J. B.

K

ES P.

Recadentia
Emphy-
teuleos.

Recadentia
in societate.

et P. cap. 12. num. 24. & Vinn. lib. 1. quest. 54. unde etiam est, quod hoc, in passu pecuniæ, casu perditæ, periculum pertinet ad solum conferentem, tanquam ejus dominum, arg. l. 58. pr. ff. de. quod tamen cum grano salis accipiendum, si enim lucrum iterum in societatem venerit, æquum & l. 52. §. 2. d. t. conforme, ut fors prius reparetur, reliquum vero lucri demum rationem habeat, ac in commune conferatur, Brunnem. add. l. 52.

An Recadentia soluti filiosam, ex SCto Macedoniano?

§. 26. Creditæ pecuniæ filiosam ab eoque contra intentionem Scii Macedoniani solutæ repetitio, & Recadentia cessat, l. 14. in fin. ff. de R. C. l. 9. §. fin. ff. de SCto Macedon. l. 46. de condict. indeb. vi dicti Scii filiosam, quidem exceptionem habet, ut solvere non cogatur; postquam autem de facto solvit, actionem non habet, qua repetat & Recadentiam obtineat. Pignus quoque catenus datum pro sua quantitate debitum confirmat, nec recidit ac repeti potest, l. 9. pr. de SCto Macedon. Si tamen filiosam in sacris paternis constitutus pignus det, vel tale debitum ex peculio, cuius alienandi potestatem non habet, solvat, tum patri Recadentia integra, resque extantes vindicat, l. 14. ff. de R. C. consumtas condicit, l. 9. §. 1. ff. de SCto Macedon. non obstante d. l. 14. de R. C. cujus resolutionem vid. in bene elaborata D. Hieronymi Brüchners, J. Cti, Consil. Saxo Gothani, de SCto Macedoniano Disp. Inaug. Tubinga anno 1668. habit. b. 31.

An Recadentia fructuum in contractu pignoratitio?

§. 27. In Contractu pignoratitio fructus medio tempore percepti in sortem imputantur, in tantum, ut creditor vel possessor, si fructus percepti pretium excedant, rationem reddere, remque cum fructibus, nullo pretio refuso, restituere cogatur, l. 1. §. 2. C. de pignor. act. l. 18. §. 1. ff. eod. Carpz p. 2 C. 1. D. 1. Quid, si pactum antihæreticum adjectum? tunc fructus loco usurarum forte promissarum percipiuntur, nec recidunt, nec in sortem imputantur, nisi

nisi modum quincuncium longe excedant; eatenus enim in sortem imputantur & *recedunt* Carpz. p. 2. C. 30. D. 40. Tutius igitur creditori, loco contractus hujus pignoratitii substituere contractum retrovenditionis; ibi enim emtor fructus sine metu Recadentiae & absque obligatione ad reddendum rationes, lucratur; licet legitimum usurarum modum longissime excedant; modo in emtione non ultra dimidium alter laesus sit; tunc enim ex l. 2. C. de Rescind. vendit. Rescissio & Recadentia conceditur vid. etiam Carpz. p. 2. 7. C. D. 1. Dn. D. Stryck de caus. contr. sect. 2. cap. 4. §. 25.

§ 28. Is, qui contractum innominatum a sua parte pri-
mus implevit, de Jur. Civ. pœnitere & a contractu resiliere
potest, concediturque ipsi ex pœnitentia, ad obtinendam
Recadentiam rei datae, *condictio causa data non secuta*, l. 3. §. 1.
l. 5. pr. ff. de condict. caus. dat. Molina de J. & J. rr. 2. Disp. 258.
num. 1. accipienti vero pœnitentia & resiliendi facultas in
jure non concessa; ut ergo merito Carpz. p. 2. C. 33. d. 23. num.
5. a plerisque Ictis hodie refutetur, qui concedit in
contractibus innominatis & accipienti, antequam & ipse
factum impleverit, resiliendi facultatem. vide D. Stryck de
caus. contr. sec. 3 cap. 5. §. 3. Strauch. Dissert. ad. univ. jus 16.
num. 7. Quid verò hodie; ubi ex pacto deliberato inito ac-
tio nascitur; an & implenti facultas resiliendi; petentique
Recadentiam rei datae, *condictio causa data causa non se-
cuta* tributa? Carpzov. itidem e. l. haud dubie resiliendi fa-
cultatem largitur: Verum, disting. putaverim; si nudum
pactum de permutando, adeoque nuda preparatoria con-
ventio, de firmiter contrahendo in futurum, in ita, sit, v. g.
cras permutabimus, ab illo pacto hodieum licite recedere
possamus; cujusmodi mens contrahentium in dubio fuisse
praesumitur, & eatenus Carpzovii definitio merito, non
verò ultra approbatur D. Struv. Ex. 6. ob. 321. Et quidem, si

An Recadentia in contractibus innominatis?

datae quoque arrhae sint sub amissione *simplicium*; si acceptae, sub restitutione *duplicatarum*. vid. Lauterb. *Disp. de Arrha* *eb. 104.* Si vero pactum permutationis firmiter obligandi semel in initum, v. g. equus meus tibi nunc sit permutatus vaccae tuae, tunc, licet nulla traditio facta, minime ab earecedere ex praxi Imperij, ubi pactis actio datur, Carpz. *2. c. 19. D. 17. n. 8.* licitum videtur. Quanto minus, si jam tum ab una parte implementum secutum; nisi forte alter praestare a sua parte vel nolit, vel non possit, quod vicissim promisit; quod si enim & alter paratus sit implere, contra bonam fidem agerem, poenitendo, vel dare nolle, vel datum repetere & Recadentiam urgere Coufer D. Stryck. *c. 1. §. 5.* adde D. Schilt. *Ex. 8. eb. 10. §. seqq.*

Recadentia
solutorum
in debite.

§. 29. Nulla materia in Jure Civ. intricatior ea, quae est de *conditione* & Recadentia *indebiti*; Admodum vero placet super atque omnes difficultates Neotericorum simplex, pura, ex aequitate recepta sententia, cui ad stipulatur etiam Carpz. *par. 3. c. 15. d. 42. n. 11. 12. l. 5. Resp. 7. n. 12. seqq.* D. Schilt. *Ex. ad digesta 24.* Vinnius *quest. illustr. 47. lib. 1. D. Struv. Ex. 18. eb. 40.* Strauch. *ad 50. decis. Ex. 6. c. 1. n. 25.* qui distinguunt inter errorem facti & juris: Quod solutum ex errore facti, indistincte Recadentiae obnoxium; solutum ex errore juris indebitum, quodve nullo jure, *neque naturali neque civili*; neque a solvente neque ab accipiente debetur repeti haud dubie potest, si *tantum stricto Jure Civ.*, non vero ne quidem ex praesumpta naturali aequitate debeat repeti potest; sic metu illato, solutum ex errore juris merito repetitur & *recidit*; si ergo solvens certet de damno vitando, alter vero de lucro captando; quod semper contingit, si nulla subsit naturalis obligatio repetitio & Recadentia non denegatur. Quid, vero tunc, si integra, legata, non retenta quarta ex L. Falcidia, soluta? Si ex errore facti

facti solutio facta, repetitionem haud dubie habeo; Si ex errore juris, non item *l. 2. C. si adv. solut. l. 7. C. de cond. ind. l. 9. C. ad leg. Fabriz.* Singulariter tamen preceptum, quod sequentes, alias naturales obligationes, Jure Civ. in totum improbentur, ita, ut facta solutione ex errore, licet juris, nihilominus *condictio* indebiti detur, quales sunt (1) pupilli *l. 29. ff. de condict. indeb.* (2) minoris, qui in integram restituitur, *l. 25. pr. de minor.* (3) Fæmine, Scto. Vellejano feminitas ignorantis, *l. 9. C. ad Scto. Vellej.* idem est in militibus, rusticis & aliis, quibus jus ignorare licet. Vide Schilter *Ex. 24. tb. 25.* Nihil vero mihi visum umquam iniquius quam quod dispositum in *Sult. J. de Obl. que ex contracta nascuntur*, quod in causis, in quibus inficiandolis crescit, ut in damno injuria dato, legatis ad pias causas &c. indebitum solutum non repetatur; quod & vix crediderim in praxi servari, cum contra naturalem æquitatem, sit aliquem cum notorio damno alterius locupletari. Quod & bene monet Gisbertus in *Justiniano harmonico ad d. S. ult.* Similiter in *Cond. ind.* veniunt in Recadentiam fructus, ut, si quantitas soluta, tantundem restituatur, *l. 7. l. 19. §. 2. de condict. indeb. l. 3. C. eod. sine usuris, l. 1. C. d. r.* (si tamen alter interim pecunia usus, non iniquum, de illa usuras præstari. D. Schilter *Ex. ad ff. 24. tb. 36. & seqq.*) aliquando etiam pretium, si nimirum ejusmodi res sit fungibilis, cujus pretium variat, *l. 65. §. 6. d. r.* Hæc actio non est in rem scripta, adeoque contra tertium singularem possessorem non datur *arg. l. 49. de cond. ind.* Ad conductionem hanc generalem indebiti, reliquæ speciales conductiones, *sine causa data causa non secuta* &c. merito retuleris, quibus intermediis Recadentia rerum, indebite apud alterum existentium, promoveri commode poterit.

CAPVT VI.

DE

RECADENTIS EX IURE ACTIONVM.

S. I.

Recadentia
e restitutio-
ne in inte-
grum.

De Recadentiis circa tertium juris obiectum, actiones scilicet, multa hic tradere, vix erit necesse; Sicut enim *Personas & Res* Recadentiae vel *obnoxias* vel *non obnoxias* satis haecenus demonstravimus; ita de actionem inde fluentium Recadentiis iudicare haud difficile fuerit. Aliquotta- men Recadentiae, quarum supra non mentio facta, hic recensenda; ea vero sunt, quae oriuntur ex capite restitutionis in integrum, qua est remedium extraordinarium, quo iudex ex causa v. g. metus, doli, aetatis, absentiae aliive iusti impedimenti, status mutationis, alienationis iudicii mutandi causa factae, imò tandem, vi generalis clausulae, ex qualibet iusta causa imploratus, sine culpa sualesos in pristinum statum reducit, *l. 10. pr. ff. de minor* eaque impetrata, omne antea quod amissum *recidit* ac restituitur *l. 2. C. quib. in caus. in integ. restit. l. 24. §. 4. ff. de minor. l. 26. §. 8. ex quib. caus. maj. cunctaque* ex utraque parte in pristinum statum reducuntur; *l. un. C. de repur. quae sunt in iudic. in integ. restit. l. 22. §. 1. l. 29. ff. ex quib. caus. maj.* Quis vero hic effectus, quoad fructuum Recadentiam *vid. l. 24. §. 4. ff. de minor. l. 28. §. 5. §. 6. ff. ex quib. caus. majer.* Schilt. *Ex ii. 26. §.* Intra quod tempus restitutio petenda *vid. Frantzek. ad tit. de rest. in int. n. 40.* Quomodo autem & quanto tempore laesorum successores petant, eleganter refert Schnobel *ad ff. Disp. 4. eb. 7.* Restitutionem in integrum & Recadentiam pristinum iurium etiam operatur actio *Rescissoria*, quae datur ei, cuius res vere usucapta est, & quidem duplici ratione: vel contra eum haecenus

Recadentia
e rescissione
usucapio-
nis.

tenus *absentem*, qui presentis rem, per eos quos in sua potestate habebat, nullo tamen relicto defensore, quem Dominus rei convenire posset; (hodie presentem contra absentem competit remedium protestationis, l. 2. C. de *annal. praescript.*) usucepit; vel (2) absentem contra *presentem*, qui rem, absentis ob quam liber procabilem, etiam studiorum & mercaturae causam usucepit, ad usucapionem rescindendam, & rem, per fictionem juris quasi nunquam usucaptam, eum omni causa restituendam, quo ipso res in pristinum Dominum per Recadentiam devolvitur.

§. 2. Lis mota in iudicio; quoad rem, quae alias brevi-
 ori tempore praescribi potest, a tempore novissime cogni-
 tionis judicialis post 40. demum annos praescribitur; intra
 quod igitur tempus, si caetera sint paria, adhuc spes Re-
 cadentiae est, quae, tamen post 40. annos evanescit vid. l.
ult. C. de praesc. 30. vel 40. annorum. Specialiter notandum
 quod in iur. iudicis, non quidem a tempore motae, (in
 b. f. iudicis & fructus & usurae statim a tempore motae de-
 bentur) sed tamen a tempore litis contestatae fructus, u-
 surae veru demum a tempore rei iudicatae. vel ut quidam
 textus, inter quos l. 35. ff. de usur. volunt, etiam a tempore
 litis contestationis (textus, quod probe notandum & in
 iudicando apprime utile ita possent conciliari, ut in his str.
 iur. iudicis usurae tunc a tempore litis contestationis de-
 beantur, si sc. nulla probabilis Reolitigandi causa fuerit
arg. l. 40. de hered. petit. contra demum a tempore rei iudi-
 catae, si talis causa adfuerit *arg. d. l.*) debeantur & Reca-
 dentiae obnoxiae sint. Quid iuris quoad Recadentiam rei
 linguae alienatae? Id eleganter deductum a Franzek *lib.*
 1. *Resol.*

Post litem
 motam spes
 Recadentiae
 intra 40.
 annos.

1. *Resol. ii. per totum & Lauterb. ad tit. ff. de Legitioss.* Hæc materia uberius a me explanata in lectione *Curtoria ad Auth. Litigiosa res, de Litigioss.*

CAPVT VII.

DE RECADENTIA FEVDALIBVS ET NONNVLIS IVRIS CANONICI

§. I.

Recadentia feudi ob incapacitatem personarum.

Si quis Vasallus mortuus, relictis incapacibus liberis, v.g. adulterinis, incestuosis, naturalibus, non legitimatis, per subsuquens matrimonium (legitimati enim per rescriptum Principis, nisi Dominus directus & agnati consenserint, non admittuntur: de legitimatis plura vid. apud Illustr. D. v. Rhez. *Comm. ad. J. F. p. m. 300. 303. & 305.* D. Struv. *cap. 9. apb. 3.*) mutis, surdis &c. recadentia feudi Domino vel agnatis haud dubie obtingit, ut iura feudalia & Feudifæc uberius demonstrant. Confer. D. Struv. *Synt. Jur. Feud. d. c. 9.* Quod mutum surdum & furiosum specialiter notandum, quod nulla distinctio requiratur, nõvumne an antiquum feudum sit, natura an casu talis, Illustris Dn. a Rhez. *in Comm. in Jus feud. p. 286. n. 5. & seqq.* Si post feudum acquisitum mutus fiat, feudo non excidit Carpz. *p. 3. c. 38. d. 8.* D. Struv. *Synt. F. c. 9. a. 5.* Pro modo tamen facultatum feudi post recadentiam muti sustentatio relinquenda; nisi ipse se vel uxor honeste eum alere possit, *D. a Rhez. c. 1. p. 189. & 289.* De hermaphrodito quid juris, vid. supra. *c. 4. §. 3. p. 23.*

Si

Si vero ad Dominum I. agnatos semel feudum pervenerit, non potest *recidere*, licet postea imperfecto, v. g. muto, nascantur liberi, nec Domino vel agnatis auferri Michalor. *tr. de cæcis, mut. Et surd. c. 66 n. 18.* D. Struv. *c. 9. aph. 10. n. 7.* Dubia adhuc videtur quæstio de incestuosis; E conjugio incestuoso jura Gentium & divini natos non succedere, nullum dubium. Quid vero de natis ex incestu juris civilis? Decisio videtur petenda e Carpovii *Jurispr. Confistor. lib. 2 def. 99.* vid. tamen D. Struv. *observ. feud. pag. 70.* Ubi jeneses Dominos JCros pronunciaffe refert, quod, dum Nobilis cum consobria, non impetrata dispensatione, matrimonium inierit, & dehinc, relicta uxore gravida mortem obierit, feudum non venerit ad filium posthumum, sed defuncti fratres, in simultanea investitura comprehensos. In feudo foemino foemina in subsidium, deficiente masculo, succedens, feudum semel quæsitum, masculo dehinc nato, restituere haud teneur, nisi ultimo defuncti uxor prægnans relicta, & masculus dehinc editus, tunc enim *Recadentie* locus. Pistor. *lib. 32. q. 35.* D. Struv. *cap. 9. aph. 8. n. 8.* Ludwel. *de feud. pag. 195.* Semel vero permasculum exclusa, non semper exclusa manet. D. Struv. *cap. 9. n. 6.* In Ducatu Megapolitano ex singulari privilegio, quod æquillimum, filia, non extantibus fratribus, feuda paternæ, tanquam usufructuaria ad vitam retinent, adeoque ad Dominum post mortem earundem demum *recidunt*. D. Struv. *Obs. feud. p. 71.*

§ 2. Si parens in favorem filii sui, ut hic investiretur, sive novum sive antiquum feudum Domino refutaverit; & vivo patre filius sine liberis de efferit, pater (nisi omnino feudum abdicaverit, vel filium quasi de novo feudo investiri curaverit, 2 *Feud. 49*) non tam jure successionis quam *recadentie* id denuo acquirit. 2. *Feud. 14.* quod tacite in refutatione reservatum creditur; & hoc casu si feudum manet paternum, nec fit novum Tholos *lib. 6. c. 2. n. 14. Synt. Jur. E. Struv. cap. 9. a. 3. n. 3. Id. c. 1. n. 4.* recusat casus, ubi feudum novum a filio acquiritum *recidit* in patrem. Porro per *recadentium*, si avus consentiente filio, in nepotem, vel si ita ad fratris sui filium feudum transfuisset; nepote i. fratris filio sine

An Recadentia feudi post refutationem.

Recadentia feudi post refutationem.

heredibus feudilibus demortuo, eorum pater admittitur. D. Struv. c. 1. n. 3. in fine add. Rosenth. cap. 7. concl. 14. In feudo novo mere hereditario pater filio etiam succedit Rosenth. c. 1. c. 22. Quid si agnatus in alterius agnati favorem feudum refutaverit, an *recadentiae* locus? Videndum quid actum: Si penitus jus suum cefit, quam *refucationem realem* DD. vocant, haud admittitur, cum renunciantibus juribus suis regressus non detur. Si vero quoad certas personas, v. g. fratrem & ex eo filium; iis defunctis renuncians superstes succedit; dum personis saltem certis refutavit, & sic reliquum jus sibi salvum reservavit. Rosenth. de feud. cap. 2. concl. 20. c. 5. & D. a Rhetz. Comm. in J. F. p. 392. n. 6. Queritur vero, si Vasallus decrepitus, possessor feudi antiqui, refutaverit feudum in favorem filii; absque consensu Agnatorum simultaneae investitorum; Dominus vero de novo peculiarem concesserit investituram filio, cui agnati non contradicunt, ne renovationem simultaneae investiturae petunt, nisi post obitum refutantis; an, ob omissionem & negligentiam in non petendo renovationem simultaneae investiturae, amittant feudum; adeoque *recadentia* post obitum filii noviter investiti locum habeat? Equiorem sententiam puto, non amitti sed *recadentiae* locum esse.

An Recadentia in Expectativariis?

§. 3. Quid juris quoad Recadentiam, si pluribus expectativa feudi data, posteriori vero simul traditio facta, quis praefertendus? Ex aequitate juris naturalis, cui primum promissio facta; feudum ergo datum posteriori *recideret* in priorem. Grot. de I. B. & P. lib. 2. cap. 12. §. 15. Illustr. D. a Rhetz. quoque in Comm. ad J. F. p. 168. n. 17. bene monstrat. e Gail. lib. 2. O. 55. & Mev. p. 4. dec. 78. n. 9. Principem, juxta communem DD. sententiam, ex naturalitate sine traditione dominum transferre. arg. l. 5. C. de loc. praed. civ. l. 2. C. de fund. & salt. rei dom. Et hanc sententiam praxin sequi; Ibidem tamen distinguit & credit, ad gratiosam concessionem, non vero conventionem, per modum contractus conceptam istam sententiam extendendam esse; ultimo enim casu & in contractibus juxta l. 15. quoties. C. de R. V. pronunciantur; ita, ut praeveratur etiam posterior possessionem nactus, & quoad priorem nulla *recadentiae* spes sit, nisi in posteriori concurrat dolus, supra cap. 5. §.

§. 10. sed ipsi per actionem ad indersse subveniatur; nisi, ut
 idem putat, expectativa sub *constituto possessorio* primo data sit;
 quod expectativario cautela loco observandum commendat. p.
 163. Prudentem cautelam etiam in *Insty. Pac. Cæsar. Suec. de an-*
no 1678. art. pro equival. n. §. similiter, junct. §. interea 7. & §.
Quæ vero debita 10. & 11. vers. ratione tituli autem conventum
est & c. quoad satisfactionem, Potantiff. Electori Brandenburgico
 in compensationem Suecis cæssorum territoriorum, Imperiali
 auctoritate datorum, observaram legitimus, quod fultus deduxit
 Honorat. D. Parent in *Obs. for. concl. decis. 1.* quod insigne & no-
 tabile Recentia exemplum nobis præbet. Conf. omnino Illust.
 D. Rhezt. *ad 1. Feud. §. verbi investit. ejus feud. & ad verba; Eq-*
uènoe alicui & c. n. §. 5. & 7. D. Sed vide de Expectativ. c. §. 28.
& d. n. 52. D. Borsdoff. de Expect. c. §. 17. in fine & alios a
D. Parent. cit. Aut. Quid porro, si expectative data a principe,
 hinc moriatur, an recidit, an vero a successore servanda? *Reci-*
dit; nisi successor electivus, & ex proprio, non vero ultimi pos-
 sessoris jure & beneficio succedat: vid. tamen simulationes apud
 D. Struv. *cap. 7. aph. 9. n. 15.* Non recidit, sed servanda; si hæc
 recitatio modo & beneficio ultimi possessoris succedat. *Struv. id.*
aph. 9. Plura de hac recidentia expectativarum vid. apud D. a
 Rhezt. in *Comm. ad jus feud. p. 190.* Cui vero expectative data,
 ejus consensu sua alienationem feudi non est necessarius, nec quod
 ejus defectum feudum abstratum recidit; cum expectantia non
 jus in re sed tantum actionem personalem contra Dominum ope-
 retur. *D. Struv. cap. 7. aph. 7. n. 7.* Alia est ratio in Agnatis & si-
 militate investitis, quippe hi jus succedendi in feudum pyre
 concessum, illi vero jus quæsitum a primo acquirente habent,
 quod ipsi invito auferri nequit; hæc ergo casibus feudum alie-
 natum in hos recidere nullum est dubium. *cc. n. de her. h. d. n.*
 §. 4. Electoratus familia extincta, recidit quidem hæc digni-
 tas ad Imperium; nunquam tamen ei potest conferri, sed sem-
 per alii familiae conferenda; *Aut. Bull. cap. 7. §. 3.* Hoc vero
 tantum de secularibus Electoribus intelligendum. *D. Struv. cap.*
5. aph. 6. n. 2. & quidem fundente utilitate publica, neq. nume-
 rus Electorum minuat: Collationem vero hujus dignitatis Dn.
 a Rhezt.

Recentia
 ob hanc
 causa
 non
 recidit

Recentia
 Electoratu-
 um.

a Rhetz. *jur. feud. p. 68. n. 10.* putat fieri debere cum totius Collegii consensu, *arg. art. 44. Capit. Leop. verb.* Und über solche als les dasjenige Collegium, in welchem sie sollen angenommen werden, gnugsam gehdret. De hac controversia vide *Iterum de feud. imperii c. 7. §. 15.* Cætera feuda opimiora aperta & *recadentia* olim Imperator aliis pro lubitu reinf feudare puterat, vid. *Strauch. in diff. de opping. Imp. imprimis §. 22. & 27.* Contrarius *Limn. ad Capit. Car. V. art. 6. n. 5. & 9. ad Cap. Leop. Tom. V. jur. publ. p. m. 246.* qui hic omnibus Statibus olim jus consentiendi fuisse propugnat. vid. *D. a Rhetz. p. 62. n. 7. seqq. & D. Præsid. in tract. de doman. c. 9. n. 8.* *Iter de feud. imperii c. 7. num. 31. seq.* Hódie feuda opimiora Imperio & domaniis imperialibus consolidanda & quidem vi *Capitulationis Car. V. art. 6. & Leopold. art. 30. Rescidunt* simul cum tali territorio pertinentiæ, five civiliter coherentiæ immobilia, ut sunt in castro l. fortalio machinæ, torreniæ taque bellica *D. Struv. cap. 6. apb. 12.* nisi Vasallus ipse post feudum concessam ejus modi res acquisiverit, quæ perveniunt ad heredes allodiales. *Id. c. l. Libere Imperator reinf feudat* minora imperii feuda *recidentia*, vi *difforum articulorum*, & quidem veribus? *Et etiam mercatoribus* erudgen; ducto argumento a contrario

An recadentia in domaniis alienatis, vel infeudatis?

§. 3. Utilis disquisitio, domania (quæ sunt jura & bona ad publicos Reipubl. usus vel expresse l. tacite destinata) in feudum data *an recidunt?* Breviter videtur distinguendum; Si ab absoluto & patrimoniali Imperante eorum facta alienatio l. infeudatio, *recadentia* nullum invenit locum: Secus in regno & Imperio non absolute, nisi populi vel procerum consensus accesserit: fieri tamen non raro consuevit; quod in hoc regiminis genere populus vel proceres liberorem de his bonis pro necessitate vel utilitate Reip. disponendi facultatem Imperanti relinquunt, *Textor. Syn. jur. Gent. cap. 20. n. 22. seqq.* quò factò, id quod ab eo infeudatum, a populo quoquo l. proceribus ratum habendum. In Imperio nostro jam ab antiquo talis infeudandi domania potestas, ex perentia teste, Imperatoribus relicta: Hac enim ratione Status & Ordines Imperii Regalia Fisci &c. sunt consecuti. In secularibus territoriis nullum dubium, Principes, Comites &c. Domania ab Imperatore nexu feudali quæsitâ subinfeudare licite posse, ita,

ain bl...
-microf...
ane

ita, ut actus subinfeudationis nullatenus, ne quidem a Statibus provincialibus, improbandus sit; nisi per specialem promissionem a Principe, Comite &c. medianibus literis reversalibus, ipsis in constituendis hujusmodi subfeudis jus consentiendi datum. In Ecclesiasticis territoris, si domania nondum sint infeudari solita, sine Capituli consensu, ex praxi Germaniæ infeudari & subinfeudari nequeunt. Quæ ratione seculares liberiores, quam Ecclesiastici, vid. *supra cit. Disp. de Cur. jur. feud. & d. tr. de Domaniis*. Episcopatum igitur res *recidunt*, si sine debitis solemnitatibus noviter infeudate. Si vero res infeudari solitæ vacantes ab Episcopo reinfeudentur, sine solemnitatibus & Capituli consensu, non *recidunt*; cum Episcopus res infeudari semel solitas libere reinfeudet, & in quemcumque etiam cognatum libere conferat. vid. D. Struv. *c. 5. aph. 9. c. 6. aph. 4. & cap. 12. aph. 13.* in arbitrio tamen Episcopi est, an rem infeudari solitam, vacantem domaniis incorporare, an reinfeudare velit. vid. *d. tr. de Domaniis cap. 9. n. 688 & seqq. & Dn. a Rhez. in Comm. ad J. F. p. 58. n. 10. & p. 59. n. 1.* Specialiter tamen notandum, quod *recadentia* feudi antiqui extinguat hanc qualitatem operetur, que post reinfeudationem novum feudum. D. Struv. *S. I. F. cap. 3. aph. 2. n. 4.* Similiter feudum francum post *recadentiam* alicui absque mentione servitorum denovo concessum, non amplius francum manet, sed fit feudum novum, ex cujus natura Vasallus servitia feudalia præstare tenetur, vide Rosenth. *cap. 8. concl. 4. n. 8. & seqq. Schneidew. de feud. part. 1. n. 91.*

§. 6. De feudis oblati queritur, an, si culpa & feloniam commissa, *recadentia* objectum sint? Nullum dubium, hæc feuda ejusdem cum aliis naturæ esse; licet notandum, mitius vasallos plerumque in ejusmodi oblati feudis, in pristina plenæ libertatis & dominii memoriam, quam in reliquis, haberi. Causæ oblationis variæ; Præcipua quondam tempore juris manusrii, deß *Quatrechts*, solebat esse acquisitio tutelæ ac defensionis impotentiorum contra nimis potentes; hinc & D. a Rhez. *ad J. F. p. 45. n. 27.* existimat, feuda opimiora Nobilium in Germania pleraque esse oblata. Conf. *lter. de feud. Imp. cap. 1. n. 12. cap. 15. n. 4. c. 22. n. 4.* D. ab Euben. *Elect. jus feud. c. 10. §. 10.* Herz. *de feud. obl.* Thomas *disp. de feud. obl.*

Recadentia in rebus non infeudari solitis sine solemn. infeudatis.

Effectus recadentis feudi veteris & franci.

An Recadentia in feudis oblati?

offranca
about 25
natio non
natio non
natio non

§. 7. Notissimum ex jure feudali est, quod jus feudi tam directum quam utile 30. annorum prescriptione acquiratur, Confer. D. Struv. cap. 7. a. 10. n. 2. Iter. de feud. imperii cap. 9. §. 1. & si completi 30. isti anni sint, dominus, prae- & dominium dir. et omj. & utilis domini consolidationis adeoque *Recadentia* spem infirmam acquirit. vid. omnino. Rosenth. de feud. c. 6. *concl. 77. n. 1. Et concl. 81. n. 1.* utilis vero dominus, hactenus praeterbens, si post sessione feudi prescripti excedat, habet actionem realem vindicatoriam, etiam contra ipsum dominum, ad recuperationem illius possessionis Rosenth. c. 6. *concl. 78. n. 2.* Ludw. de feudis c. 8. p. 218. hic vero notabis, feudum per prescriptionem acquiritur infirme a Feudalis dici, vid. Rosenth. cap. 2. *concl. 35.* cum prescriptio non contineat certam feudi formam definitam conditionem, continet tamen id, quod a lege & consuetudine feudali determinatum est; Sicur & illud feudum, quod simpliciter a contrahentibus constitutum, infirme vocatur. Ex quo infertur succedere post Recadentiam in illo masculos, non feminas, & ordinarias juris feudalis regulas inibi observari, Item *cit. l. 9.* Quae admodum vero per prescriptionem, praeter feudum, spes *Recadentia* post 30. annos acquiritur; ita e contrario Dominus directus per suum intra 30. annos negligens spem consolidationis & *Recadentia* amittit, vid. D. Struv. cap. 15. *app. 3. n. 4.* Domino vero directo & Agnatis per 30. annos admilla negligentia Vasalli possessionis nociva non est, utpote quibus per *Recadentiam* nondum jus succedendi delatum erat; non ergo Salentibus agere semper *Recadentia* integra. vid. supra p. 52. *l. 10.* ut testatur Rosenth. cap. 9. *memb. 2. concl. 84. n. 4.* *l. 10.* etiam si prescriptio 40. annorum, vel inmemoriali temporis, vel 100. vel 200. annorum completa esset, utpote vindicanti domino vel agnato nullus succedendi locus intra hoc tempus apertus: In feudis enim prescriptio contra unum completa, Iteri non obstat, sed ea contra quem liber in individuo complenda. add. Iter. de feud. Imp. c. 23. §. 15. *ci. 24. §. 15.*

§. 8. Licet omnimoda alienatio feudi illicita, illaque *Recadentiam* operetur: nullus tamen metus *Recadentia* ob transactionem; ex communi enim feudorum jure Vasallis de litigioso beneficio & feudo transigendi licentia passim adjudicatur; modo nihil dolose

Spes recadentiae prescriptione acquiritur & amittitur

Recadentia

Recadentia

Recadentia

Transactio de feudis non operatur Recadentiam,

aut fraudulenter, sed omnia bona fide & dubio litis timore agantur, 2. Feud. 43. §. Si Vasallus. Conf. D. Struv. S. I. F. cap. 12. apb. 8. n. 5. & seq. nili enim hæc facultas Vasallis, imprimis Illustribus in Imperio concederetur, magna copia litigiorum & diffidiorum, ad ejus detrimentum, indecisè relinqueretur, quod certe non erat ferendum; Vide omnino Iter. de Feudis imperii c. 23. n. 6. adeoque Klock. tom. 1. conf. 7. n. 15. seqq. bene monet, quod & Dominus directus teneatur investire illum, cui per transactionem feudum hætenus controversam obvenit. vide tamen n. 118. & 119. Non improbabiler tamen Rennem. in Jurispr. memb. 3. disp. 25. zb. 18. putat, transactionem hujusmodi tantum valere in præjudicium transigentis, non vero Domini directi; hinc & Rosenth. cap. 9. concl. 27. n. 16. asserit, quod ratione domini directi salva res sit Domino; intervenientem quoque Dominum ratione sui interesse, quando lis inter Vasallum & alium agatur, admittendum esse. Idem cap. 9. concl. 25. Proinde bene monet D. Struv. d. l. n. 27. tutius esse, in transactione adhibere & Domini consensum. Porro transactio agnatis non obest. Rosenth. c. 9. concl. 27. n. 17. quippe qui jure proprio in feudo succedunt; adeoque si illiorum interfit spes Recadentiæ est; sitamen transactio ex causa agnatis quoque manifeste obstante, inita fuerit, non tam factum possessoris, quam jus adversarii eos a feudo cesso excludit D. Struv. cit. c. 12. apb. 8. n. 9. Ex plenissima quoque Vasallo competenti perceptione fructuum fluit, quod is sine metu Recadentiæ non solum queat locare fundum, vel alio modo jus percipiendi fructus ex feudo, temporario jure alteri concedere (sic pater filiæ in dotem fructus fundi sui licite concedit, vid. supra pag. 11. & D. Struv. c. 12. a. 7. n. 2. in fine. Gail. 1. Obs. 117. n. 7.) Sed etiam commoditatem feudi, (non ipsum feudum Gail. cit. l. hinc & tacita hypotheca, quæ alias jure civili statuta, ad feuda non pertinet. D. Struv. c. 12. a. 27.) pignori dare, vel hypothecam in ea constitutere. (Ita hodie non raro Principes Imperii præfecturas quoad redditus oppignorant. Iter. de feud. Imp. c. 22. §. 5.) inde quoque est, quod immisso in feudum ratione fructuum impetrari possit: quæ omnia solide deducta a D. Struv. S. I. F. d. 12. apb. 7. Hisce vero in casibus, uti jam monitum. Cessionarii non ipsum jus feudi,

nec

nec formalem usum fructuum & perpetuum jus, teste D. Struvio *c. l. & c. 13. apb. 6. & 8.* sed tantum commoditatem temporariam & forte vitalitiam, usque dum cedentis jus resolvatur, consequuntur. Huc refer etiam Dn. Parentis *5. observ. For. consult. decis.* ubi satis hæc materia per rationes dubitandi & decidendi discussa, & præjudiciis variis adductis, quorum *supra p. 11.* summam mentio facta, roborata. Resoluto ergo jure dantis, statim etiam resolvantur & recedant memorata jura unius dependentia Cessionariorum, vid. D. a Rhetz. *ad l. F. p. 254. n. 11. & seq. pag.* adeoque immissio a judice non potest fieri una, quam ad tempus vite Vasalli & Recadentie in dominum vel agnatus. Gail. *1. Obs. 177. n. 2.* D. a Rhetz. *p. 249. n. 5.* Hartm. *Pist. l. 1. q. 18.* Non ergo post immisionem ipsa res feudalis distribuitur, sed videlicet, commoditas & fructus feudales. Gail. *c. l. n. 7.* Post *Recadentiam* vero etiam durat immissio, si creditor vel victor, missus, in possessionem ex causa judiciali docere velit, creditum restituere domino vel agnatorum versam esse, puta pro re feudali eligenda, maritanda filia. Gail. *c. l. n. 4.* Vasallus vero emphyteusim proprie dictam, censum & aliud perpetuum jus in feudo sine metu *Recadentie* constituit non valet. D. Struv. *p. 13. a. 6.* De facto vero alteri constituto perpetuario jure, ante traditionem quidem Vasallus feudo non excidit, si secus traditione facta. Id. *c. l. apb. 9. n. 5.* Inter *de feud. Imp. c. 24. §. 6.* ubi ita quoque in Comera pronunciatum esse testatur. Si vero Dominus consensit in pignus, nullus in Dominum *Recadentie* pignoris metus, pconsolidatione ergo facta, dominus debitum solvere tenetur. D. Struv. *c. l. a. 7.* & quidem, si in pignus consensit sine agnatis, abque horum quoque adjumento. D. Struv. *c. 14. a. 22. & c. 13. a. 29.* si agnati soli, sine consensu domini, pignoriatio plane nulla D. Struv. *c. 14. a. 22. n. 1.* ita, ut ne ipsis quidem consentientibus post *Recadentiam* nocent. Acquirere tamen servitutem feudo idve melius pcedere omnino potest Vasallus, ita ut post *Recadentiam* & in solidationem illa apud dominum permaneat. D. Struv. *c. 12. n. 8. n. 2.* Domino etiam feudum oppignorare potest sub pacto antichretico ut fructus, sine *Recadentia* in Vasallum, Dominus percipiat, nec isti in sortem imputentur. Vasallus vero hoc ipso immunitus a servitibus

vitiis est. Id c. 13. a. 7. n. 10. vid. *text. singular. in c. insinuat. i. x. defend. ibique* Aug. Barbol. *in collect. ubi ad c. cum contra. x. de pignoribus* late respondet, & quod id in feudo Franco non obtineat, limitat, vid. tamen Covarruv. 3. *var. resol. c. 1. n. 4. Molin. de F. & F. tr. 2. disp. 323.* Jurisdictione, cum mero & mixto imperio in dotem vel usumfructum concessa, an bona interim confiscata & *Recadentia*, pleno jure marito acquirantur; an vero resolutio jure *recidant*, examinat Rosenth. c. 5. *concl. 64.* Consensu Domini & agnatorum si feuda sint obligata, non solum consilium creditoribus quoad praelationem in concursu, sed etiam in casu devoluti & *recadentis* feudi securi sunt de credito. D. a Rhez. *ad F. F. p. 335. n. 28. D. Struv. c. 14. a. 23.* nisi forte consensus, ad tempus restrictus expiraverit *ibidem*. Subinfeudatio, utpote nulla proprie dicta alienatio. vid. D. Struv. c. 6. a. 8. & c. 12. a. 9. n. 3. & *seqq.* jure feudali licita. 2. *Feud. 34. §. 1. 2.* Resoluto vero jure subinfeudantis & tunc resolvitur jus subinfeudati; nec agnatus, nec Dominus directus post *Recadentiam* invitus subvasallum recipere tenetur. H. Pistor. *lib. 2. quest. 44. num. 10.* nisi vel res subinfeudari solita, vel feudum mere hereditarium sit D. Struv. c. 12. a. 13. n. 6. Sed si Dominus vasallum subinfeudantem heredem instituerit, & hic feudum alii antea in subfeudum dedisset; an, mortuo domino testatore, jus subvasalli desinet & *recidit*? Id putat Dn. a Rhez. *ad F. F. p. 255. n. 4.* Rebus subinfeudari solitis adpositæ conditiones a subinfeudante inconvetæ & duriores, jure subinfeudantis stante, manet quidem; non vero post resolutionem & *Recadentiam* in præjudicium Domini vel Agnatorum. D. Struv. c. 12. a. 11. n. 5. Incrementum quoque feudi, post *Recadentiam* obveniens, non subvasalli, sed primi Domini est, in quem *recidit. i. Feud. 4. §. 6.* ibique Dn. a Rhez. Subfeudo, ut ut etiam rustico, commisso, *recadentia* sit in subinfeudantem, non vero in Dominum superiorem. D. Struv. c. 12. a. 12. n. 3. add. Capit. Leopold. §. 27. licet superioris uxor a subinfeudato forte cucurbitata. D. a Rhez. p. 239. n. 3. vel in superiorem crimen læsæ Majestatis commissum, vel subinfeudato gratia facta sit a superiore; ea enim præ confiscationis bonorum non præjudicat. Id p. 240. n. 7. De subinfeudatione & *recadentia* feudorum

M Impe-

Quasdo recadentia in subinfeudatione?

Imperialium multa elegantia vide penes Iterum *de Feud. Imp. c. 22.* Annectendum adhuc est, quod expectativa a subfeudante data, ejus jure resoluta, post feudi *Recadentiam* in superiorem, etiam resolvatur. D. Struv. *c. 7. a. 9. n. 16.* Quid vero dicendum de eo, qui ex pacto successorio & confraternitatis succedit, an & post devolutionem & *Recadentiam* feudi data expectativa resolvitur? Distinguit D. Struv. *c. 1. n. 17.*

Recadentia
feudi ob a-
lienatio-
nem.

§. 9. Feudi alienatio (quid vero nomine alienationis veniat vide Struv. *c. 13. a. 3. seq.*) ita illicita, ut, si sine expresso sive tacito Domini directi consensu facta Struv. *c. 13. a. 2. n. 1.* & subsequuta traditio, *Recadentia* locus sit D. Struv. *d. c. 13. a. 9.* Scienter comparans, post *Recadentiam* in dominum directum, non recuperat a venditore pretium. Idem *c. 13. a. 9. n. 9.* licet, quod hic fingulare, pacto sibi prospexerit de evictione, ut bene D. Struv. *d. l. n. 12. seq.* monet, Emptori tantum b. f. datur actio ad evictionem adversus venditorem Struv. *d. l. a. 11.* Vide Eundem *c. 6. a. 9.* ubi de evictione; si res aliena in feudum data. Si tamen a Vasallo alienante adjecta conditio, si Dominus consenserit, bis auf Lehnherrlichen Consens, feudo non privatur Vasallus, nec illud in Dominum *recidit*. D. Struv. *d. l. a. 12.* Dominus quidem dominum directum sine Vasalli consensu alienare nequit, Dn. Struv. *c. 2. a. 3. n. 3.* & *c. 13. a. 1.* dissentit Anton. *disp. feud. 9. tb. 6.* Non tamen, si Dominus de facto id fecerit, dominum directum in Vasallum *recidit*, nec jure suo privatur; differentia ratio inter dominum directum & utilem apud D. Struv. *c. l. n. 9. n. 14.* Iter. *de feud. Imp. c. 23. n. 17.* Oppignoratio tamen juris in Domino directo licita, quin & alienatio tempore necessitatis. Struv. *d. c. a. 1. n. 4. & 5.* In alienatione subfeudi ad evitandam *recadentiam* sufficere Domini immediati consensum statuunt Feudistae Struv. *d. t. a. 2.* Mihi vero dubium, annon superior, intermedio alienationem permittente, & tunc jus revocandi habeat, ac *Recadentiam* ideo urgere possit, quod ipse intermedius, si alienasset, feudum amisset; nemo enim plus juris transferre potest quam ipse habuit: Nullum tamen dubium in Imperio adductam a D. Struvio sententiam communiter practicari. Agnatorum vero & successorum Confratrum consensu in alienatione feudi non quidem simpliciter, sed tantum ad

quid

11

ad excludendam olim, revocationem obus D. Struv. *d. c. 13. apb. 14.*
 Quæ hæcenus dicta, intelligenda de feudo veteri & ex pacto &
 providentia: in novo enim ordinariæ & hereditatio non opus a-
 gnatorum consensu? Domini tamen consensu opus, licet non in hæ-
 reditatio, tamen in novo feudo D. Struv. *d. l. n. 14. a. 13. 14. &*
20. De alienatione feudorum imperii elegantia habet Iter. cap. 23.
de feud imperii. An alienati feudi Recadentiæ obliet præscriptio?
 vide D. Struv. *d. c. 13. a. 10. 18.* Si vero hujusmodi feuda aperta
 in dominum recidunt, inter patrimonialia ipsius bona non refe-
 runtur, adeoque ad hæredes bon, patrimonialium non perveni-
 unt, sed acquisita sunt; adeoque ad hæredes acquiritorum devol-
 vuntur, Rosenth. *cap. 5. concl. 6.* Insignis quoque effectus Recaden-
 tiæ est, quod res, quæ qualitate feudali affecta, si non adsint a-
 gnati & spem succedendi habentes, eam qualitatem amittat, & inter
 allodia reputetur Tabor. *de Refut. feud. cap. 5. th. 8.*

§. 10. In quas personas feudorum Recadentia fiat, nunc dis-
 piciendum. Curiosa quæstio est; Episcopo mortuo, an Episco In quos fiat
 patus recidat in Imperatorem & Imperium, an vero in Capitulum? Recadentia
 feud.
 Vult Conring. in *Disp. de Constit. Episcop. Germ. th. 68. in fine,*
 prius, usque dum novus Episcopus electus. Haud meleganter
 Zieg. *ad pr. auv Calvoli §. Austvega, concl. 1. n. 38.* dicit; Capi-
 tulum sede vacante nomine retentionis jus Episcopi habere; ideo
 & sede vacante Comitibus interesse, quod & confirmatum in *Instr.*
Pac. art. 5, §. 9. add. Iter. *de feud. Imp. c. 24. n. 11. D. a Rherz.*
ad J. F. p. 410 n. 14. Notandum etiam de feudis Ecclesiasticis,
 quod illa ex lege Corradi non committantur in perpetuum, ob
 noxam Episcopi vel Abbatis, sed saltem, dum vivit Episcopus:
 post mortem vero ejus ad successorem revertantur. *2. feud. 40. in*
fine Iter. c. 1. Ob alienationem & traditionem feudi non hæredi-
 tarii Recadentia fit in immediatum Dominum, qui damditu re-
 tinet, usque dum alienans ejusque liberi sint mortui, D. Struv. *c.*
13. a. 10. (Communis tamen in Germania sententia, liberis alienato-
 ris in feudo veteri jus revocandi concedit, desata per mortem
 parentis ad eos successionem Struv. *c. 13. a. 16.*) His enim mortuis, si
 feudum sit vetus, venit ad agnatos, si novum, manet apud Domi-
 num *p. l. apb. 14. n. 2.* Ex jure protimiseos Recadentia agnatis obdu-

git per actionem revocatoriam, post alienationem intra annum
 instituentur; ubi, outato eodem pretio, quo alius comparavit,
recadentiam impetrant; Si jure de late successione *recadentia* eis
 obtingat, nullum pretium refundunt. D. Struv. c. 13. a. 15. 16. Si non
 ob alienationem, sed ob aliud delictum feudum committatur, di-
 stinguitur; an culpa commissa in Dominum directum, an vero a-
 lio modo extra Dominum delictum perpetratum? Priori casu *Re-
 cadentia* fit in Dominum, & durat, ad vitam delinquentis ejusque
 liberorum; his demortuis, si feudum vetus, devolvitur ad Agnatos
 successio D. Struv. c. 15. a. 13. 14. Posteriori casu, si feudum vetus,
Recadentia fit statim in Agnatos, exclusis itidem filiis delinquentis
 (communis sententia quoad filios in contrarium) Idem cap. 15. a. 15.
 Non ipso jure dictis casibus committitur feudum & *recidit*, sed o-
 pus est causæ cognitione & sententia condemnatoria. D. Struv. c.
 15. a. 17. In arbitrio ergo Domini est, an ante sententiam condemna-
 toriam culpam vel expresse vel tacite remittere velit. D. Struv.
 c. 10. a. 10. & c. 13. a. 12. n. 3. c. 15. a. 12. frustra contradicentibus Ag-
 gnatis, nisi sententia condemnatoria jam sit lata, ipsisque hoc ipso
 per *Recadentiam* jam tum jus quæsitum. Struv. c. 15. a. 12. n. 9. He-
 reditarium feudum commissum, si mere si mixtum tale si, Domino
 indistincte ex quavis felonia obvenit, nec spe *Recadentia* in Agna-
 tos est. Struv. c. 15. a. 15. 7. Feudum commissum ob crimen per-
 duellionis, mere hereditarium Fisco deferitur, hereditarium mix-
 tum in Dominum *recidit*. D. Struv. d. l. n. 8 & cap. 4. a. 12. 13.
 Confer Iter. de feud. Imperii cap. 24. n. 5. & 12. Demortuo Do-
 mino directo ejusque familia, non Fisco, jure vacantium bonorum,
 sed Vasalli uti si dominio directum dominium per *recadentiam* ex
 æquitate vicissim consolidatur. D. Struv. c. 15. a. 3. n. 3. An vero ita
 consolidato feudo res fiet allodialis, filiaque post talem *Recaden-
 tiam* succedent? dicendum videtur, quod illam qualitatem, ut so-
 lum ad masculos pertineat successio, retineat. Struv. c. 1. Subjun-
 gendum adhuc, ob sævitiam in subditos, *Recadentiam* utilis do-
 minii in Imperatorem quondam decretam esse, uti testatur Iter.
 de feud. Imp. c. 24. n. 6.

An reci-
 dente feu-
 do, recidant
 etiam fru-
 ctus?

§. II *Recadentia* feudi contingente, utile cognoscere, quid quoad
 fructus obtineat. Distingvendum; Contra tertium possessorem, in

in quem feudum forte alienatum, actione revocatoria instituta, eadem quoad fructus & impensas, quæ jure civili in Rei vindicatione, hic observanda, D. Struv. c. 13. a. 17. n. 4. 5. Confer supra pag. 40. §. 9. Contra ipsum vero delinquentem agatur, sive ipso jure feudum dicatur committi, quod volunt in alienatione illicita fieri, D. Struv. c. 15. a. 2. n. 6. ubi tantum sententia declaratoria opus; sive non ipso jure feudum committatur, sed demum per sententiam privatoriam, quam extra alienationem Feudistæ ordinarie desiderant, utroque casu fructus a tempore commissi delicti, ob quod devolvitur in Dominum, & percepti & percipiendi restituenti, ac sine refusione impensarum in Dominum recidunt; nec demum, posteriori casu a tempore sententiæ pronuntiatæ, Carpz. p. 3. c. 27. d. 9. D. Struv. c. 1. (secus ac in emphyteusi, ubi post lapsum biennii vel triennii ante sententiam privatoriam percepti fructus in Dominum non recidunt, Carpz. p. 2. c. 38. d. 12.) Quod si quidem culpa, non tamen in Dominum commissæ sit, ob quam feudum obvenit Agnatis, quid juris? D. Struv. c. 15. a. 16. n. 1. æquissime judicat, Agnatos non alios posse petere fructus, quam eos, qui alias, mortuo Vasallo sine filiis, ad ipsos cum feudo transferrentur; reliquos ergo ad Dominum per Recadentiam spectare. Qui vero sunt fructus, feudo non ob culpam, sed alias, morte v. g. Vasalli finito, ad Agnatos venientes? Distinguendum inter fructus naturales & civiles; Fructus naturales separati sunt allodialium heredum, Pendentes, tam naturales in specie sic dicti, v. g. Græs, Obst &c. quam industriales, mortuo Vasallo ante Calendas Martii, vel post Augustum, Domino vel successori feudali; defuncto autem vasallo post Calendas Martii usque ad Augustum (id est, post finem Augusti) heredibus Vasalli allodialibus cedunt; a Septemuri enim, ubi servitur über Winter, quoad stationem incipit computari annus, Carpzov. lib. 1. tit. 12. def. Consi. 197. n. 2. Post Martium da man auch über Sommer bestellet, potissimum anni, a Septembri computati, tempus elapsum, & agricola vicinior messi est; post Martium ergo, uti dictum, Vasalli mortui heredes allodiales, Eand. Erben, usque ad Augustum completum, ubi September iterum incipit, merito lucrantur fructus, vid. Pistor. lib. 1. g. 24. n. 44 seqq. Jure Sax. siagri sati ac rastrati, ad hæ-

redes allodiales, si satis, nondum tamen rastrati, ad quos devolutus feudum; fructus etiam perveniunt & *recidunt*. D. Struv. c. 15. a. 19. Carpz. p. 3. c. 32. d. 10. restituendi tamen sunt heredibus allodialibus hoc casu sumptus a defuncto facti; quin &, si satis post mortem Vasalli, in culturam facti sumtus hæredibus allodialibus itidem refundendi. Carpz. c. l. d. 11. 12. Pare autem naturales fructus; Obst, Gras &c. pendentes; jure Sax. cum fundo feudali ad Dominum vel Agnatos veniunt. Carpz. d. l. def. 23. Richt. dec. 56. n. 10. & n. Quoad piscinas feudales. so besigt worden, vid. Richt. d. decis. n. 8. seq. Carpz. p. 3. c. 32. d. 26. 27. Civiles fructus, ut *decime, census*, pertinent ad heredes allodiales; si dies eorum venerit, wenn sie betagt und fällt, vivo vasallo; sin vero dies venerit post mortem vasalli, de jure quidem communi pro rata temporis inter heredes defuncti & successorem feudalem dividendos esse statuit DD. arg. l. 7. sol. matr. l. 26. de usufr. De jure vero Sax. ad successorem feudalem spectant. Richt. d. decis. 56. num. 12. 13. De jure Sax. Elsf. heredes allodiales etiam lucrantur fructus cessos intra 30. dies post mortem vasalli, vel non longe post; ubi jacens hereditas repræsentat defectum. Carpz. c. l. def. 20. 21. Richt. d. l. n. 13. In pensionibus autem, quæ ex fundo conducto fructuum nomine præstantur; idem obtinet, quod in ipsis fructibus. D. Struv. cap. 15. a. 16. num. 7. Quid juris quoad vineas feudales? vid. Carpz. Par. 3. c. 32. d. 8. Richt. d. dec. 56. num. 4. Hartm. Riktor. l. 2. q. 24. n. 72. qui ajunt, fructus nondum perceptos vineæ ad heredes possessoris ultimi pertinere, quando hic post diem *Urbani*, ubi maximus labor paractus, decesserit. Quid eatenus juris in Thuringia, vid. Carpz. d. l. n. 12. Richt. d. l. n. 6. Conf. etiam quoad fructus *Nucleum juris publ. feud.* Magnif. Dn. JOH. HERM. a. SODE, Jcti &c. Decani ac Promotoris mei honoratissimi, *disp. 12. th. 6.* In Ducatu Magdeb. olim hac in re æquitas juris Sax. observata fuit; ut constat ex *decis. regim. de an. 1667. in verb.* Alle Geldstücke und Wächte, von denen zum erledigten Ritter Gütthe Ummendorf gehörigen Acker, sie mögen selbst bestellt oder andern verpachtet und außgethan seyn, nachdem sie die Egde vor des lezt. verstorbenen Vasalli Tode betrichen; gehören denen Land Erben Ho-

die vero, cum hac de re *in nova Ordinatione* expresse nil decisum, dubium, quid hic obtineat; imprimis ob generalem procerum Constitutionem *d. Ordin. §.* Worbey wir denn ordnen, daß die Sachsen Rechte in unserm Herzogthum weiter nicht, als so ferne sie unsere Magdeburgis. Ordnung conform seyn, observiret. Im übrigen aber die gemeine beschriebene Rdy. Rechte beobachtet werden sollen; adeoque hæc quæstio decisione Electorali hodie indiget; quamvis ratione successionis mariti, Saxonicum jus hæc in parte adhuc vigeat, ut constat ex *d. Ord. pol. cap. 44. §. 37.* ibi wie auch die Einsaat auf dem Felde, so viel die Egde zur Zeit des Todes bestrichen. Etsi autem dicto modo feudo finito, tam jure communi quam Sax. distingvi soleant fructus; aliud tamen obtinere videtur, in feudis regibus Majoribus, seu Dynastiis & Princ. patibus, quoniam defunctus possessor fructus s. civiles s. naturalis, non ex causa privata, sed jure Imperii, seu superioritatis territorialis, vel, specialius, jure Pisci, domaniali, s. Camerae acquisivit, quod jus ad heredes allodiales transferri haud solet, ut optime monet, D. Schilt. *Ex ad D. 4. Coroll. 9. & eo lter. de feud. Imp. cap. 24. §. 11.*

216. 12. Post Recadentiam quid juris quoad impensas, inter Interpretes valde controversatur. Si culpa Vasalli feudum amissum, conveniunt, nullas impensas & meliorationes Vasallo restitui; Sinon culpa amissum, æquior sententia, notabiles impensas, ad perpetuam rei utilitatem factas, quas quis ipse fecisset, restitui; reliquas vero impensas, si fieri commode possit, tolli. Confer *2. feud. 28. §. si Vasallus.* Huc merito retuleris autem *l. 38. D. de R. vind. supra pag. 40. §. 9. in fine allegatam,* e qua pro varietate circumstantiarum iudex facillime arbitrari poterit. Adde hanc legem æquissimam secutum Hartm. Pistor. *l. 2. §. 42.* quam comitantur fere omnes Interpretes, vide etiam Antoni *disp. feud. 12. th. 7. D. Struv cap. 15. a. 17.* Jure Sax. sine culpa feudum sic amittitur & recidat, ædificia solo cedunt feudali, nec impensas heredes allodiales petere possunt. Carpz. *p. 3. c. 32. d. 1. 2.* Similiter ea, quæ feudo affixa, ad successores pertinent feudales. Id *def. 5. 6. Hinc Regim. Ducar. Magdeb. in causa Recadentiam des Amts Ummendorf anno 1667. 7. Sept. judicavit:*

fol. 216. Cl.
Erg. abbas
- inebat
ibid. 111

Quid juris
quoad im-
pensas &
meliora-
menta.

vit: Und bleiben alle Gebäude, so auf des Lehns Grund und Boden zu befinden, dem Lehne, wie ingleichen die Windmühlen, so ferne sie darauf in der Erde stehen, oder mit Mauerwerck unter schlagen und befestiget seyn, dergleichen alles, was erd-nied- und nagelfest ist. De aliis vero meliorationibus jure Sax. nihil diversi a jure Communi dispositum. Carpz. d. l. def. 3. D. Carpz. c. l. n. 4.

Debita sol-
venda post
Recadenti-
am feudi.

§. 13. Dominus in casum *Recadentie* solvetur tenetur onera & debita feudalia, & quidem vel absolute talia, vel subsidia tantum, deficientibus sc. bonis allodialibus. D. Struv. c. 14. a. 6. Prioris generis sunt (1) debita, pro quibus feudum cum ejus consensu oppignorum est. Magdeb. Vol. Ordn. cap. 8. §. 28. vers. fin. Alle Schulden, wovon mit seinem Consens das Lehn ver. hypotheirt, wann auch gleich in des Vasalli Nachlaß Erbe vorhanden, und in Consensu die Clausul: salvo jure suo, befindlich. Dn Struv. cap. 13. aph. 7. n. 7. 8. §. c. 14. a. 21. 23. & 24. n. 7. (sub quo ultimo loco tamen testatur, hoc debitum pignoratitium extra Electoratum Sax. subsidiale tantum esse) (2) debita ratione rei feudalis contracta, & in ipsius feudi utilitatem versa. Magd. Vol. Ordn. d. §. 28. wie auch die Gelder, welche in perpetuum rei feudalis utilitatem verwendet worden, und melloraciones adhuc extantes seyn, nach deren gerichtl. Tax. simpliciter, ante excussionem sc. allodii: Dn. Struv. d. c. aph. 6. & 7. (3) Residuum pretii, quo feudum est emtum; non quidem respectu domini, quippe cui nihil emolumenti ex eo affertur, nec proinde extolluntur nem. hujus in casum *Recadentie* tenetur. D. Struv. d. cap. 14. aph. 8. Kohl. Ex. 2. num. 9. 10. 11. Köppen. dec. 39. num. 44. Sed respectu Agnatorum, utpote qui ab ipsa acquisitione feudi pretio illo emti-jus succedendi habent. Magd. Vol. Ordn. d. §. 28. ibi. daß vor Lehnschulden, welche ver. Lehnsfolger zu bezahlen verbunden, geachtet werden, die hinterstelligen Kauf-Gelder vom Lehn R. ht. decis. 78. n. 16. Carpz. part. 2. const. 46. d. 27. §. l. 4. resp. 66. Berl. 2. concl. 55. n. 59. Hinc Du. Scab. Hall. Anno. 1616. an den von Stropff. responderunt; da

da der abgelebte von Adel Lehn-Güter erkaufft, dieselben aber nicht ganz bezahlet, so seyn die Lehnsfolger, welchen solche Gü-
 thr zu gute kommen, die verbliebene Kauf-Summa zu bezahlen
 schuldig, und können die Land-Erben zu Abtragung berührter
 Schulden nicht angehalten werden. Quod etiam in patria obti-
 netur in feudo Salinario ratione pretii tam residui quam retroven-
 ditionis, verer cum pacto retrovendendi auf anderer Schrift ste-
 hender Sohl-Güter, non vero ratione des Bock-Pfannenhal-
 tens, cum hoc inter onera hereditaria referatur, prout Domini
 Scab. Hallens. Icti Lips. & Wittenb. respond. referente honorat.
 D. Parente *tr. de jure Repræs. cap. 6. concl. 1 §. 45 & 6. (4)* Huc
 referatur dotatium, ob dotem illatam & versam in feudi utilita-
 tem. D. Struv. *d. cap. 14. aph. 9. usque ad 16. (5)* Huc pertinent
 debita hereditaria, Erbschulden, si dominus feudi in ejus distra-
 ctionem consentit. Magd. Pol. Ord. *cap. 48. class. 3 §. 69.* Da-
 ferne aber keine Lehnschulden vorhanden, so sollen die andern Gläu-
 biger, im Fall das Lehn selbst verkauft werden müste, von denen
 Kauf-Geldern bezahlet werden. Hinc Dan. Scab. Hall. An. 1662.
 an den von Marschall de jure responderunt: Wann gleich die
 Schulden, so vom Wiederkauf Pretio bezahlet werden, keine
 Lehnschulden seyn; da aber der Lehnherr in den Wiederkauf, und
 daß das Kauf-Pretium zu Bezahlung des Verkäuffers Schul-
 den angewendet werden solle, consentiret, so haben dadurch
 solche Erbschulden die Natur und Eigenschaft einer Lehnschuld er-
 langet, und ist daher der Lehnherr in casum Recadentia, oder der
 neue Lehnmann, welchen er die Expectanz in causam aperturæ
 verstrichen, dem Käuffer das ausgezahlte Kauf-Pretium wieder
 zu erstatten schuldig. Debita posterioris generis, sc. subsidiaria
 sunt. (1) Educatio atque dotatio filiarum, (2) alimentatio filio-
 rum inhabilium ad feudi successionem. (3) Impensæ in funus Va-
 salii erogatæ. D. Struv. *cap. 14. aph. 17. 18. & 20. add. Magd. Pol.*
Ord. d. §. 28. in fine. (4) Legitima, si ea heredibus non feudali-
 bus, propter nimiam erogationem sumtuuum in emtionem novo-
 rum feudorum, non sit salva. Dn. Struv. *c. 1. aph. 19.* Debita,
 quæ ad exsolutionem horum debitorum, vel simplicium, vel
 subsidialium contracta sunt, itidem post Recadentiam solvenda.

N

D Struv.

D. Struv. *cap. 14. a. 25.* & demique debita principaliter e feudo solvenda, e bonis hereditariis subministranda, si feudum non sufficiat, vel Vasallus ita disposuerit, *Id. aph. 26.* In feudo hereditario & mere & mixtum tali succedens vasallus perinde ut heres obligatur ad quævis debita solvenda: non vero Dominus, si feudum ipsi aperitur. *Vid. ibid. a. 2.* Quid in Illustribus imperii feudis, tam Ecclesiasticis quam secularibus, post *Recadentiam* quoad debita contracta juris, eleganter vide expofitum apud *Itter. de feud. Imper. cap. 18. per tot.* Confer. etiam D. Struv. *cap. 14. a. 29. num. 5.* & Dilp. sub Præsidio D. Præsidis *de Curios. jur. feud. th. 72.*

Judicium
& forum
recidenti-
um feudo-
rum.

§. 14. Circa judicium juris Recadentiæ occurrit primo competentia fori. Et quidem singularis in causis feudaliibus est curia Domini, adhibitis paribus: *vid. 2. Feud. 55. ff. ult. Am. de Pon- te in tr. Quis sit iudex comp. in causis feud.* Rosenth. *c. 3. concl. 2. lit. c.* in judicio tam petitorio quam possessorio D. Struv. *S. 1. F. cap. 16. aph. 6.* vel communis, ordinarius iudex loci rei sitæ in causis non feudaliibus, ut & in subsidium deficiente foro feudali D. Struv. *d. c. 16. aph. 7.* & appellatur ad iudicem superiorem feudalem vel ordinarium D. Struv. *cit. cap. 16. aph. 9.* Dantur vero Domino recadentiæ, ratione domini consolidati, in judicio possessorio interdicta tam adplicendæ quam recuperandæ & certo modo retinendæ possessionis D. Struv. *c. 16. a. 2.* In petitorio vero tam contra vasallum ejusve heredes, finito feudo ob temporis lapsu & extinctam familiam, ut & in casu feudali recite alienati, quam contra quemvis ext. aneum possessorem Rei vindicata: *2. F. 2. & 2. F. 8. in pr. Rosenth. cap. 12. concl. 12. 2. F. 42. & 44. D. Struv. cap. 15. a. 3. 6. & n. & cap. 13. aph. 16. & c. 16. a. 2. num. 3.* In judicio vero Recadentiæ probari debet, a parte rei detentio, a parte actoris dominium directum, quis in dubio bona potius allodialia quam feudalia esse præsumuntur, *arg. 2. F. 26. ff. inter. filiam. Carpz. p. 1. a. 27. d. 7.* p. ut responderunt D. Scap. Hall. Anno 1650. in causa Recadentiæ per Magdeburgischen Cammer contra die von Osebeck, daß N. in possess. der Güther, bis die qualitas feudalis ordentlichet Weise ausgeführt, nicht zulassen.

§. 14.

Art. §. 14. In jure Can. Recadentia conspicitur in dissolutione uni- Quædam
Recadentia
ex jure Can.
 onis Ecclesiarum; si cesset causa unionis, e. g. paupertas, defe-
 ctus populi, hostilis incurfus, vel, si Ecclesia unita ob unionem,
 in deteriore verga statum. vid. Thom. Campetus *tr. de unio-
 ne Eccle. num. 10 & seqq.* D. Slevogi. *tr. de unionibus & divisio-
 nibus Ecclesiarum.* Huc porro referri potest materia juris Ca-
 nonici de reservatione regressuum ad beneficia, sub conditione
 regressus; si resignatarius prius quam resignans decesserit, *cum
 pridem x. de pactis.* Quævis enim reservatio regressus ob vo-
 tum captandæ mortis regulariter sit prohibita, in *c. 2. de concess.
 preb.* adeoque regressus nec passim, nec omnibus, sed tunc da-
 mum concedendus, cum adelt Ecclesiarum utilitas & necessitas,
 cum consensu tamen resignatarii tolerari potest regressus condi-
 tio, ut resignans denuo præficiatur beneficio; si resignatarius
 prius decesserit, *arg. l. f. C. de pactis, & cap. nisi eum pridem inf.
 de renunciat.* uti concludit Thomas Campetus B. noniensis E-
 piscopus Feltr. *tr. de reservat. regressuum.* Reditus & fructus
 beneficiorum & prælaturarum a Canonici tam regularibus, quam
 irregularibus, quin & perceptio decimarum ad tempus vitæ edi-
 alicui passim; Recadentia tamen & resolutio perceptio horum
 reddituum post mortem Canonici sit, redditus vero ipsi percepti
 recadentia non obnoxii: Imo Canonici de his redditibus perceptis
 per ultimam voluntatem juxta praxin licite disponere possunt,
 ut mortuo Canonico nulla recadentia fructuum ex consuetudine
 in Ecclesiam sit, nisi contra iura usi sit receptum. Vid. D. Præf.
tr. de doman. c. 9. numer. 27 & seqq. D. a Rheiz. *ad I. F. pag. 265.*
num. 3. 4. 6. & D. Ziegl. in notis ad Jus Can. pag. 612. Si locus a
 jurisdictione Ordinarii exemptus autoritate superiori destruitur,
 animo penitus extinguendi & sine intentione refectionis; locus
 vero dehinc restauratur, eo casu locus extinguitam exemptionem
 jure Recadentia non recuperat; Secus si destructio facta sit auto-
 ritate superioris cum spe & intentione refectionis, vel translatio-
 nis in alium locum, ut & si destructio fatali casu contigerit, vel
 a non habente autoritatem destruendi; tunc enim jure Recaden-
 tia reviviscit exemptio loci restaurati. *Erasm. a Chokier tr. de
 iuris-*

jurisdicf. Ordinarii in exemptos p. 3. q. 20 junge Sayr. *p. 1. Theok Moral. lib. 5. cap. 3. num. 16.* Secularisatione Episcopatus facta sub conditione & spe Recadentiae in eum, qui conditionatum jus Dominii nactus; veluti si Episcopatum vacare contigerit, Episcopus possessor ante Conditionis existentiam in Episcopatu nihil mutare valet. D. a Rhetz. *ad J. F. pag. 270.* & D. Fritsch. *tr. de reversali cap. 6. §. 2.* bene monstrat; pendente tali conditione nec reversales inter Episcopum & Capitulum in praejudicium futuri successoris cessare, sed sicuti omnia interea, ita & has durare. Notari adhuc meretur ex jure Canon. in materia censuum, quod in censu *reservativo*, quando sc. Dominus sub lege census alii sua bona concedit, lex commissoria addi possit & valeat, adeoque spes recadentiae sit; Secus in *consignativo*; quando aliquis alii Domino sua sub lege census offert; pactum utpote contra naturam contractus non subsistit. Garz. *de expensis, c. 8. num. 62. seqq.* D. a Rhetz. *ad I. F. p. 361.* Addi hic posset, si paginae angustia permitteret, elegans materia juris Can. de devolutionibus, ubi multae Recadentiae, de quibus vid. Ziegl. *ad Jus. Can. pag. 209. & seqq.* Quin & materia de Praecaria, non Praecarepen. De qua D. Struv. *S. J. F. c. 2. apb. 10. num. 5.*

00 A 6457.

ULB Halle

3

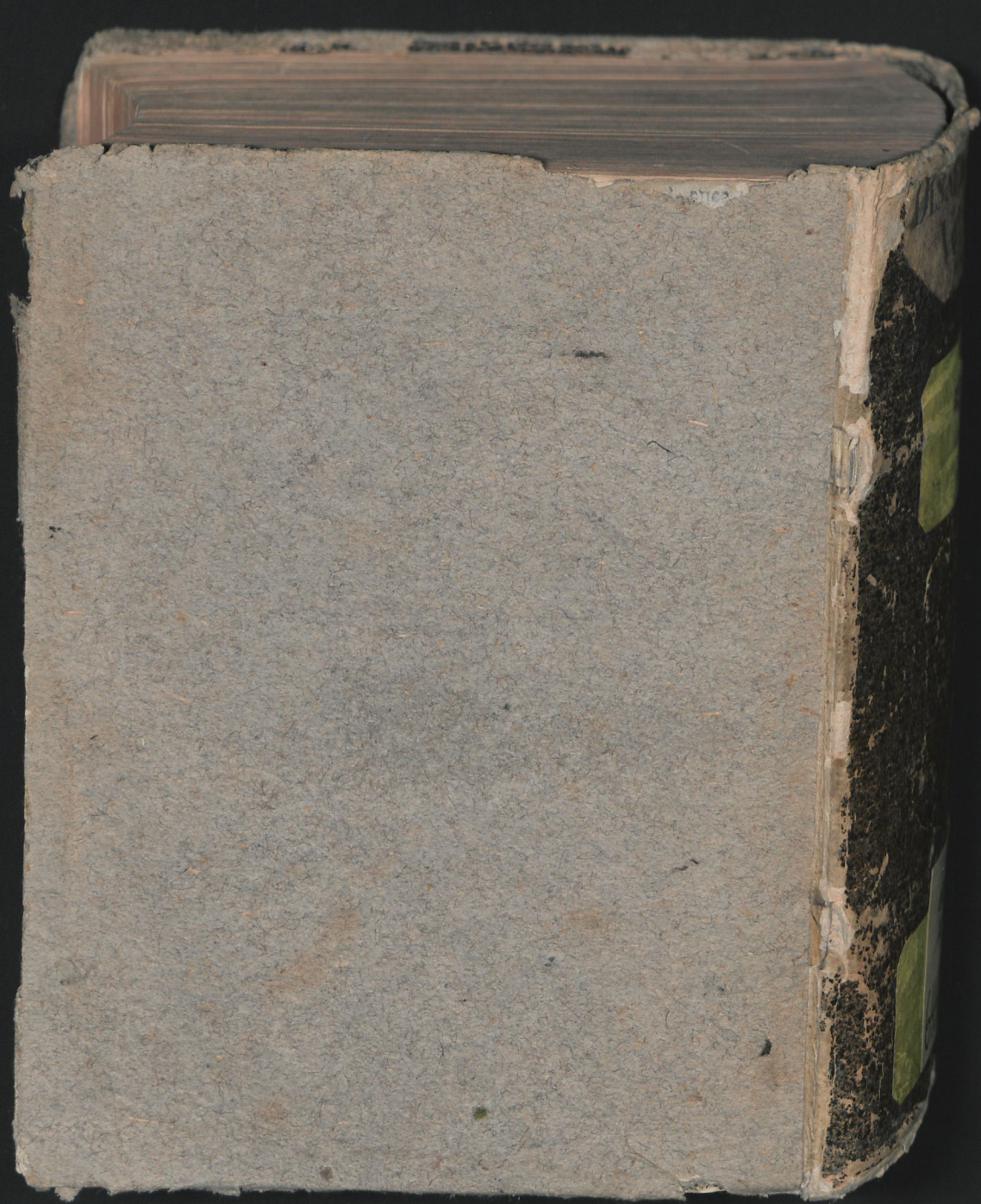
002 927 268

R

VO 17

15
TIO INAUGVRALIS
DE

VRE ADENTIAE

Rückfalls: Recht.

QVAM
PRAESIDE
OMINO
O HEINR. Brückner

ET IVDICII ELECTORALIS MOGVNT.
ASSESSORE GRAVISSIMO, AFFINI
SVO HONORATISS.
SIS SVMMIS IN VTROQVE FVRE
HONORIBVS

IN
CTORVM COLLEGII MAJORIS
AE ERVDITORVM DISQVITIONI
K. DECEMBR. M DC LXXXIX.

TE ET POST MERIDIEM SOLITIS
SVBMITTET
VSTVS HEROLDT
HALL. SAX.

ERGAE, RECUSA M DCCL. 13